

p. 6-7

Consell Plenari

Els veïns s'indignen amb la supressió de l'Audiència Pública

p. 24-25

Seguretat

829 delictes al districte en sis mesos

p. 14

Milla inclusiva

Sarrià es bolca en la cursa que integra persones amb discapacitat

p. 8

Banc dels Aliments

És una emergència de país: cal erradicar la pobresa

p. 20-23

Resposta a la sentència

GARDEN JARCLOS CENTER

 c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a dissabte
10-14.30 / 16-20 h
(a l'hivern, tanquem a les 19 h)
diumenges i festius: 10-14.30 h

Horari

de dilluns a divendres
9.30-14 / 16.30-20 h
dissabtes 9.30-14:30

**Especialistes en
fòrmules magistrals
de dermatologia**

Via Augusta 242 - 08021 Barcelona

932 00 61 49

 farmacia.viaaugusta242@gmail.com

Horaris: dl - dv 8.30 - 20.30 h // ds 9 - 14 h

**Vols fer una festa
i no saps on?**

**Estàs a casa teva!
(netegem nosaltres)**

Festes Privades

Nota79 • C/ Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps) Tel. 669 893 140

   Nota79
BARCELONA LIVE MUSIC BAR

**Vols tornar a
SOMRIURE?**

IMPLANTS DE CÀRREGA IMMEDIATA
Extracció i pròtesis fixada en un sol dia

Sense regeneració de l'ós
Sense temps d'espera
Cirurgia mínima

Des de fa més de 30 anys,
ara a prop teu

c/ Buenos Aires 34-36, 08036 BCN
93 663 98 12 - 659 17 78 22

  TAC 3D, càmera intraoral i microscopi quirúrgic

@ clinicaespadas Clínica Dental MME
www.clinicadentalespadas.com

Cirurgia Plàstica, Estètica i Reparadora corporal

Balmes, 334

08006 - BARCELONA

625 334 334

Abdominoplàstia

Liposucció

Augment de mames

Elevació mamària

Lífting de cuixes

Lifting de braços

Labioplàstia

Tot el que necessites
per millorar a

**Servi
Estètic**
CIRURGIA ESTÈTICA,
PLÀSTICA I REPARADORA

Més informació
www.serviestetic.com

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
JUANJO COMPAIRÉ, MARIA ANTÒNIA
FONT, EDUARD SANT, MARTA TRIUS,
ROSER DÍAZ

Correccions
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maquetació i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MORA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Resposta a la sentència
© Carme Rocamora

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

amic mitjans d'informació i comunicació

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

La tardor es va imposant a poc a poc. Les pluges i el fred han arribat amb retard, però les fulles dels arbres comencen a agafar colors i van omplint el terra dels carrers. Aquest any hem celebrat la Castanyada amb una temperatura més adient per gaudir de les castanyes, els moniatos i els panellets.

Aquests dies, als carrers s'hi succeeixen més esdeveniments que el vol aleatori de les fulles. La sentència del Tribunal Suprem contra el procés, que molts veiem injusta, desproporcionada, antidemocràtica i que ens afecta personalment, ha omplert els carrers de tot el país de mobilitzacions, manifestacions, marxes per la llibertat, aldarulls, bullangues, càrregues policials i enfrontaments. També als barris de Sant Gervasi i Sarrià hi ha molta mobilització, i aquesta vegada, el protagonisme recau en els joves. D'això en parlem en un extens reportatge, ja que és un fet nou i, segurament, de molta transcendència en el futur. Un futur que ve a buscar-nos en un termini molt curt: les Eleccions Generals espanyoles del dia 10 de novembre tornaran a obrir un nou escenari polític. Com sempre, el nostre vot serà l'eina més eficaç per lluitar per la recuperació de la democràcia i uns drets civils, ara clarament amenaçats.

L'agitació social no és l'ambient que més agrada al comerç de barri. Així i tot, es fa visible en les fires, mercats i en les preparacions de les il·luminacions dels carrers, de cara a un Nadal que ja es va apropant. També les entitats i associacions van preparant les fires, i el Banc dels Aliments fa una crida a la solidaritat amb el Gran Recapte a finals de novembre. I, si ens queda una mica de temps, recomanem gaudir de la natura a la tardor: també va bé omplir els pulmons d'aire pur i fresc. ■

Sumari

4 AGENDA

5 Nomenclàtor Carrer del Mont d'Orsà

6-7 DISTRICTE

Veïns reclamen la restitució de l'Audiència Pública previa al Consell Plenari C. ROCAMORA

8-11 SANT GERVASI

Torna el Gran Recapte d'Aliments J. MESTRE

35 anys de Barnavasi JESÚS MESTRE

Batlle vol pacificar c/Ballester C. ROCAMORA

El millor croissant artesà SERGI ALEMANY

12-15 SARRIÀ

Festa Major de Sarrià JUANJO COMPAIRÉ

Festa Major Alternativa BERNAT JULIÀ

Milla inclusiva 'Correm junts' C. ROCAMORA

Tanca la botiga dels hules JUANJO COMPAIRÉ

El nou orgue de Sant Vicenç EL JARDÍ

16 i 18 ARTICLES D'OPINIÓ

XAVIER BONED, GLORIA VILALTA, JAUME DE OLEZA,
MARTA ROYO, NEUS MESTRE I MARC TALLÓ

20-23 MOBILITZACIONS

Manifestacions a favor i en contra de la sentència CARME ROCAMORA

Les dones a les mobilitzacions C. ROCAMORA

Joves a favor de l'unitat reclamen diàleg C. ROCAMORA

24-25 REPORTATGE

829 delictes al districte C. ROCAMORA, J. COMPAIRÉ

26-27 EXPLOTAR EL JARDÍ

Grans eucaliptus de Sarrià M. JOSEP TORT

La tórtora europea ENRIC CAPDEVILA

28 ABANS I ARA

Transformació del teixit urbanístic J. MESTRE

29 HISTÒRIA

Els secrets de la Font Mutilada ROSER DÍAZ

29-37 CULTURA

Brossa i Hausson J. MESTRE

Maria Dolors Cortès MARIA ANTÒNIA FONT

El carrer dels Senyors J. MESTRE

M. Aurèlia Capmany a la Gleva J. COMPAIRÉ

Les ressenyes de la Casa Usher

La llibertat segons E. Iniesta J. MESTRE

Al jardí amb... Francisco Cels SANDRA PALAU

El gegantó del Putxet FRAN RIBERA

Clàudia Cabero EDUARD SANT I CHALOISE

Narcís Comadira a les Vespertines J. MESTRE

38-39 SALUT

Curar la Sida MARTA TRIUS

Dia Mundial de la Diabetis MARIA PASTORET

Unitat de Geriatria d'Aguts a la Plató EL JARDÍ

40 LA MIRADA JOVE I INFANTS

La carta d'en Pol ROSER DÍAZ

Novembre feminista a Sagnier

La petita biblioteca IVETTE ROCHE ANDREU

42-43 CUINA I NUTRICIÓ

Les ametlles MARTA CASTELLS

Guisats de tardor FRA VALENTÍ SERRA

Com reduir el sucre ANNA VILARRASA

44 PER ALS PETITS DE CASA GRÀCIA FARRÀS

45-46 GENT GRAN

Homenatge a la gent gran MARTA TRIUS

Es pot retardar l'Alzheimer? FUNDACIÓ USZHEIMER

11a pinzellada MONTSERRAT CORNET

El cine Adriano NEUS GAVALDA

47 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

INSTITUT AUDITIU
salesa

Audiòfons d'alta tecnologia

a partir de **75 €/mes**
unitat

- Varietat de models adaptables a les seves necessitats
- Garantia 5 anys amb cobertura de reparacions, robatori o pèrdua
- Inclou piles
- Revisions periòdiques gratuïtes

Fins al 31 de Desembre. No acumulable a altres promocions. Finançament a 24 mesos sense costos.

OTICON | Opn S

Pau Claris, 98 (BCN) - 93 317 35 70
General Mitre, 134 (BCN) - 93 550 79 20

70
Anys
en Audiologia
i ORL
1949
2019

PUBLICITAT

Del 5 de novembre al 8 de desembre de 2019

NOVEMBRE

► **MÍNIM, convocatòria tardor**, joves fins a 29 anys.
Centre Cívic Sarrià
c/ Eduard Conde, 22-42

5 DIMARTS

► 17.30 h
Sac de rondalles. **Monstres i Mons-quatre**, amb Mercè Rubí. + 3 anys
Biblioteca Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85

► 17.30 h
La màgia dels musicals, amb Joan Casanovas.
Casal de Gent Gran Sant Ildefons
c/ Marià Cubí, 111

► 19 h
Novembre Violeta. Inauguració i debat de l'exposició: **Mujeres que sacan brillo**.
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

6 DIMECRES

► 10 h
Itinerari: **Josep Puig i Cadafalch i l'Exposició de 1929**, amb Alba Casaramona.
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544
Preu: 8,20 + 2 €
► de 17.30 a 19 h

Recyclebots, amb Tangencial.
Centre Cívic L'Elèctric
Ctra. de Vallvidrera a Sant Cugat, km 6,5

► 18 h
Taula rodona: **50 anys després de l'Apolo 11**.
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29
► 18.30 h
Inauguració de l'exposició **La vida a través de les meves càmeres**, l'obra de Joan Miquel Quintilla. Fins al 29-XI.
Espai Putxet
c/ Marmellà 13

► 18.30 h
Cicle història de la música clàssica: **La música del barroc**, amb Valeri Cabós.
Centre Cívic Can Castelló
c/ Can Castelló, 1-7
► 19 h
Les veus de la república:

Migracions a causa del canvi climàtic, amb Pep Cabanyol.

Casa Orlandai
Organitza 15M
► 21 h
Voll-Damm Festival Internacional de Jazz: **Melingo**.
Luz de Gas
c/ Muntaner, 246
Entrades: 24/30 €

7 DIJOUS

► 20 h
Jazz Class Jam, amb Locomotora Negra i Fund. Jazz Clàssic
Casa Orlandai
Entrada: 4.50 €
► 21.30 h
Lluís Coloma, jazz
Nota 79
c/ Vallirana, 79
Entrades: 7 / 10 €

DEL 8 DEL XI 18 DEL XII
Exposició: **Les tres dames de l'alta costura: Asunción Bastida, Carmen Mir i Rosser a la Col·lecció Antoni de Montpalau**. De dimarts a diumenge, de 10 a 14 h
Fundació Rocamora
c/ Ballester, 12
Entrades: 7 €

8 DIVENDRES

► 17.30 h
Espectacle familiar: **Joan Sense Por** - Titelles, amb la Cia. Més Tumàcat.
Centre Cívic Vallvidrera
c/ Reis Catòlics, 16-34
► 18 h
Inauguració de l'**Exposició d'Art dels alumnes de l'Atelier Sant Gervasi**. Fins al 8/12.
Mercat de Galvany
Santaló, 6
► 19 h
VI mostra de teatre amateur: **Es lloga habitació amb vistes**, amb Molt Particular
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
Inauguració d'exposició: **El personal és polític. Art Vs. les violències masclistes**. de Sara Berga i Anna Crespo.
Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
Concert: **Una vetllada a cal**

Baró de Maldà, amb Nuno Mendes i Sergi Casademunt.
Espai Putxet
► 20 h
L'imperdible del divendres amb **l'Ateneu Divers i Cesk Freixas**.
Casa Orlandai
► 21 h
Concert de **Clàudia Cabero**, presentació del disc **Aorta**.
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
Preu entrada: 12 €

9 DISSABTE

► 9.30 h
Excursió de tardor per la Rierada, amb Jordi Noves
Centre Cívic L'Elèctric
► 10 a 18 h
7a Mostra Comercial de Tardor de Sant Gervasi
Pl. Joaquim Folguera - c/ Vilarós - Pl. Frederic Soler
Organitza: Barnavasi

► 11 a 14 h
Mostra d'entitats
Centre Cívic Vil·la Florida
► 12 h
Concert: **Ja's Band**.
Casal de Barri Can Rectoret
c/ de la Via Làctia, 4
► 12 h
Matinal familiar: **Kumulunimbu** - Teatre d'objectes. + 6 anys
Casa Orlandai
Entrada: 3 €
► 12.30h
Clàssics de Vallvidrera, direcció d'Àngel Villagrasa.
Centre Cívic Vallvidrera
► 17 h
Kpop party. Dansa, música i cultura coreana!
Espai Jove Casa Sagnier
c/ Jardins d'Enric Sagnier

► 17.30 h
Petita Escena: **El cargol Mossi**, amb Cia La Closca. + 2 anys
Centre Cívic Sarrià
Preu: 3.19€
► 18 h
Barcelona districte cultural. **Indigesta fama**, amb Ual·la
Centre Cívic Vil·la Urània
► 21 h
FEMMés: **Concert Nubla**.
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8
Entrades: 15 / 18 €

10 DIUMENGE

► 11h a 13h
Regimen sanitatis. Salut i alimentació a l'edat mitjana
Monestir de Pedralbes
Baixada del Monestir, 9
Preu: 9,20 €
► 19.30 h
Pedro Javier González & Horacio Fumero, flamenco-jazz
Nota 79
Entrades: 12 / 15 €

11 DILLUNS

► 17 h
Aula d'Extensió universitària CIC de la gent gran: **Doña Francisquita, d'Amadeu Vives**, amb Albert Ferrer
CIC, Auditori Joan XXIII
Via Augusta, 205
► 18 h
Setmana de la Ciència. **Narcís Monturiol, revolució, utopia i invenció**, amb Carles Puig-Pla
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
Projecció del documental: **Milicianes (72')**. Direcció: Tània Balló i Jaume Miró.
Biblioteca Sant Gervasi

12 DIMARTS

► 17.30 h
Llibres a escena: **L'illa d'en Lluís**, amb Mon Mas. + 3 anys
Biblioteca Sant Gervasi
► 18.30 h
Consell de Barri de Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes. Sessió ordinària.
Lloc per determinar
► 18.30 h
Cinema: Cicle de cinema ambiental Claqueta i Acció: **Canvi climàtic i mobilitat sostenible**, amb Oriol Porcel.
Centre Cívic Vallvidrera
► 21 h
Voll-Damm Jazz Festival: **Ele**.
Luz de Gas
Entrades: 19,80 / 26 €

13 DIMECRES

► 18 h
Setmana de la Ciència: **La llum de l'univers**, amb Jaume Mas, astrofotògraf
Centre Cívic Vil·la Urània

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

► 18.30 h
Consell de Barri de Sarrià. *Lloc per determinar*
► 18.30 h
Taula rodona: **Ser dona i pagesa a Collserola: una mirada des de l'agroecologia**.
Centre Cívic Vallvidrera
► 21 h
Voll-Damm Jazz Festival: **Martín Leiton Big Band**.
Luz de Gas
Entrades: 26 / 33 €

14 DIJOUS

► 19 h
Presentació del llibre **Savage Coast** de Muriel Rukeyser
Casa Usher
c/ Santaló, 79
► 19 h
Música de cambra: **Què és la música de cambra?** amb Maria José Anglès
Centre Cívic Pere Pruna
► 19.30 h
Petites Bambolines: **Madame Mao. El poder desbocado**, amb Fholiateatro
Centre Cívic Vil·la Florida
► 21 h
Porfinviernes. Música Solidaria
Luz de Gas
Entrades anticipades: 15 €

DEL 15 AL 30 XI

Elles. Exposició d'alumnes del col·legi Jesús Maria
Espai Jove Casa Sagnier

15 DIVENDRES

► 17.30 h
Taller: **Jugant amb la ciència!**
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18 h
Torneig de ping-pong. Competició de joves de 12 a 29 anys
Espai Jove Casa Sagnier
► 20 h
L'imperdible dels divendres. Música: **Detectius salvatges**, amb Daniel Clavera, Albert Oliveres i Santi Eizaguirre.
Casa Orlandai
► 20 h
Música de cambra. Concert: **Música medieval i renaixentista**, amb el Duo Seraphim.
Centre Cívic Pere Pruna

16 DISSABTE

► 10 h
Itinerari: **Descobreix la font de la Budellera**, amb Joan Solé
Espai Putxet
Preu: 10,25 €.
► 10.30 i 16.30 h
La ciència de la rebosteria (familiar i adult), amb S. Sgarzi
Centre Cívic Vil·la Urània
► tarde
12è torneig de League of Legends. +14 anys.
Espai Jove Casa Sagnier
► 18 h
Benedicció del nou orgue, amb Joan Josep Omella.
Parròquia de Sant Vicenç Plaça Sarrià
► 21 h
FEMMés: **Concert amb Alba Guerrero**.
Teatre de Sarrià
Entrada individual: 15 / 18 €

18 DILLUNS

► 17 h
Aula d'Extensió universitària CIC: **Escàndols sobre el pontificat del Papa Francesc**, amb V. Lozano i Alemany
CIC, Auditori Joan XXIII
► 18.30 h
Consell de Barri de les Tres Torres. Sessió ordinària.
Biblioteca Clarà

19 DIMARTS

► 18.30 h
Showcooking: **Especial**

DUET CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tendals
- Tradicionals
- Coixins
- Paquetos
- Plaid
- Enrotllables
- Cobrellits
- screen/tèxtils
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

espàrrecs, amb Mercè Homar i David Sanmartin.
Centre Cívic Vil·la Florida

20 DIMECRES

► 18 h
Cicle Claqueta i Acció!
Alimentació i... residus?
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18.30 h
Consell de Barri de Sant Gervasi-la Bonanova.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 19 h
Presentació del llibre **El carrer dels senyors**, amb C. Romani.
Casa Orlandai
► 19 h
T'interessa. **Sissi, una emperadriu que va visitar Barcelona**, amb Jaume Vilarrúbia.
Biblioteca Sant Gervasi
► 20 h
Final Sona 9
Luz de Gas
Entrades: previa invitació

21 DIJOUS

► 18.30 h
Consell de Barri del Putxet i el Farró. Sessió ordinària.
Lloc per determinar
► 18.30 h
Cicle Personalitats: **Conxita Badia**, amb Eulàlia Domènech
Centre Cívic Sarrià
► 21.30 h
Petros Klampanis Trio, jazz
Nota 79
c/ Vallirana, 79

22 DIVENDRES

► 20 h
Música de cambra: **Musicis natura**, amb el Quartet Moana.
Centre Cívic Pere Pruna

23 DISSABTE

► 10.30 h
Nadal craft: **Calendari d'Advent**, amb Pilar Gonzalo.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18 h
Projecció i debat documental **We exist**, de Lucian Segura.
Espai Jove Casa Sagnier
► 21 h
FEMMés **Concert amb Névoa**
Teatre de Sarrià
Entrada individual: 15 / 18 €

24 DIUMENGE

► 18 h
Concert d'orgue a Sarrià, amb Juan de la Rubia
Parròquia de Sant Vicenç
► 20 h
Concert Homenatge a Beethoven al 250 aniversari.
Sonates per a violoncel i piano.
Casa Sant Felip Neri
c/ Nena Casas, 37/47
Aportació: 12 €

25 DILLUNS

► 17 h
Aula d'Extensió universitària
CIC: **L'eutanàsia des de la bioètica**, amb Sergi Ramos.
CIC, Auditori Joan XXIII
► 18.30 h
Consell de Barri de Sant Gervasi - Galvany
Lloc per determinar

26 DIMARTS

► 18.30 h
Cicle Claqueta i Acció! Projecció: **La balena franca**, i **Gifts of silver**, amb Oriol Porcel.
Centre Cívic Vallvidrera
► 18.30 h
Showcooking: **La castanya**.
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544

27 DIMECRES

► 19 h
Brasars, d'Eileen Chang.
Casa Usher
► 19 h
Cafè científic, amb el Centre de Regulació Genòmica (CRG)
Centre Cívic Vil·la Urània

28 DIJOUS

► 19 h
Claqueta i Acció! **Useless**.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 20 h
Cicle de Concerts AMGM:
Ayako Fujiki, recital de piano.
Acadèmia Marshall
c/ Comte de Salvatierra, 10
► 21.30 h
Martha Giordano, tango
Nota 79

29 DIVENDRES

► 19 h
Música't. **Contes portàtils**, amb

Cia Professors Substituïbles.
Centre Cívic Can Castelló
► 22 h
Open Mic + Jam Session al Soterrani
Centre Cívic Sarrià
Coorganitza: Coordinadora de Rock de Sarrià

30 DISSABTE

► matí
Actuació Marching Band (**Standards de New Orleans**) de la mà de l'Escola Virtèlia.
Mercat de Galvany
► 12.30 h
Cor del bosc de Vallvidrera.
Direcció de Sergi Boqué.
Centre Cívic Vallvidrera

DESEMBRE

1 DIUMENGE

► 12 h
Plash tik boom! amb Mima Teatre. + 3 anys.
Centre Cívic Vil·la Florida
Preu: 3,19 €

2 DILLUNS

► 19 h
Xerrada: **True Crime: El cineasta és el detectiu**, amb Daniel Jaríod
Biblioteca Sant Gervasi
► 20 h
Òpera: **Cavalleria rusticana/Pagliacci**, de P. Mascagni i R. Leoncavallo
Casa Orlandai
Entrada: 4,50 €

3 DIMARTS

► 21 h
Voll-Damm Jazz Festival:
Jaume Vilaseca Trio.
Luz de Gas
Entrades: 22 / 27,50 €

4 DIMECRES

► 19 h
T'interessa. **Rodoreda i Sant Gervasi: una vocació infinita**, amb Anna Maluquer.
Biblioteca Sant Gervasi
► 19 h
Acte d'homenatge a MVM.
Entrega dels premis del 6è Concurs de Relats Curts
Centre Cívic Vallvidrera

NOMENCLÀTOR

El carrer del Mont d'Orsà

JESÚS MESTRE

És un dels principals vials del centre de Vallvidrera, amb un fort pendent, que uneix la plaça amb la carretera de Santa Creu d'Olorda a Sarrià. El carrer segueix la traça d'un antic camí que va cap a Sant Pere Màrtir i a Santa Creu, que feia de límit entre els termes municipals de Vallvidrera i Sarrià.

Cap a finals del segle XIX, quan Vallvidrera passa a ser un destí d'esbarjo i estiuatge per a les classes benestants barcelonines, es començaren a construir fondes i hotels, com ara el Sant Jordi a la mateixa plaça de Vallvidrera, al coll de la carretera entre Barcelona i Sant Cugat. El 1886 es va inaugurar, en el camí de Sant Pere Màrtir, l'Hotel Buenos Aires, situat a dalt del turó. Va ser el precedent de la urbanització del carrer del Mont d'Orsà, que es va començar l'any 1909. La iniciativa de la urbanització va ser de la Companyia d'Aigües i va comportar una rebaixa del carrer entre la plaça i l'hotel. El Buenos Aires, que s'havia reformat amb una decoració modernista d'estil vienès, era aleshores un dels principals hotels de Vallvidrera, ja molt nombrosos.

Però el Buenos Aires, situat al número 31, no va ser l'únic hotel. Ben a prop, al número 35, també es construï el Relais Chateau, a la finca de Can Vendrell. Tot i el fort pendent del carrer, s'anà urbanitzant fins a ser un dels carrers principals del barri, tant des del punt de vista residencial com també comercial, com a continuació de la plaça de Vallvidrera. Tal com es pot veure a la fotografia, de finals dels anys cinquanta, era un vial amb molta vida social i lloc de pas de les processons i cercaviles. Al fons, a dalt del carrer, es veu la silueta de l'Hotel Buenos Aires. ■

Fotografia d'autor desconegut, fons Vicenç Fonolleda Monès

AQUA VIVA NETEGES A DOMICILI AQUA VIVA, L'AJUDA A LES EMPRESES AQUA VIVA SELECCIÓ DE PERSONAL

- Des de fa 12 anys seleccionem personal de neteja per a empreses i particulars
 - Som la primera empresa del mercat que podem oferir l'assessorament i l'ajuda domèstica professional, i amb garanties
 - Ens adaptem a les hores i dies requerits
 - Un cop per setmana, cada quinze dies, dos dies per setmana...
- Truqui'ns al tel. 934 904 314, sense compromís els informarem
SEMPRE AL SEU SERVEI

C. Pau Claris, 149, 3r, 2a
08009 BARCELONA
tel. 934 904 314

CONSELL PLENARI

Veïns reclamen la restitució de l'Audiència Pública prèvia al Consell Plenari

El Consell Plenari rebutja tornar a penjar el llaç groc de la façana de la Seu

CARME ROCAMORA

“Creiem que és una disminució de la democràcia participativa. Demanem que es reconsideri aquesta decisió. Han estat 40 anys que els veïns han pogut intervenir abans del Consell Plenari, i aquesta és una Audiència Pública important, perquè hi ha la presència de tots vosaltres (regidors i consellers)”. Així començava el primer Consell Plenari de Sarrià – Sant Gervasi d’aquest mandat —el passat 22 d’octubre—, amb les paraules pronunciades per José Luis Lorente, de l’AV del Rectorat. Era d’esperar una protesta així, atès que la Junta de Portaveus de Sarrià – Sant Gervasi ha decidit suprimir l’Audiència Pública prèvia al Consell Plenari després de més de 40 anys de funcionament, en una decisió sense previ avis als veïns, acostumats a aquesta sessió participativa.

L’equip de Govern de BComú i el PSC-Units van defensar que ha estat una decisió presa per potenciar la conciliació laboral i familiar, atès que habitualment els dies que hi havia Audiència Pública i Consell Plenari es podien allargar fins a cinc hores, és a dir, fins a les 12 de la nit—. Davant d’aquesta explicació, des de la bancada on hi havia els veïns, es van sentir queixes cap als polítics: “Us paguen per ser-hi!”. Certament, a cada Consell Plenari, duri més o menys hores, els consellers que no tenen dedicació exclusiva cobren uns 500 euros per sessió. En aquesta

ocasió, doncs, com que es va convocar un Consell Plenari extraordinari per aprovar decrets d’alcaldia, i un d’ordinari, aquests consellers van cobrar aproximadament uns 1.000 euros bruts per les tres hores que es va allargar la sessió.

Malgrat tot i veient les protestes dels veïns, la regidora presidenta, Eva Parera, no va voler ser contundent i els va deixar intervenir breument perquè poguessin expressar la seva disconformitat, sense l’aprovació del regidor del districte, Albert Batlle, que en veu baixa li va dir que els veïns no poden parlar, segons el que van acordar.

Només JxCat va votar en contra de la supressió

Parera va dir que la decisió es va prendre a la Junta de Portaveus, i que ja hi ha una Audiència Pública cada dos mesos i altres canals de participació, com són els consells de barri: “Hi ha molts canals on els ciutadans poden expressar la seva opinió. Provem aquest model durant uns mesos per veure com ens adaptem, i si no, podem tornar a parlar-ho. Però és necessari fer canvis”, va matisar. A la votació de la Junta de Portaveus només JxCat va votar en contra de la supressió. Tot i això, ERC no hi va assistir perquè era un dia després de fer-se pública la sentència contra els polítics independentistes, i va considerar que no era dia d’estar fent activitat institucional sinó de “ser al carrer”, en paraules de la consellera Mercè Amat.

Per altra banda, Cs, que es va abstenir en aquesta votació de la Junta de Portaveus, va dir que creia que s’hauria de tornar a reconsiderar la decisió i que, veient les queixes dels veïns, es posicionaria en contra de la supressió. Així, si es tornés a portar a decisió, els vots en contra de JxCat, ERC i Cs serien suficients per revertir-ho i tornar al model d’abans.

Informe regidor del districte

Batlle va exposar en el seu informe que no queda cap dubte que “no es vol sostreure de cap de les maneres els espais de participació”, i va prometre estar present a totes les Audiències Públiques que se celebrin durant el mandat. A més, va retreure a ERC no haver assistit a la Junta de Portaveus si volia votar en contra de la mesura.

Batlle va explicar que ha estat present als diversos esdeveniments que s’han fet al districte en les festes majors i que s’ha trobat amb entitats representatives de tots els barris, i va apuntar la necessitat de potenciar el comerç de proximitat, estudiar les actuacions per millorar els mercats del districte, i va dir que té la predisposició d’estar present als carrers “cada dia”.

El conseller del PP, Isaac-Iván Martín, va demanar que Batlle estigui al districte els quatre anys del mandat i evitar canvis de regidors com va passar en la passada legislatura. Per la seva banda, el conseller de BCN

Els veïns van retreure la supressió amb el crit: “Us paguen per ser-hi!”

Canvi, Albert Guvernau, va reclamar que el districte tingui més pressupost per resoldre problemes de mobilitat i habitatge.

Des de Cs, van criticar que no s’hagi portat a terme cap mesura des que el juny es va nomenar Batlle com a regidor del districte, mentre que Amat (ERC) va fer referència al moment actual i va destacar la preocupació perquè “el feixisme es troba còmode en alguns llocs del districte”, així com que “joves i no tan joves abracin idees feixistes”. També Pol Lloró (JxCat) va demanar que el districte es posicionés “front el que està passant al país” en referència a la sentència.

Condemna a la violència per part de Cs

Al torn de proposicions, n’hi ha algunes que van causar polèmica, com la presentada per Cs de reforçar la seguretat amb més presència policial a Sarrià – Sant Gervasi. Abans de presentar-la, el conseller del partit taronja Jordi Obón, va aprofitar l’avinguda per condemnar “la violència” d’aquests dies a Barcelona duta a terme per “uns comandaments completament violents que han perdut completament el cap per unes idees”, i va donar les gràcies a les forces de seguretat per “defensar les persones que volem conviure, treballar i fer el nostre dia a dia”. Un veí del públic va respondre: “Em sembla patètic i demagògic criminalitzar un moviment i unes actuacions d’una sèrie de gent i no parlar també de la violència que s’està exercint a l’altra banda. També em sembla molt demagògic parlar d’una violència exercida a Barcelona i no voler veure una violència molt concreta que tenim al barri, a la plaça Artós, on s’hi ajunten persones radicals, i aquesta violència passa per alt i no s’hi actua”.

Llaç groc

Una altra de les proposicions amb polèmica va ser presentada per JxCat, que va demanar que el

Jordi Martí (JxCat),
Eva Parera (BCN
Canvi), Albert
Batlle (PSC-Units),
el secretari del
Districte, i Jordi
Castellana (ERC)

El regidor
Paco Sierra (Cs)
enregistra la
intervenció del
conseller Pedro
Miret

Govern municipal de Sarrià – Sant Gervasi torni a penjar el llaç groc de la façana de la Seu del districte, i que va ser rebutjada. Precisament, a l'inici del ple, diversos veïns van protestar reclamant la llibertat dels polítics empresonats. Llíró (JxCat) va fer la petició de tornar-lo a posar després d'haver estat penjat des de l'inici dels empresonaments. "No és un símbol partidista, és un símbol social", va dir, i va lamentar que la proposta caigués amb els vots en contra del PP, BComú, BCanvi, PSC i Cs i l'únic suport d'ERC. Amb el resultat, Llíró va criticar que mentre que els comuns permeten que el llaç hi sigui a plaça Sant Jaume, al districte no hi donin suport: "Escolto la gent de BComú dient que es mantindrà neutral quan hi ha una violació flagrant dels Drets Humans. Què és això? Hi ha gent del grup de BComú que a plaça Sant Jaume respon que no, que no es mantindran neutrals, i per això pengen el llaç. Aquí a Sarrià – Sant Gervasi és quan es veu que l'equip d'Ada Colau està lligat als vots que va donar el grup de Manuel Valls a l'investidura".

Finalment, un prec que va caure va ser de Cs, que va demanar que no es consideri el canvi de nom del carrer Reis Catòlics de Vallvidrera que estan impulsant veïns llebrencs. En paraules del conseller portaveu, Pedro Miret, aquesta acció pretén eliminar "part de la història d'Espanya i de Barcelona", i va demanar no canviar noms per sectarisme ni ideologia, per ser una acció innecessària i populista, en les seves paraules. Després d'una intervenció dels veïns que impulsen aquest canvi de nom i que han escollit com alternativa després de dos processos participatius, el d'Elisa Moragas, mestra fundadora de l'escola Nabí, el Govern municipal de BComú i PSC-Units va rebutjar el prec, tot explicant que un canvi de nom està regulat per un mecanisme municipal a través del Nomenclàtor. ■

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia
En el cor de Sarrià-Sant Gervasi,
dos centres acollidors i tranquils
en un entorn privilegiat,
amb atenció personalitzada
i professional.
Un model assistencial
amb experiència i serveis hotelers
especialitzats des de 1985.

Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Torna el Gran Recapte d'Aliments

JESÚS MESTRE

El Banc dels Aliments està preparant les màquines per tenir a punt tota la logística del Gran Recapte d'Aliments 2019, que es farà els dies 22 i 23 de novembre. És una acció important, que ha de coordinar més de 28.000 voluntaris a tot Catalunya i moure uns 4.500 mil quilos d'aliments. Darrere del disseny i coordinació d'aquesta campanya, hi ha Lluís Fatjó-Vilas, executiu jubilat de la multinacional TNS Global, amb qui parlem distesament al seu despatx, a la seu del Banc dels Aliments de la Zona Franca.

Quan es va jubilar, Lluís Fatjó va cercar una activitat amb què seguir fent allò que sempre l'hi ha agradat, coordinar equips humans. I un amic el va portar al Banc dels Aliments, on, des de fa un parell d'anys, n'és el director. S'hi troba molt còmode, amb la feina i amb la gent amb qui col·labora. Les condicions són diferents que a l'empresa privada, ja que al Banc dels Aliments la principal iniciativa solidària ciutadana a Catalunya després de la Marató de TV3, hi treballen principalment persones voluntàries i l'objectiu no és fer diners

o augmentar la producció cada any. Es treballa amb la solidaritat, aconseguir que la gent i les empreses facilitin aliments i fer-los arribar a persones necessitades. Explicat així sembla molt senzill. Però no ho és en absolut. Es necessiten immensos magatzems on portar els aliments, una flota de camions per traslladar-los, molta gent per classificar-los...

Tot i que el Gran Recapte és el moment en què el Banc dels Aliments es fa més visible, també cal valorar la feina que es fa dia a dia, especialment la gestió amb els aliments frescos que es poden fer malbé en cosa d'hores. Una de les raons de ser del Banc és lluitar contra el malbaratament d'aliments, pràctica que cada dia fem tots: a casa i a les empreses. En aquest sentit, en el Gran Recapte no es recullen productes frescos sinó sobretot els secs, aquells que tenen una caducitat a més llarg termini. Com per exemple els brics de llet, les conserves de peix i verdures, i l'oli. Són aliments fonamentals i cal tenir-ne sempre reserves abundants per poder fer front a qualsevol emergència.

Una de les tasques més delicades és com distribuir de manera eficient tots aquests aliments i que arribin a les persones que realment ho necessiten. Amb aquest propòsit, el Banc dels d'Aliments col·labora amb les entitats d'iniciativa social. Així, per exemple, a Sarrià-Sant Gervasi, són les següents: Grup d'Ajuda Germà Rossend, Caputxins de Sarrià; Rauxa (Galvany); Parròquia de Les Planes; Monestir de Sant Pere de les Puel·les (Sarrià); Parròquia de Santa Joaquina de Vedruna (Farró); Centro Emilia Riquelme (Galvany); Parròquia de Santa Cecília (Putxet); Fundació Pro-Vida (Sarrià); Centre d'Acollida Assís (Sarrià); Fundació Privada Putxet; Parròquia de Santa Maria Reina (Peu del Funicular). A més, s'intenta buscar la participació activa dels veïns i de les entitats de barri en la recollida. És el que passa al barri de la Bonanova, on, des de fa anys, pel Gran Recapte es coordinen la Parròquia, la Llar de Mossèn Lluís Vidal, Barnavasi (l'associació de comerciants), l'AV de Sant Gervasi de Cassoles i molts veïns. En aquest barri, les principals empreses col·laboradores són

© Jesús Mestre

Caprabo (Bigai i Moragas), BonÀrea (Bigai), Sorli Discau (passeig de Sant Gervasi), Mercadona (Sant Gervasi de Cassoles) i Jespac (Moragas).

Abans d'acabar la conversa, Lluís Fatjó ens adverteix que aquest darrer any tots els indicadors diuen que la pobresa està creixent de nou. És una emergència de país: cal erradicar la pobresa. I tenir ben en compte que el dret a l'alimentació és un dels drets fonamentals recollits en la Declaració Universal de Drets Humans. El Banc dels Aliments fa una crida per col·laborar amb el Gran Recapte, però també per tenir present que tothom té la necessitat d'alimentar-se cada dia. ■

35 anys de Barnavasi

JESÚS MESTRE

Les voltes del Dipòsit del Rei Martí, a Bellesguard, van acollir la celebració del 35è aniversari de Barnavasi, l'Associació de Comerciants de Sant Gervasi. A la trobada s'hi va convidar comerciants, representants d'entitats, polítics i gent del barri que han col·laborat amb l'associació al llarg d'aquest dilatat període. També era una mena d'acomiadament d'unes persones que, al llarg de molts anys, han portat el timó de l'entitat i que ara demanen un relleu. Salvador Albuixech, president des del 1997,

© Rosa Castells

no dimiteix del càrrec però se'l veu disposat a fer un pas al costat si hi ha un nou equip disposat a assumir la responsabilitat.

L'exposició de fotografies de Rosa Castells sobre la trajectòria de Barnavasi, presentada al juny

a la Mostra de Comerç del carrer Muntaner, aquí lluien molt més i justificaven la utilització d'aquest espai: és una bona manera de trobar-li sortida a un lloc tan emblemàtic com poc utilitzat. Potser, a l'exposició, hi ha un excés de fotografies, ja que, tot i estar ordenades cronològicament, en alguns casos es trobaven a faltar més explicacions. I també destacar més fotos emblemàtiques, mitjançant ampliacions, que permetrien valorar més la qualitat de les fotografies de Castells. Aquestes fotografies (Rosa Castells ens va dir que en té milers al seu arxiu), ens proporcionen una impagable crònica gràfica de la vida quotidiana i social de Sant Gervasi des del 1980 fins a l'actualitat.

Rosa Castells, Salvador Albuixech i el regidor del districte de Sarrià – Sant

Gervasi, Albert Batlle, es van encarregar dels parlaments. Albuixech va fer un recordatori elogiós de Félix Amat (CDC), regidor del districte entre 1983-1995, amb qui es van emprendre moltes campanyes per dinamitzar el comerç de proximitat del barri, i va propiciar la col·laboració entre l'Ajuntament i Barnavasi. Batlle, que és veí de Galvany, va remarcar que la feina feta per organitzacions de comerciants com Barnavasi han permès preservar el comerç de proximitat i que, avui, a moltes zones del barri i del districte no hi hagi una "desertització comercial", com passa a altres barris de Barcelona. També va proposar, mig de broma mig seriosament, canviar el nom del districte pel de "Sarrià i Sant Gervasi". L'acte va acabar amb un concert de gòspel. ■

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1936

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com [f](#) [t](#) [i](#) [g+](#)

etern

WELLNESS CLINIC

MEDICINA ESTÉTICA · BEAUTY · MASAJES · NUTRICIÓN · FISIOTERAPIA

QUEREMOS
QUE TE SIENTAS
SIEMPRE
A GUSTO.
SOBRE TODO,
CONTIGO
MISMA.

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

C. Arimon 18-20 | 08022 Barcelona | Tel. 93 181 39 34
Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h | Sábado: 10:00 a 20:00 h
www.eternwellness.com

EL PUTXET

Batlle vol convertir el carrer Ballester en una via per vianants

Demana a Pacifiquem Ballester que acosti posicions amb l'AV del Putxet

CARME ROCAMORA

Millorar la urbanització del carrer Ballester, fent les voreres més amples i eliminant un carril de sortida a la Ronda del Mig per tal de reduir el nombre de vehicles i la seva velocitat en aquest carrer del barri del Putxet. Aquesta va ser la proposta que el regidor del districte, Albert Batlle, i el seu equip, van presentar a la trobada que es va dur a terme l'1 d'octubre a la Seu de Districte amb la Plataforma Pacifiquem Ballester, que ja porta temps reivindicant fer aquesta via més amable. Tot i això, el fet de ser una via pràcticament per veïns es va supeditar a que hi haurien d'estar d'acord els responsables municipals de mobilitat, segons la gerent del Districte.

Per la Plataforma, aquesta alternativa no és suficient, i ha d'anar acompanyada d'altres mesures perquè el carrer Ballester deixi de ser una dreuera. Tot i això, coincideixen tots els assistents a la reunió —on no hi

© Núria Torrents

era l'AV del Putxet— en la necessitat de limitar el nombre de vehicles de pas, amb l'objectiu que defensa Pacifiquem Ballester que la via sigui únicament per als veïns del Putxet i per als vehicles de servei al propi barri.

La reivindicació es deu perquè, segons un estudi que va dur a terme l'Ajuntament de Barcelona, cada dia hi passen uns 5.400 vehicles de mitjana, cosa que significa 230 vehicles cada hora, i s'ha comprovat que el 60 % dels vehicles corresponen a trànsit de pas que recorre tot Ballester fins a la Ronda del Mig. A més, tot i que és una via de 30 km l'hora, el 40 % dels vehicles circulen per sobre d'aquesta màxima.

Impedir el trànsit de pas amb un senyal

A la reunió, es va concretar que una primera solució ràpida i econòmica podia ser la d'impedir el trànsit de pas amb una senyal de prohibició d'accés al carrer Ballester des de la cruïlla amb la República Argentina per a tots aquells vehicles que no siguin de

veïns o serveis, acompanyant la mesura d'una operació d'aixecament de la vorera en aquesta cruïlla per tal de dissuadir de l'accés.

Des de la Plataforma, però, es va incidir en la necessitat que qualsevol de les actuacions hauria d'anar acompanyada de la corresponent partida

pressupostària i es va demanar que s'inclogués una partida al Pla d'Inversions Municipals, fet que la gerent del Districte es va comprometre a fer, "sense especificar quina seria la posició d'aquesta partida en el llistat de prioritats municipals", relaten els veïns.

Una de les propostes de la Plataforma —que no es pogués accedir al carrer des de la República Argentina canviant el sentit de Ballester a la cruïlla amb Ferran Puig— no va ser vista factible per Batlle, ni tampoc per l'AV del Putxet, i en aquest punt va ser on es va instar a la Plataforma a treballar en una alternativa unitària amb IAV. Segons la Plataforma, però, el que hauria de fer l'Ajuntament és determinar la millor forma i no intentar "difuminar la seva responsabilitat i l'absència d'una solució ràpida darrera d'aquesta demanda d'acord previ entre veïns".

Amb tot, Batlle es va comprometre a donar una resposta més concreta a les demandes en un termini màxim de tres setmanes des de la data de la reunió, però els veïns, passat aquest termini, encara no l'han rebuda. ■

© Gremi de Patisserers de Barcelona

LA BONANOVA

El millor croissant artesà de mantega de l'Estat es troba a la Bonanova

SERGI ALEMANY

Toni Vera, de la pastisseria Canal, és el guanyador del XII Concurs 'Millor Croissant Artesà de Mantega d'Espanya', organitzat pel Gremi de Pastisseria de Barcelona. El certamen ha comptat la participació d'una setantena de pastisseries de tot l'Estat.

L'equilibri en el sabor ha estat un dels factors que més ha valorat el jurat, que ha atorgat a Toni Vera el prestigiós guardó i un premi de 1.000 euros. D'aquesta manera, Vera es converteix en el segon pastisser que revalida el títol (ja el va guanyar el 2016), tal com va fer l'edició passada Albert Roca.

La pastisseria Canal, fundada l'any 1970 per Xavier Canal i dirigida actualment pel seu nebot Lluís Estrada, compta amb un equip jove on hi destaca el mateix Toni Vera o Marc Muñoz. Amb establiments al carrer Muntaner i Calvet, ha introduït la innovació en la tradició, elaborant brioixeria i pastisseria clàssica i contemporània, a més de tenir servei de càtering. ■

LA BONANOVA

Relleu a la presidència de l'AV de Sant Gervasi de Cassoles

Josep Maria López-Ciré, el nou president de l'AV de Sant Gervasi de Cassoles

EL JARDÍ

El passat 15 d'octubre es va formalitzar la dimissió de Joan Sancho com a president de la Junta de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles, per motius de salut. Sancho ha cregut convenient no seguir amb la responsabilitat de president, si bé continuarà a disposició de la Junta en tot allò que pugui col·laborar.

El relleu en el lideratge de l'Associació i de la Junta l'assumeix Josep Maria López-Ciré, fins ara vicepresident de l'Associació. ■

RÀPID MODOLELL

www.cerrajeriamodolell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandaments de pàrquing

Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese

Instal·lació, canvi i reparació de panys

Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments

Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h, DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h

DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

Unidad del Dolor Clínica Sagrada Familia

La Unidad de Dolor de la Clínica Sagrada Familia está formada por profesionales especialistas en Anestesiología, Reanimación y Clínica del Dolor, miembros de la Sociedad Española del Dolor. Seguimos los protocolos de los grupos de trabajo de la SED (neuromodulación), dolor neuropático, opioides, radiofrecuencia (mal llamada rizólisis), dolor musculoesquelético, cefaleas, dolor agudo, dolor crónico, dolor pélvico crónico.

Asistimos a todos los cursos de actualización que se realizan en España y estamos en posesión del Master de Dolor por varias universidades.

Nos diferenciamos de los traumatólogos y neurocirujanos porque tratamos cualquier tipo de dolor sin limitaciones, sea de columna vertebral, pelvis, extremidades, dolor musculotendinoso, dolor visceral, neuropático, etc. Dominamos todas las técnicas necesarias para aplicarlo. Muchas infiltraciones las realizamos con ecografía, sea de nervios periféricos, sistema musculoesquelético, grandes o pequeñas articulaciones (está demostrado que en el caso de las infiltraciones que se realizan sin control ecográfico el producto que se administra en un 60-70% de los casos va fuera de la articulación). Evitamos la exposición innecesaria de Rx. (En la página web encontrará más información).

En algunos casos trabajamos con especialistas para realizar determinados procedimientos. Cuando consideramos que se debe derivar a un paciente para ser intervenido o visitado por un traumatólogo u otro especialista de nuestra confianza, tenemos un circuito ágil. Al trabajar en la Clínica Sagrada Familia podemos pedir cualquier tipo de exploración complementaria como Rx, TAC, resonancia, electromiografía, etc.

Equipo médico:

**Dr. Jorge de Vicente Solé (Director Médico),
Dr. Jenaro Mañero Rey, Dra. Jenny Amelia
García Tomás.**

PATOLOGÍAS QUE TRATAMOS

- **Dolor relacionado con la columna vertebral** (cervical, dorsal, lumbar). Contractura muscular de columna, síndrome lumbar, lumbociatalgia, compresión discal de raíz nerviosa
- **Cefaleas, neuralgias**
- **Dolor musculoesquelético.** Dolor neuropático central o periférico
- **Dolor pélvico crónico** (lesión de pudendo, etc.)
- **Dolor articular de grandes y pequeñas articulaciones**
- **Dolor crónico oncológico o no oncológico**
- **Dolor agudo y crónico**
- **Dolor postquirúrgico**
- **Estenosis lumbar**

PROCEDIMIENTOS QUE REALIZAMOS

- **Radiofrecuencia térmica (rizólisis) o pulsada de articulaciones o nervios de columna o periféricos**
- **Infiltraciones articulares y de columna bajo control ecográfico de PRP, Ac Hialurónico, ozono**
- **Tratamiento de protusiones discales con Discogel (eliminamos la protusión)**
- **Vertebroplastia y cifoplastia**
- **Ozonoterapia**
- **Infiltraciones miofasciales con a. locales, corticoides, Botox**
- **Acupuntura y electroacupuntura para el dolor**

UNIDAD DEL DOLOR
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF: planta 2, despacho 2
Tel. 93 566 12 57
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

© Juanjo Compañé

LA FESTA MAJOR DE SARRIÀ, FENT COMUNITAT

© Juanjo Compañé

JUANJO COMPAÑÉ

Entre els dies 4 i 13 d'octubre, Sarrià ha celebrat la seva Festa Major, la darrera de les del districte. Cal destacar el seu caire comunitari, intergeneracional, amb activitats per a totes les edats, des del públic infantil (que tenien la seva pròpia minicomissió de festes) i les escoles fins a la gent gran. També el seu arrelament en la Cultura Popular, amb manifestacions com ara els Tabalers, la Trobada Gegantera, els Balls de Bastons, els Diables i Diablesses i els Castellers. La preocupació pel medi ambient ha estat molt present en les decoracions dels balcons de la vila. Igualment, s'ha posat en marxa un protocol de prevenció d'agressions masclistes, amb un equip de voluntàries dels Punts Lila que recullen els possibles incidents.

< EL PREGÓ

Precedit pel Toc d'inici, enguany el pregó ha tingut un caire solidari, a càrrec de les entitats assistencials com Assís, Aspasim i Cedre. Després s'ha donat la sortida a la "batalla per Sarrià", entre les colles de "Rosers" i "Vicençs".

© Juanjo Compañé

© Juanjo Compañé

> CERCAVILA, CORREVILA I TROBADA GEGANtera...

El dissabte 5 ha estat protagonitzat per la cercavila amb els Tabalers, les colles de Balls de Bastons de les escoles, el Drac i la família gegantera de Sarrià. Més tard, la nit ha acabat amb el Correvila pels bars de la vila. El dia següent, Sarrià s'ha omplert de gegants convidats, vinguts del port de Tarragona, Castellterçol, Pallegà, Cubelles i El Clot. El nou gegant Normag, el primer gegant amb capacitats diverses, ha participat per primer cop a la trobada.

El dissabte 12 ha començat amb el 'Despertar Diabòlic' al matí i al vespre. Després de la gran tabalada, ha acabat amb l'explosió del "Sarrià en flames", el gran correfoc de la Festa Major!

^ FES-TE ELS BALCONS

El diumenge 6 al vespre, els balcons i terrasses del Sarrià vell han esdevingut escenaris de diversos espectacles de música, dansa, teatre i circ, combinant el caire festiu amb el reivindicatiu. El circuit començava a la Casa Orlandai, organitzadora de l'esdeveniment amb el suport d'una esforçada colla de voluntàries.

© Lluís Morera "Avi Llop"

^ DINARS DE CARRER, CAMINADA POPULAR

Diversos carrers, com Monterols, a banda de guarnir-se, han convocat el veïnatge a sopar o dinar plegats: Osi, Mañé i Flaquer, Jordà, Nou de Sant Eulàlia, Aviò Plus Ultra, Clos de Sant Francesc, Cornet i Mas, Calàndries, Canet, Ivorra i Duquesa d'Orleans. Altres activitats comunitàries han estat, per exemple, el tradicional sopar "cul a terra" (el dia 5) o la caminada popular per Collserola (el dia 13).

© Juanjo Compañé

< BAIXADA DE CARROS

Un total de 18 carros de tota mena han baixat pel carrer Major. Imaginació, ganes de passar-s'ho bé en un dels esdeveniments de la festa acollit amb més expectació.

FESTA MAJOR ALTERNATIVA

Sarrià, vila pirata durant 10 dies

BERNAT JULIÀ (@_BERNIUS)

La Comissió de Festes Alternatives de Sarrià (CFAS) enguany ha complert la majoria d'edat, i un any més, i ja en van 18, ha omplert els carrers de Sarrià de vida i de reivindicació. Amb el lema "Festa sí, lluita també", enguany la CFAS ha volgut ambientar les festes amb la temàtica pirata a qui atribueixen ser els primers a "sacsejar els rics i repartir la riquesa" així com de ser les "primeres democràcies de poder popular".

Enguany, doncs, el divendres va començar d'una manera diferent. Amb un pregó alternatiu i un 'cerca-birra popular' en què s'han fet sentir també altres entitats del barri. Amb el Bastó de Sarrià, els Castellars de Sarrià, la Trastokats Street Band i amb la col·laboració del col·lectiu La Casa Buenos Aires, la comissió alternativa va deixar clar que "front l'elitització i l'especulació que destrossen el barri, nosaltres resistim!". "No oblidem", van dir en aquest pregó, "ni l'Ateneu Popular de Sarrià, ni el Grup Caliu, ni

l'escola de dansa Vàrium", resistents i víctimes de la pressió immobiliària. També van recalcar que "les col·les de Cultura Popular necessiten d'un espai", en referència a Can Ponsic. A continuació, el ja tradicional concert del primer divendres va omplir la plaça de Cirici Pellicer al ritme de cumbia i rap amb Bakanoa, Banda x 1 dia i Jazzmyn, mentre a la barra es servien entrepans per omplir la caixa de resistència d'antifeixistes represaliats per manifestar-se contra la ultradreta de VOX.

Dissabte van omplir durant tota la tarda, i fins a mitjanit, el parc de Joan Reventós, al so de ritmes jamaicans com el rocksteady, reggae amb el "Sarrià Rise Up! Vol. III", amb el suport de les taules de so i els altaveus de Kusasi Sound. Enguany, a més, amb una novetat especial, i és que a més dels típics lavabos químics que posa l'Ajuntament cada any, van apostar per una opció més ecològica: els lavabos secs, cortesia d'Ecosec, un projecte que treballa per a l'ús i la

difusió del bany ecològic secs portàtils per a fires i esdeveniments. O, com els agrada dir a elles, "un projecte que gestiona la merda d'una manera més sostenible".

Dimarts vam riure amb alguns dels millors capítols de 'Plats Bruts'. D'aquesta manera, la CFAS va voler fer homenatge a aquesta 'sitcom', que enguany celebra 20 anys, amb capítols escollits a través d'una votació a les xarxes socials.

Dimecres, de forma extraordinària degut a la pluja, el sopar de germanor es va celebrar a l'envelat de la plaça Sarrià, on fins els volts de la una, joves de tot el barri van compartir taula i música.

Dijous era el torn del 'Cabaret Bord', organitzat per la Comissió Desviada de SSG, però l'organització va decidir ajornar l'activitat i va cridar a participar de les mobilitzacions que es van fer en suport al Kurdistan davant dels atacs de l'exèrcit turc.

Com ja va sent tradició, divendres la plaça Pere Figuera i Serra es

va omplir amb el VIè Concurs de Vòlei Plaça on més de 25 equips van jugar, al mateix temps que competien per portar la millor disfressa. Finalment, dissabte va tancar l'últim dia de festes amb el ja clàssic dinar popular a càrrec de la cooperativa Germinal Farró i la 'nit de PDs' al Carrer Canet. ■

bonarea
bonarea.com

Nou Supermercat

Vallmajor, 35. PLAÇA ADRIÀ
Tel. 932 694 393

També ens trobarà a:

Pedró de la Creu, 39. SARRIÀ Tel. 932 057 509

Bigai, 4. LA BONANOVA Tel. 932 541 795

Directe del camp
Des de 1959

Sarrià es bolca en la cursa inclusiva 'Correm Junts'

CARME ROCAMORA

Ho han tornat a fer. La Fundació Aspasim ha aconseguit organitzar i portar a terme un cop més amb èxit la cursa 'Correm Junts', on persones amb discapacitat i sense, comparteixen l'experiència de córrer juntes una milla (1.609 metres) i implicar entitats i associacions del barri de Sarrià.

La setena edició d'aquesta cursa es va celebrar el 27 d'octubre a la plaça de Sarrià, on hi van participar més de 1.600 corredors i on entitats del barri van dinamitzar una cursa que va acabar sent una festa: els Tabalers, els Gegants i els Castellers de Sarrià, Zumba amb Can Caralleu i un concert del grup Clams. També van participar escoles del districte, com els Jesuïtes, tant de voluntaris com de participants i l'Escola Pia Balmaes.

'Correm Junts' és una milla competitiva i homologada per la Federació Catalana d'Atletisme que posa accent en la inclusió i implicació amb les persones amb discapacitat.

L'objectiu és que les persones amb discapacitat no siguin un grup especial, sinó que corrin conjuntament amb la resta de participants del mateix sexe i franja d'edat. Així mateix, es convida a les persones que s'hi apuntin a fer la cursa acompanyant alguna de les persones amb mobilitat reduïda, per viure la milla junts.

Enguany s'ha incorporat la inscripció en equip, la millaXperience, una proposta per aprofundir en la vinculació amb les persones amb discapacitat. En aquest cas, la participació ha estat en equips de cinc persones que, no només corren junt a una persona amb mobilitat reduïda el dia de la cursa, sinó que s'impliquen a recaptar fons per les seves necessitats econòmiques.

Un dels participants de la milla ha estat el regidor del districte, Albert Batlle, que després de fer el tret de sortida ha corregut amb la resta de participants. ■

SARRIÀ

Salvador Giner

Salvador Giner, signatura de llibres en la Diada de Sant Jordi de 2015, a Barcelona

EL JARDÍ

Aquest mes d'octubre ha mort Salvador Giner i de San Julián (Barcelona, 10 de febrer de 1934 - 19 d'octubre de 2019), un sociòleg de projecció internacional i que fou president de l'Institut d'Estudis Catalans entre 2005 i 2013. En la seva extensa bibliografia, destaca la *Historia del pensamiento social* (1967, 13 edicions), el primer diccionari de sociologia a Espanya i el manual més estès a les universitats de l'Estat. Era veí de Sarrià: vivia al carrer Anglès, i es va involucrar en la vida social del barri. El seu pare, un mestre d'origen aragonès, va ser el propietari de l'Acadèmia Giner de la plaça Sant Vicenç, que va obrir el curs 1902-1903 en el mateix edifici on anteriorment hi havia hagut el col·legi Colón, de Narcís Masvidal. ■

Tanca la botiga dels hules o dels 'plàstics' de Sarrià

La botiga, sense rètol, tanca després de més de 80 anys

JUANJO COMPAIRÉ

A conseqüència de la venda de l'edifici (que també va provocar la marxa de l'escola de dansa Vàrium, de la qual *El Jardí* va informar en el seu moment), també tanca la popular botiga de plàstics annexa, situada al número 7 del carrer Jaume Piquet de Sarrià. Montserrat Segué (qui, en paraules de Jordi Bigues, és potser l'única sarrianenca que té el privilegi d'haver estat retratada durant la Guerra pel fotògraf Robert Capa, quan era alumna de la desapareguda escola Dolors Montserdà) ens explica que l'obliguen a tancar. Una altra botiga històrica de referència que desapareix.

Pagaria la pena que col·loquessin una placa com les que hi ha en altres comerços desapareguts de la nostra vila. ■

El nou orgue de Sant Vicenç

EL JARDÍ

El dissabte 16 de novembre es farà la benedicció i inauguració solemne del nou orgue de la parròquia de Sarrià, amb la presència del cardenal Joan Josep Omella, que presidirà una missa. També hi intervindran els organistes de la parròquia, de l'Orfeó i de la Capella de Música. Aquest orgue s'ha finançat amb l'aportació dels feligresos de Sant Vicenç de Sarrià i els veïns del barri; ha estat una iniciativa de l'actual rector, Salvador Bacardit.

El diumenge 24 de novembre s'iniciarà un cicle de quatre concerts inaugurals per a l'orgue, que s'allargarà fins al febrer del 2020. ■

CONFITERIA • GELATERIA • BOMBONERIA

Major de Sarrià, 57

Telèfons 93 203 07 14 - 93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13

Telèfons 93 203 04 73

Fax 93 280 65 56 · 08017 Barcelona

e-mail: info@foixdesarria.com

www.foixdesarria.com

Tubs de l'Orgue.

Foix de Sarrià col·labora amb la parròquia de Sant Vicenç en el nou orgue que s'inaugura el 16 de novembre.

Panettone.

Especialitat Milanesa, elaborada segons fórmula i procés originals, emprant les millors matèries primeres com és costum en aquesta casa.

Ibarretxe demana unitat a l'independentisme i "eixamplar la base social"

L'exlehendakari ha participat en un acte de l'Assemblea a Sarrià on ha titllat la sentència als líders independentistes de venjativa per part de l'estat

EL JARDÍ

Juan José Ibarretxe, lehendakari pel Partit Nacionalista Basc entre el 1999 i el 2009, ha visitat Catalunya dos dies després de conèixer-se la sentència del judici als líders independentistes de l'1 d'octubre. Al matí ha acompanyat el president de la Generalitat, Quim Torra, en una de les columnes de la Marxa per la Llibertat que sortia des de Girona, i a la tarda, tal com marcava la seva agenda, ha pujat dalt l'escenari del Teatre de Sarrià convidat per la secció local de l'ANC de Sarrià - Sant Gervasi. Tot i que el plantejament inicial d'Ibarretxe era el de fer una conferència sota el títol 'De l'experiència basca a la realitat catalana', ha abandonat la idea per donar pas a les preguntes dels assistents.

"Unitat i "eixamplar la base"

Per Ibarretxe, la independència de Catalunya passa, en primer lloc, per

"eixamplar la base social darrere de la reivindicació del dret a l'autodeterminació." Segons l'exlehendakari basc, "amb un 70 % de gent a favor cap govern espanyol podrà resistir davant la Unió Europea i el món a un referèndum a Catalunya."

D'altra banda, Ibarretxe opina que "sense unitat política no hi haurà llibertat ni es votarà", recordant els crits massius en anteriors manifestacions: 'Votarem' i 'Llibertat.' Per això, reclama a les forces sobiranistes que no estiguin fragmentades

i exigeix que Catalunya aclareixi qui és el seu únic interlocutor. "No hi poden haver cinc portaveus alhora", diu.

"És a les vostres mans"

Ibarretxe ha posat punt final a la seva intervenció al animant la gent a "fer feina" i a sortir al carrer "amb el cap alt" per "convèncer almenys dues persones cadascú" que cal un referèndum per decidir el futur de Catalunya. "Un país no es fa només amb manifestacions", ha criticat.

Fent una metàfora alpinista, Ibarretxe demana "tornar al camp base deixant les cordes fixes", per mirar de fer el cim de la independència més endavant. "La independència de Catalunya i del País Basc no dependrà ni de Madrid ni de Brussel·les, sinó de la mateixa Catalunya i del País Basc", ha conclòs.

"Una sentència venjativa i exemplaritzant"

Preguntat per la sentència als líders independentistes que van tirar endavant el referèndum de l'1 d'octubre a Catalunya, Ibarretxe l'ha titllat de "venjativa i exemplaritzant per a tot el món, per part de l'Estat, també per als bascos." L'exlehendakari, que ara es descriu com humil professor universitari, confia que aquest "atrope llament de drets" sigui castigat algun dia pels tribunals europeus, i lloa la internacionalització del procés que s'està fent des de l'exili. ■

MOSSOS D'ESQUADRA

Campanyes Solidàries

XAVIER BONED

Tot i els esdeveniments polítics i socials que afecten la societat catalana, seguim treballant dia a dia amb la mateixa implicació de sempre.

Compartim amb la ciutadania els valors del nostre cos de solidaritat, de compromís i d'ajuda a les persones més vulnerables. Refermant els nostres ideals, aquest any participarem en dues campanyes solidàries obertes al públic en general: Calendari Solidari i Arrels Fundació. Aquestes campanyes tenen una durada des d'ara fins passades les festes de Nadal. A més d'aquestes iniciatives, a nivell intern participarem en altres campanyes com la del torró solidari de Torrons Vicens per recaptar fons per a l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona, concretament per a la investigació de les malalties infantils minoritàries. També tenim altres iniciatives, com els escuts solidaris per recaptar fons per a l'Associació de Famílies Afectades de Síndrome Alcohòlic Fetal (AFSAF).

Aquesta serà la 7a edició del nostre Calendari Solidari i la sisena en què l'aportació es destina als malats d'Alzheimer i els seus familiars. El calendari del 2020 té com a fil conductor alguns dels productes gastronòmics més representatius de la geografia catalana. Hi han col·laborat un centenar de persones del cos i de 28 entitats entre ajuntaments, residències, museus i d'altres entitats. A les fotografies hi apareixen usuaris, familiars, psicòlegs, personal sanitari i treballadors de les Associacions de Familiars Malalts d'Alzheimer acompanyats de 65 mossos i mossos de tot el territori i diverses especialitats. Es posaran a la venda 18.000 exemplars que, com l'any passat, incorporen a la part final un decàleg amb recomanacions per tractar amb persones malaltes d'Alzheimer. Aquest projecte solidari s'ha consolidat dins del Cos de Mossos d'Esquadra, que en sis edicions ha recaptat 344.595 euros, lliurats íntegrament a entitats que desenvolupen una important tasca social. Podeu adquirir el calendari a la comissaria de districte ubicada al carrer Iradier número 9, en horari de 9 a 17.30 h de dilluns a divendres, a un preu solidari de 5€, o consultar altres punts de venda del districte i de tot el territori a la web de la Federació (www.fafac.cat). Al districte de Sarrià-Sant Gervasi hi ha 10 estancs col·laboradors en la campanya als quals agraïm la seva predisposició.

Arrels Fundació és una entitat on, des de 1987, atenen i orienten les persones sense llar que viuen als carrers de Barcelona. Les acompanyen per aconseguir una vida el més autònoma possible cobrint les necessitats bàsiques, proporcionant atenció social i sanitària i garantint allotjament a aquelles persones que es troben en una situació més vulnerable. També hi treballen per sensibilitzar la ciutadania, denunciar situacions injustes i aportar solucions a les administracions i a la societat civil per fer possible que ningú dormi al carrer. Des que es va crear, en aquesta entitat han atès més de 13.000 persones sense llar. Amb Arrels Fundació col·laborem recollint roba, mantes, sabates i bosses. Si hi voleu col·laborar, a cada comissaria de Mossos d'Esquadra hi trobareu un o diversos contenidors de recollida a la vostra disposició. ■

ENERGIA DELS EDIFICIS

La cinesiologia i la salut de la nostra llar i lloc de treball

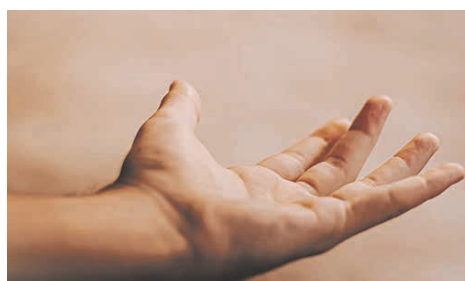

GLÒRIA VILALTA

La cinesiologia és una tècnica que es basa en la resposta muscular del cos a un estímul extern. La podem considerar una 'ciència holística', ja que permet determinar la causa d'una disfunció, sigui química, emocional, estructural o energètica.

En el camp químic, la cinesiologia permet detectar intoleràncies alimentàries, al·lèrgies ambientals o deficiència de vitamines i minerals, entre altres coses. En el camp emocional, és una eina molt útil, ja que en treballar a partir del cos, s'arriba a informació no conscient. En l'estructural, pot ajudar a veure si el problema és muscular o de tendons, per exemple, i si hi ha algun tema químic o emocional. Perquè, al final, el cos és un tot: no podem separar una cosa de l'altra, encara que per entendre'ns ens sigui més fàcil. En la part energètica, es pot detectar si el factor debilitant és un camp energètic extern o intern, com un problema de desajustament d'alguna xacra o un bloqueig energètic. He posat només alguns exemples: el camp d'actuació és molt més ampli.

En relació amb la nostra llar o lloc de treball, veiem com mitjançant un test muscular es pot diagnosticar si una persona està sotmesa a un camp energètic extern, com podria ser una geopatia (que és un camp energètic intens que ve de la Terra), o un camp electromagnètic provinent d'aparells elèctrics, cablejat, wifi, transformadors, línies d'alta tensió, etc.

Ens permet, per tant, veure si aquests camps debiliten la persona, ja que si debilita el sistema muscular és que el cos està reaccionant. Això vol dir que, sense necessitat de desplaçar-nos a la casa o espai, es pot detectar si la persona està sotmesa a una via d'aigua subterrània, una falla, o qualsevol altra afectació tel·lúrica important.

Si es confirma que hi ha aquesta alteració, sí que seria interessant poder fer la visita al lloc o espai concret per tal de detectar l'origen i localització d'aquest camp alterador. Això permetrà buscar solucions o accions que serveixin per resoldre el problema o, com a mínim, disminuir-ne l'efecte.

Cal recordar que tenir cura de l'espai, llar o lloc de treball és tenir cura d'un mateix. I un mateix és el més important que tenim. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

El palau dels marquesos de Sentmenat, l'actual escola Eina

JAUME DE OLEZA

El Palau dels Marquesos de Sentmenat està situat al passatge de Santa Eulàlia número 25, en una gran parcel·la entre els carrers Can Caralleu i del Desert. Aquest edifici de planta rectangular i estructura compacta té l'origen en una antiga masia construïda a

la fi del segle XIV, de nom Mas Teixidó, que anys més tard els marquesos de Sentmenat van adquirir, cap al segle XVII. Una família aristocràtica catalana que, amb l'ajuda del mestre d'obres Andreu Bosch, van reconverir aquesta antiga masia en un palauet com a residència familiar. Aquesta finca posseeix uns magnífics jardins d'estil romàntic que conjuguen amb la simetria de l'edificació, en la més pura tradició dels cànons afrancesats importats dels jardins francesos de l'època. L'edifici està inscrit com a Bé d'Interès Local i forma part de l'Inventari del Patrimoni Cultural de Catalunya pel seu valor arquitectònic i dels seus jardins. La façana principal es caracteritza per la seva composició simètrica i per les dues torres situades a banda i banda, una estructura compositiva que li dona un aire senyorial. Les finestres estan disposades segons eixos verticals i horitzontals i estan emmarcades amb diversos relleus laboriosament treballats en pedra, que trenquen la planimetria de la façana.

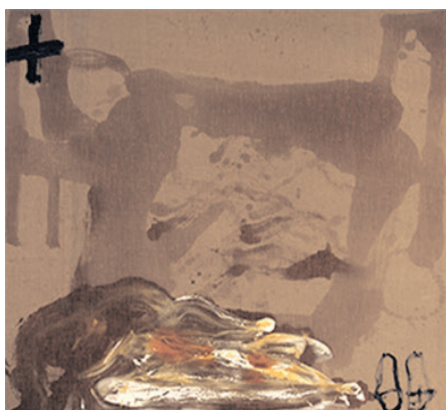
Aquesta finca ha passat per diferents propietaris: la família Setmenat va llogar el 1960 la finca com a residència al cònsol de França, i el 1974 va ser venuda a la promotora Nuñez i Navarro per a anys més tard passar a ser propietat municipal. La finca també ha sofert al llarg del temps diverses remodelacions, i el 1993, propietat de l'Ajuntament de Barcelona, es va escometre l'última reforma efectuada pels arquitectes Miquel Espinet i Toni Ubach. Una remodelació que va adaptar l'antic palau a l'actual seu de l'Escola Eina de disseny i art. Un centre d'estudis adscrit a la Universitat Autònoma de Barcelona. En aquesta darrera reforma, destaca el mural interior pintat per Albert Ràfols Casamada, fundador d'aquesta escola, així com la substitució de les gàrgoles de la coberta per unes de ferro, obra de l'escultor Sergi Aguilar. En el jardí és de destacar, també, una sèrie d'escultures d'autor desconegut i un estany circular que centra i accentua la simetria de la finca. Un conjunt que és un exemple més de com l'arquitectura i tot canviat d'ús, roman com un element patrimonial de la nostra ciutat. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE. www.cwork.cat

Subhasta d'Art i Col·leccionisme

Art contemporani - Pintura antiga i del s. XIX - Escultura - Joies - Relotges

Vintage - Vins de col·lecció - Obra gràfica - Arts decoratives - Disseny

Obtingui la màxima rendibilitat amb el millor assessorament

Valoracions gratuïtes

Assessorament col·leccions

Compra directa

Gestió d'herències

Visites a domicili

Màxima discreció

Punts de contacte a Barcelona

A Sarrià: Cardenal Vives i Tutó, 62 Sr. Toni Carbó

Tel. 669 928 566 | 93 459 43 38

Central: Aragó, 346 | Tel. 93 246 32 41

antonicarbo@gmail.com | tasaciones@setdart.com | www.setdart.com

COMUNICACIÓ

Jo soc de mercat

MARTA ROYO ESPINET

És divendres, fa solet i bona temperatura. Després d'una setmana (setmanes) intensa (intenses) de feina i de no feina, em queda una estona lliure fins al migdia. He quedat per dinar a Barcelona (costum encara dels de Sarrià de dir a Barcelona quan anem més enllà de la Diagonal...).

Tinc la feina avançada i decideixo baixar xino-xano per mirar al meu voltant i dedicar temps a assaborir la vida. Res d'extraordinari, però de tan simple, em sembla meravellós i, sobretot, complet i gratificant, després d'uns dies tan intensos de tot plegat. Veure com la vida gira al teu voltant quan n'ets l'espectador és curiós; veure que en formes part i que, tot i aturar-te, el món segueix girant, és fantàstic. Sabeu on m'agrada, m'encanta, veure com la vida segueix i tu n'ets ben bé al mig? Al mercat! I sense adonar-me'n, passejant, passejant, tirant avall, vaig a parar al Mercat del Ninot.

Encara amb una mica de temps per gaudir, hi entro sense objectiu, sense haver-ho pensat, sense llista ni cistell. Sense cap obligació perquè ni sé com tinc la nevera (en aquest moment, m'interessa ben poc). M'encanta anar al mercat! Anar al mercat perquè els peus m'hi han portat. Anar al mercat com si fos la primera vegada, com si fos una turista, però sense ser-ho perquè sé que m'hi trobaré: colors, olors, soroll (de l'agradable), somriures i una munió de gent amb moltes ganes de pensar i tirar endavant el seu petit negoci, el seu petit país. Valorar aquesta gran feina i ser conscient de la importància que té aquella parada que coneix el client i sap com li agrada el lluç a filets per fer arrebossat per a la canalla! Encara que ells potser no en saben, valorar i donar importància a la seva petita marca. Tancar els ulls per olorar els bolets i jugar a saber si són trompetes o ceps. Fer-hi "gasto", fer-ne fotos i publicar-les a l'Instagram etiquetant aquella parada que després et dona les gràcies. Contenta de plaure-la amb una simple foto. Parlar amb uns i amb els altres i que sàpiguen reconèixer que, tot i no ser del barri, sé que és un mercat i què s'hi fa.

Trobar-me per casualitat amb algú i aturar-me a fer el vermut a una barra. N'hi ha moltes, de barres de mercat, i totes bones, però n'hi ha una que, aquest divendres, em crida especialment l'atenció. Olives mig picants (només veient-les ho sé) mida XXL mentre, allà mateix, a la vista, s'hi cou un bacallà al pil-pil.

El mercat també és farcit de marques, potser no tan conegudes com les que pots trobar al supermercat, però marques que emocionen i que encisen. Que creen aquella cosa entre el consumidor i la marca.

Barcelona és moltes coses, i aquesta n'és una. Una ciutat de mercats. Vine a la plaça, reina, vine al mercat. Amics del Ninot, tot i ser de Sarrià i tenir un mercat també molt bonic, tornaré a visitar-vos. I serà més aviat que tard. ■

MARTA ROYO ESPINET ÉS FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

NATURALMENT CURIOSOS

Els premis Nobel de ciències experimentals

NEUS MESTRE I MARC TALLÓ

Com és habitual en aquesta època de l'any, en els últims dies s'han donat a conèixer els guanyadors dels premis Nobel de ciències experimentals d'enguany. Respecte al de Física, Peebles, Mayor i Queloz han estat premiats per contribuir a entendre com ha evolucionat el planeta Terra i el cosmos, mentre que el Nobel de Química se l'han endut Goodenough, Whittingham i Yoshino per idear el funcionament bàsic dels bacteris recarregables de liti, tan usades en el nostre dia a dia (per exemple la del mòbil).

Nosaltres us explicarem detalladament el Nobel de Fisiologia o Medicina que s'han endut William Kaelin, Sir Peter Ratcliffe i Gregg Semenza, que, gràcies a la seva recerca, conjuntament amb altra gent no premiada, ens ha permès entendre com les cèl·lules del nostre organisme s'adapten a l'absència d'oxigen.

Com bé sabreu, necessitem oxigen per viure, o dit d'una altra manera, si no hi hagués oxigen al planeta Terra, moriríem. Ara bé, hi ha situacions intermèdies en què estem exposats a menys oxigen, com seria estar en una muntanya a molt alta altitud; o en què algunes cèl·lules del nostre cos es troben mancades d'oxigen accidentalment, com passa quan tenim un ictus, un atac de cor, hipertensió pulmonar o altres patologies. En aquests casos és molt important que les cèl·lules tinguin un bons sensors que els diguin: "Alerta, cada vegada hi ha menys oxigen!", així com mecanismes de resposta per fer-hi front. Si la falta d'oxigen és transitòria o limitada, aquests mecanismes seran suficients per permetre la supervivència de les cèl·lules, mentre que si és prolongada, les cèl·lules acabaran morint.

Aquests tres científics van estudiar com les cèl·lules sense la falta d'oxigen o hipòxia i com hi responen. Semenza va determinar que hi ha un factor que va anomenar com *factor induïble d'hipòxia* o *HIF* que s'encarrega de remodelar l'activitat cel·lular, és a dir, de respondre quan hi ha poc oxigen. Més tard, Ratcliffe i Kaelin van determinar com les cèl·lules detecten si hi ha o no oxigen a l'aire, i li ho fan saber a HIF. Ben aviat van veure que HIF és un factor que s'està sintetitzant tota l'estona a la cèl·lula, però que quan hi ha oxigen a l'ambient és degradat (ja que incorpora un àtom d'oxigen i així queda marcat per degradar-se). Per contra, si baixa l'oxigen ambiental HIF, ja no podrà ser degradat i activarà la resposta per sobreviure a la falta d'aquest element.

Aquest mecanisme que van descriure també és important en el càncer, encara que resulta perjudicial, ja que quan les cèl·lules tumorals creixen en forma d'esfera ràpidament, deixen sense oxigen a les cèl·lules que es troben al centre de l'esfera, i si no fos per HIF, moririen. Per això s'han desenvolupat inhibidors de HIF per frenar el creixement tumoral. ■

NEUS MESTRE FARRÀS I MARC TALLÓ PARRA SÓN BIÒLEGS HUMANS

PUBLICITAT

Puc vendre el meu pis i no pagar a Hisenda?

CARLES GRAU

Si, és possible, però haurà de complir amb dos requisits que li explico a continuació.

En els processos de venda de pisos, és habitual que els nostres clients ens preguntin: Quants diners em quedaran? Haig de pagar molts impostos? I en algun cas: Però és que he de pagar impostos? La resposta, per regla general, és que SÍ.

Per a la majoria de propietaris, el guany patrimonial obtingut en la venda de l'habitatge provocarà un pagament a Hisenda d'entre el 19 % i el 23 %, una xifra gens menyspreable que disminuirà els ingressos respecte de les expectatives inicials.

Però hi ha algunes excepcions a aquesta regla, que són: Té 65 anys o més? És la seva residència habitual i hi està empadronat des de fa, almenys, 3 anys? Si la resposta és SÍ a les dues preguntes, està de sort: no ha de pagar a Hisenda per la venda del seu pis. L'impost que haurà de pagar és el que recau sobre l'Increment del Valor dels terrenys de naturalesa urbana —IIVTNU—, el que es coneix com la Plusvàlua Municipal, que pertany a l'Ajuntament, però no a l'Agència Tributària. Aquest impost es calcula pel valor cadastral de l'immoble i els anys que vostè n'ha tingut la propietat.

Si té més qüestions relatives a la venda d'una propietat i desitja que l'assessorem, per obtenir la venda més rendible i en les millors condicions, serà un plaer per a nosaltres ajudar-lo. Som professionals amb més de 17 anys d'experiència en el sector immobiliari. Vingui a veure'ns al nostre despatx, l'esperem! ■

Carles Grau

Director The White Side Properties, SL

www.twsbarcelona.com

+34 935 161 929

Ciutat de Balaguer, 10 local 2n
08022 BarcelonaCol·legis i Associació d'Agents
Immobiliaris, amb número
de registre A10002Agent registrat a la AICAT
(Generalitat de Catalunya),
amb número de registre 6568
Associació de Perits Judicials
Immobiliaris, amb número de
registre 1.691

**TORNAREM
MÉS
FORTS**

Oriol Junqueras

AMNISTIA

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

SOBIRANISTES

© Carme Rocamora

Sarrià – Sant Gervasi es mobilitza a favor i en contra de la sentència

Plaça Artós, el preludi d'una brutal pallissa a un jove antifeixista

CARME ROCAMORA

14 d'octubre. Molta gent de tot Catalunya, de l'Estat espanyol i del món internacional es despertava pendent d'una sentència. Les informacions filtrades apuntaven el que podria ser el resultat: un total acumulat de 99 anys de presó per als líders independentistes que van organitzar l'1 d'octubre. A Sarrià – Sant Gervasi, pocs minuts després de saber-se la decisió del Tribunal Suprem, arribaven les primeres reaccions.

La Casa Orlandai de Sarrià anunciava que els seus treballadors havien decidit per majoria tancar portes i sumar-se a les reaccions. L'Espai Jove Casa Sagnier publicava un comunicat per reclamar que el conflicte es resolgués dialogant. Entitats com el Grup Caliu feien una crida a la mobilització com a mostra de rebuig a una condemna "desproporcionada i injusta". Els Castellans de Sarrià emplaçaven a fer pinya per estar al costat de la "democràcia i la llibertat", i fins i tot el Monestir Benedictines de Sant Pere de les Puel·les deixava imatges com monges reclamant la llibertat dels polítics empresonats. També l'Associació de Veïns del Farró es mostrava en desacord amb la sentència.

Els respectius partits polítics feien els seus posicionaments a favor o en contra de la sentència, mentre que la regidora presidenta del districte, Eva Parera, defensava que el que s'ha jutjat és una "utilització de les institucions i manipulació intencionada de la gent per atacar l'Estat de Dret".

JxCat va avisar de la perillositat de la concentració espanyolista

Diversos col·lectius del barri es van sumar a les mobilitzacions arreu del país, però l'epicentre calent al districte va ser el dia 17, a la plaça Artós. Un dia abans, corria un cartell, sense cap entitat que el signés, anunciant un 'Pasacalles Festivo' i que portava com a lema 'Trae tu bandera (espanyola) y tus ganas de defenderla'. En veure la convocatòria, el regidor de JxCat a l'Ajuntament de Barcelona, Jordi Martí, va instar immediatament la Conselleria d'Interior de la Generalitat i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, a intervenir, atès que "ja se sap" que en aquesta zona del barri s'acostumen a aplegar grups d'ultradreta. Per aquest motiu va expressar la seva preocupació, ja que són manifestacions que "acaben amb violència".

Martí no es va equivocar en la seva advertència. Aquella nit va acabar amb una imatge que va colpir molta gent. Un grup d'ultres apallissava brutalment un jove antifeixista, deixant-li la cara destrossada, amb els Mossos d'Esquadra a pocs metres. Poc després, un grup d'antifeixistes s'encarava i agredia un jove ultra que anava armat amb un gran ganivet.

Com es va arribar a aquesta situació tot i l'ampli desplegament policial?

La manifestació espanyolista de plaça Artós va aplegar gent amb una estètica neonazi i d'ultradreta molt més agressiva que d'altres vegades. Habitualment, en aquesta plaça els convocants han estat 'Los de Artós',

Mossos: "No se'ls podia encapsular"

Batlle: "La principal damnificada i víctima d'aquesta violència, és la ciutadania"

'Viva Franco' o 'El Valle no se toca', entonaven els ultres

un grup espanyolista del barri on els seus components principalment són joves no ultres. Aquell dia no van convocar. Però alguns d'ells hi eren. En una conversa amb El Jardí al mig de la plaça van explicar que hi eren però que "eren gent seriosa" i que no convocaven manifestacions que no sabien d'on provenia la iniciativa.

'Viva Franco', 'El valle (de los caídos) no se toca', o mans aixecades amb salutació nazi emergien de la plaça, on es cremaven estelades sota la mirada dels Mossos d'Esquadra, que van desplegar un cordó policial per separar ultres i antifeixistes que s'havien concentrat a la plaça Artós com a mostra de rebuig a la concentració espanyolista, i cantaven cànecs com 'Sarrià serà, la tomba del feixisme'.

Després de més d'una hora de tensió en què els antifeixistes entonaven crits contra el feixisme i es manifestaven sense incidents —el més greu va ser quan van tirar pintura cap als Mossos—, els ultres van agafar algunes pedres i ampolles de vidre i les van tirar cap al grup d'antifeixistes, on els Mossos i alguns periodistes també van rebre. La policia catalana va fer alguna petita càrrega per aturar-los, en una acció policial que va ser molt polemitzada i criticada.

"Els mossos han reeixit a mantenir separats els dos grups antagonics que s'han manifestat a la plaça Artós de Barcelona. No se'ls podia encapsular davant el nombre de manifestacions simultànies d'avui. Quan s'han disgregat, lamentablement no s'han pogut evitar algunes agressions". Aquest missatge publicaven els Mossos d'Esquadra després de la nit de les agressions.

Així les coses, després d'una hora de tensió a Artós els antifeixistes van fer una crida a dirigir-se a Jardinetes de Gràcia, on hi havia una convocatòria dels CDR. Immediatament, el grup d'espanyolistes va començar a córrer amb el crit "a cazar CDRs", i van indicar que es dirigien cap a la manifestació de Jardinetes de Gràcia, on no

van aconseguir arribar pel bloqueig dels Mossos, que van acabar disparant projectils de Foam cap als ultres i càrregues policials cap als antifeixistes per evitar que convergissin.

Durant tot el temps que els ultres van baixar des de Sarrià cap a l'Eixample, van increpar cotxes que passaven, periodistes que els acompanyaven —jo mateixa vaig rebre l'amenaça d'un que se'm dirigia amb un pal—, i van sacsejar algunes terrasses de bars: d'allà agafaven elements que poguessin esdevenir pals: de ferro i de fusta, així com altres objectes.

La nit va acabar amb els ultres dispersats, i amb la brutal agressió contra el jove antifeixista, de la que ja es coneixen tres detinguts, tot i que van participar més de 10 persones. També va acabar amb una nit d'aldarulls per part dels protestants contra la sentència que van fer diverses barricades.

Vaga general

Al dia següent, jornada de vaga general. Va tenir un seguiment desigual al districte. Mentre que algunes zones es mostraven desertes perquè les botigues havien baixat la persiana, a altres carrers tot transcorria amb normalitat, com qualsevol altre dia de feina.

Principalment van ser els CDR del districte que van cridar a la mobilització, així com també la CUP i Arran. Aquests col·lectius, entre d'altres accions, van tallar la circulació de la Ronda de Dalt a l'altura de la sortida número 7, mentre que membres de l'ANC participaven de la Marxa per la Llibertat.

En paral·lel a les mobilitzacions, encarregats polítics del districte, com el conseller portaveu de Cs Pedro Miret escrivia a les xarxes que no volia que els seus fills visquessin "noves guerres i nous judicis pel nacionalisme" i el regidor del districte, Albert Batlle, feia una crida a la calma a diversos mitjans del país: "La principal damnificada i víctima d'aquesta violència, és la ciutadania", proclamava. ■

© Carme Rocamora

Cursos
Tallers
Monogràfics

Estudi d'Art Soriano Camacho

Nens
Joves
Adults

Un espai nou a la plaça Sant Joaquim

El passat 27 de setembre es va inaugurar el nou espai de l'Estudi d'Art Soriano Camacho a la plaça Sant Joaquim amb Septimània, molt a prop d'on estava abans. Està dirigit per l'Elvira Soriano, que també hi ha traslladat el seu estudi personal, on treballa i exposa permanentment la seva obra. Fa 14 anys que són al barri del Farró mostrant l'obra i donant classes de dibuix i pintura en un espai obert on explorar la creativitat, aprendre a dibuixar i pintar, a través de cursos, tallers i monogràfics, en grups reduïts, que estan dirigits a infants, joves i adults, tot comptant amb la col·laboració de l'Anna López, artista plàstica.

L'Estudi és una nau on cap tothom que vulgui navegar pel mar de la creativitat i l'aprenentatge.

Estudi d'Art Soriano Camacho
plaça Sant Joaquim, 8 - c/ Septimània 08006 BARCELONA

Tel. 636 290 924

www.sorianocamacho.com
estudi@sorianocamacho.com

Si vols
solucions,
vota
solucions.

☒ **En Comú Podem**

“Les dones sempre hi hem estat”

LÍA: “No soc independentista, però cal un canvi de sistema”

“No soc independentista, i no els considero ‘presos polítics’, però la sentència no està bé i el problema de fons és que cal un canvi de sistema”. Amb aquestes paraules, la Lía, de 16 anys i estudiant de l’Institut Menéndez y Pelayo, m’explica per què està participant d’una columna que baixa des de plaça Molina fins a plaça Universitat, per trobar-se amb altres estudiants convocats principalment per organitzacions juvenils de l’esquerra independentista. És dia 25 d’octubre, i ja fa 11 dies que es va saber la sentència contra els líders del procés, dels quals diu que no li agraden perquè no són prou d’esquerres. Des de fa un any, la Lía participa a l’Assemblea del Menéndez y Pelayo, i assegura que especialment amb la sentència ha estat quan més s’han mobilitzat: han fet talls a Via Augusta cada dia a l’hora del pati, i s’han unit a les diverses protestes que han arrancat al districte. A casa, li diuen que està bé que es mobilitzi pels presos, però que creuen que també s’haurien de reivindicar més coses que afecten els joves, i protestar així contra la privatització de l’educació o la precarietat laboral. “De fet, crec que és el meu objectiu. Un cop acabin les protestes pels presos, vull començar a moure que lluitem per tot el que ens fa mal i que se’ns faci sentir”.

SÒNIA: “No es pot tenir por quan estàs defensant una cosa que més por et fa encara”

“No he sentit por. No es pot tenir por quan estàs defensant una cosa que més por et fa encara. La injustícia”. Amb 17 anys, em respon així la Sònia, estudiant de primer de Batxillerat a una escola privada del districte que prefereix no esmentar. Porta cada dia des que va sortir la sentència protestant, i ja suma 10 vespres des que va sortir la sentència estant a l’epicentre de les manifestacions, mentint als pares, que voten el Partit Popular i que assegura que “amb ells no s’hi pot parlar”. “No tenia amb qui recolzar-me. Cap amiga de classe comparteix el que penso”, explica.

CARME ROCAMORA

Són dies de contrastos. Dies que els joves han fet un canvi de paradigma total i han sortit al carrer a defensar uns valors que han vist violats. Dies en què han protagonitzat queixes plenes de ràbia contra el sistema, i han evidenciat que estan farts que no hi hagi solucions polítiques a problemes que marcaran el futur. Lluny de les discussions de si va o no d’independència, són una generació que ha pres la decisió de no quedar-se aturada front la precarietat i l’amenaça als drets socials. Al nostre barri, sovint caricaturitzat pels estigmes com un barri *pijo*, tranquil, conformista o fins i tot d’extremadreta, també han despertat i s’han fet visibles moltes veus. I les dones han estat protagonistes, protagonistes als espais de decisió, promovent cures, i ocupant primeres files. Les escoltem. Totes elles amb nom fictici per evitar represàlies.

L’altre dia va assistir a una reunió antirepressiva que es va fer al barri, on diverses joves van posar en comú les experiències d’aquests dies en una sessió de cures. “Quan vaig escoltar ‘sororitat’ em va resultar una paraula molt estranya. I això que vinc de l’escola de monges. Ara que sé el que és, penso tatuar-me-la”.

ELENA: “El millor d’aquests dies és la unitat”

“És autodefensa, però és cert que hi ha moments que són violència. No defenso per res que hi hagi gent destruint pedres per tirar-les als policies: hi deu haver altres maneres millors de protegir-te”. L’Elena, de 19 anys, exalumna d’Infant Jesús i estudiant d’Econòmiques a la Universitat Pompeu Fabra, veu així els aldarulls i les barricades quan es compleixen 14 dies de la sentència. Ha participat de moltes de les manifestacions aquests dies, fins i tot a les més punyents, com a plaça Urquinaona: “Vaig tenir por quan van començar a tirar coses i un noi del meu costat va caure atordit a terra per l’impacte d’una pilota de goma. Vaig retrocedir i vaig anar una mica enrere”, ens explica. A casa també els pares pateixen, però assegura que no li posen traves perquè estan bastant indignats amb tot plegat. “El millor d’aquests dies és la unitat, que ens estem fent visibles. Sabia que hi havia molta gent a favor del moviment però no esperava que tots ens uníssim i fóssim capaços de fer tantes coses tants dies seguits”. La Paula també ha acompanyat aquests dies l’Elena. Van anar juntes a Infant Jesús i han compartit l’assistència

a les manifestacions. Mentre que creu que cremar contenidors sense cap finalitat no està bé, assegura que prefereix “que es cremin contenidors, a coses com que un noi es quedi sense un ull o pateixi qualsevol tipus de contusió”.

CARLA: “Marxar quan saps que has de marxar”

També la Carla, exalumna de La Salle Bonanova i estudiant de Relacions Internacionals a la UIC, destaca d’aquests dies l’augment de participació de dones a les concentracions i la decisió de no treure banderes d’organitzacions ni fer partidisme amb tot plegat, “tot i que ja se sap qui ho dinamitza tot”. Ella, que és una “sempre hi soc” a totes les manifestacions de caràcter antifeixista, feminista o independentista, emocionada diu com ha vist al seu costat noies que mai abans s’havia creuat a cap concentració. Aquests dies els ha viscut a les barricades, i ha treballat molt les mesures antirepressives amb els col·lectius en els quals està implicada: “Per exemple, ens hem dit que si hem d’encendre un contenidor, ens assegurem que està obert, perquè si no la combustió podria portar a una explosió on tots prendríem mal”, i reivindica tenir cura els uns dels altres i “marxar quan saps que has de marxar”.

ALBA: “El dia que més por vaig passar va ser el dia que no vam fer barricades”

“Les dones hi hem estat sempre. Sempre. El problema és que els mitjans posen la mirada sobre l’home amb testosterona

que tira coses i juga a veure qui és el més fort o qui la té més gran. La masculinitat descarada. Però nosaltres també hi hem estat. I no a darrera fila, sinó a primera, encenent el foc, rebent càrregues i sent detingudes”. Així em parla l’Alba, de 19 anys, exalumna de Frederic Mistral i veïna de la plaça Artós, sobre el paper de les dones aquests dies: “No es té la imatge que la noia pugui tenir capacitat de revolta, es pensa que la noia és la ‘revolució del somriure’, però no. Tenim moltes raons per sortir al carrer i ho hem fet”. Ens explica que a ella li costa força sortir al carrer, per timidesa o bé perquè no té amigues amb qui anar a les manifestacions, però tot i això ha estat a la de l’Aeroport, que considera que serà un dia que no oblidarà mai, i a diverses barricades a la nit. “El dia que més por vaig passar va ser el dia que no vam fer barricades”. Així es refereix l’Alba a dia 26 d’octubre, un dissabte en què no hi va haver contenidors cremant, i en què segons ella llavors els policies van tenir completa llibertat per perseguir i disparar: “Vaig tenir un atac d’ansietat i mentre fugia corrents em vaig haver de parar del mal que em feia. És autodefensa. Amb les barricades em sentia segura”. A més, considera que sí, que hi pot haver hagut fets puntuals de violència perquè ningú és perfecte, igual que creu que no tota la policia és violenta i vol anar a carregar. A casa no ha tingut problemes i diu que els pares, com ella, són independentistes. Sí que un dia recorda que va demanar a la seva mare comprar-se un buf i ella li va dir que no, que no volia que fes aquestes coses, i ella va contestar: “Si una càmera d’un policia t’identifica, et pot arribar després una notificació a casa que has de declarar. No permetré que arruïni el meu futur per haver anat a una manifestació”. Amb tot, ha lamentat sentir-se abandonada pels polítics catalans, i també la impunitat amb els ultres de plaça Artós, si bé apunta: “Quan veus els neonazis, et convenç encara més de per què has de lluitar”. ■

Els joves a favor de la unitat d'Espanya que demanen diàleg

CARME ROCAMORA

No tots els joves han viscut igual aquests dies. Mentre uns sortien cada dia al carrer a protestar contra la sentència, d'altres restaven pendents de veure com aquestes mobilitzacions els podien afectar en el seu dia a dia: per anar a treballar, per qüestions de mobilitat, o simplement per la quotidianitat. Parlem en aquesta pàgina amb joves que defensen la unitat d'Espanya i amb opinions molt diverses, des de votants de Vox així com d'altres que no estan politzats. Sigui com sigui, els joves una vegada més destaquen per exemplaritat: critiquen i discrepen de les idees que s'estan defensant aquests dies, però demanen que se resolgui políticament i respecten el dret a protestar, sempre que, diuen la majoria, sigui sense violència. Els hi atribuïm noms ficticis a petició seva.

PEDRO: "Jo no puc pensar que tots els independentistes són gent agressiva"

"Aquests dies són un cúmul del que es porta fent durant molts d'anys, que és vendre una il·lusió a la població catalana independentista que es podria fer un referèndum, quan se sabia que no podia ser així. Han creat una frustració molt gran en la població, que ha acabat amb tot aquest embolic a Barcelona". Pedro, periodista de 24 anys i exalumne de Sagrados Corazones, fa aquesta anàlisi sobre les protestes d'aquests dies. I tot i que condemna la violència, assegura: "Jo no puc pensar que tots els independentistes són mala gent agressiva. Com pensaré això quan tinc tants bons amics que són independentistes?". Però lamenta un discurs que al seu parer va començar per la 'revolució dels somriures', i que ara s'ha desemmascarat en un "o el que nosaltres diem, o no ho acceptem". Amb tot, considera que per fer un gran canvi en un país, hi hauria d'haver un consens molt gran, que superés els dos terços de la població: "Una majoria molt diferenciada, sinó no es poden canviar les coses així com així". I diu que amb

un 50% dels vots de l'independentisme, no s'ha d'optar per votar: "Ja se sap que quan es fa un referèndum, es creen dos bàndols i la població es parteix en dos. Per molt bonic que sigui votar, acaba amb divisió". Amb tot, desitja que la situació s'arregli, perquè la considera insuportable i demana que s'arribi a acords en breus.

PAULA: "Les protestes van desanimar la inversió estrangera"

"Les protestes van coincidir amb el Barcelona Meeting Point i les empreses estaven molt preocupades per la imatge que es donava de Barcelona". La Paula, periodista de 22 anys i graduada per la Pompeu Fabra relata així com va viure la fira que intenta atreure inversors estrangers a Catalunya, i com les protestes van causar que molts assistents no vinguessin perquè van haver de cancel·lar els vols d'avió i els hotels, fet que assegura que va desanimar la inversió estrangera. Per altra banda, critica haver vist companys seus periodistes que tot i estar identificats correctament, van rebre projectils com

pilotes de goma o Foam: "És un dels límits que no s'hauria de creuar mai. Veient que la premsa va identificada, cal deixar que faci la seva feina".

RAUL: "Els polítics no fan res més que incendiar"

El Raul, veí de Pedralbes i exalumne dels Escolapis de Sarrià, i ara empresari de 25 anys, assegura que aquests dies a nivell personal les protestes no l'han afectat, però sí a nivell professional i laboral, on l'ambient era més intranquil: "Es va donar dia lliure als treballadors que volien fer vaga i no vam poder desenvolupar les feines d'aquell dia. Però tot de forma comprensible, perquè tothom té dret a fer vaga".

"Crec que és un problema polític que ha passat a ser un problema social i d'ordre públic, i hauria de tornar al nivell polític al que estava". Però creu que ara mateix, amb els polítics que hi ha "de qualsevol color", és impossible: "Són polítics que a través de declaracions i de les xarxes socials, no fan res més que incendiar. I així no es pot tornar a una situació raonable".

JOSÉ: "Condemno la violència però l'entenc, perquè sé d'on ve el dolor"

Amb 19 anys, el José, veí de Sant Gervasi i estudiant d'Enginyeria, ha reconegut que ha patit per les protestes "fets puntuals" com desviaments dels autobusos, però que "són comoditats i no gran cosa". Li sap molt de greu, això sí, que veïns de

Barcelona estiguin cremant contenidors i produint altercats: "Lluitem perquè la ciutat estigui neta i en quatre nits l'han destrossat. No passa res, però fa pena i fa pensar".

En aquest sentit, condemna completament "la violència" perquè no li sembla la forma de reivindicar els fets, i que ha de ser l'últim recurs. Però entén: "Entenc la violència perquè entenc d'on ve el dolor. Demuestra que la societat catalana està ferida i això s'ha de tractar". I creu que és vergonyós que en el moment que més necessites un líder polític, desaparegui, i que es vagin tirant la culpa els uns als altres.

ÁLEX: "Els polítics tenen dret a defensar la Constitució amb contundència, però haurien de parlar"

"Torra està animant els CDRs i això no està bé. I crec que per l'altra banda, els polítics tenen dret a defensar la Constitució amb tota la contundència, però haurien de fer un esforç per acostar-se, parlar i reconciliar-se". Així veu el problema de les protestes d'aquests dies l'Álex, informàtic de 26 anys, veí de Sant Gervasi i exalumne de La Farga. Considera que s'ha arribat a un punt "bastant crític" i que li sap molt de greu per les dues bandes perquè és molt trist que "falli el diàleg" i que cap dels dos grups tingui ganes de parlar. Tot i que apunta que no ha patit per problemes de mobilitat, si que diu que s'ha espantat i preocupat per la seva seguretat quan passejava per zones properes als aldarulls. ■

© Carme Rocamora

Segueix-nos al web!

www.diarieljardi.cat

Informa't de tot el que passa als barris del districte dia a dia, consulta l'agenda d'activitats, visita els articles que publiquem al web i accedeix a l'hemeroteca amb un sol clic!

829 delictes a Sarrià – Sant Gervasi en sis mesos, principalment ocupacions i furtus

S'han resolt 128 casos, detingut 22 persones, i el temps d'espera per posar una denúncia són 17 minuts

© Carme Rocamora

CARME ROCAMORA

L'1 d'octubre es va celebrar el ple de seguretat de Sarrià – Sant Gervasi, conduït pel regidor del districte, Albert Batlle, i pels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana, que van detallar les dades sobre seguretat al districte. En aquest ple es va exposar als veïns les principals actuacions que

s'han fet al districte entre el gener i el juny d'aquest any.

Així, van explicar que en aquest període de sis mesos hi hagut una mitjana de 14 patrulles diàries arreu del districte, i que el temps d'espera per interposar una denúncia s'ha mantingut en una mitjana de 17 minuts, una dada que consideren

molt positiva, tenint en compte que s'han incrementat les visites a la comissaria dels Mossos d'Esquadra en relació amb altres períodes. El juny va ser el mes en què es van fer més atencions en aquesta comissaria, amb 1.747, i el febrer el que menys, amb 1.306.

El balanç de delictes que s'han comès al districte suma un total de 829 en aquests sis mesos, amb 128 casos resolts i 22 detencions. Els principals delictes, l'ocupació d'immobles, amb 300 casos coneguts, dels quals se n'han resolt 22 i s'han fet sis detencions. El delictes que segueix entre els que més succeeixen al districte són els furtus, amb 145 casos coneguts, 10 de resolts i 2 detencions. A aquests, els segueix el robatori amb força a un vehicle, amb 108 casos coneguts, 3 de resolts i 5 detencions.

L'exposició d'aquestes dades va portar a demandes del públic, que va reclamar que s'augmentin les xifres de resolucions de casos, també amb més agents de seguretat a Sarrià – Sant Gervasi. Batlle va respondre que hi haurà un increment a tota la ciutat de Barcelona, sense especificar quants serien pel districte.

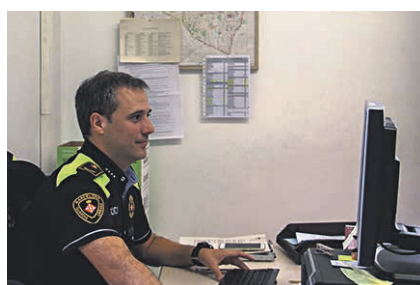
Els delictes amb menys protagonisme al districte són els homicidis consumats —no n'hi ha hagut cap—, un abús sexual que no s'ha resolt i una injúria.

Amb aquestes xifres de Mossos d'Esquadra, també ens hem acostat a un nou cos que s'ha desplegat al districte fa menys d'un any: la Policia de Barri, per aprofundir més de prop en aquells elements que tracten dia a dia d'una forma més propera, amb una visió que ens ha donat Santiago Sánchez, caporal de la Policia de Barri.

Sánchez: "La nostra feina és treballar per prevenir i evitar els conflictes"

JUANJO COMPAIRÉ

Santiago Sánchez porta a la Guàrdia Urbana de Barcelona (GUB) més de 15 anys. Durant 12 anys ha estat a la policia comunitària, 10 dels quals a Ciutat Vella. Ara, passades les oposicions, és caporal de la Policia de Barri de Sarrià – Sant Gervasi. Ens entrevistem a la caserna de Can Ponsic, on ens ensenya el seu lloc de treball i comprovem que contínuament arriben demandes i queixes dels veïns.

© Juanjo Compañé

Què és la Policia de Barri?

És un pas més en la política de proximitat que tenim a la Guàrdia Urbana. La Policia Comunitària feia d'enllaç entre les associacions veïnals, comercials i culturals, i la resta de la Guàrdia Urbana. Ara, amb la Policia de Barri, la nostra feina és més específica, més d'anàlisi dels problemes, atès que la resta de la Guàrdia Urbana ja fa la política de proximitat. Hem d'analitzar la informació que ens arriba de molts cantons, del patrutatge de proximitat de la pròpia GUB, de les associacions i dels propis veïns. Hi ha un agent assignat per a cada barri.

I a la muntanya també?

La zona forestal té un funcionament un xic diferent: hi ha un pla de neu, de pluges, de fred, etc. Llavors es va decidir dedicar un agent i un caporal específic per a aquesta zona. És a dir, a la Policia de Barri tenim dos caporals (el de muntanya i jo) i un agent per a cada barri: Vallvidrera, Sarrià, Tres Torres, Bonanova, Galvany i

Putxet-Farró. Tots ells han passat per un procés de selecció.

Com els arriben les informacions?

A través dels diferents sistemes informàtics (per exemple, el programa IRIS) i trucades al 092, tenim coneixement dels incidents i els analitzem de forma més profunda. Si ens entren diverses trucades de diferents persones sobre un espai concret, aquest punt serà marcat per la Policia de Barri, anirem a la recerca de més informació, farem el contacte amb les persones que han trucat i veurem si es tracta d'un problema puntual o excepcional o bé estructural. Perquè treballem sobre tot allò que dificulta la bona convivència entre els ciutadans. En particular aquells problemes que en principi són lleus, però que podrien derivar en conflictes de més difícil solució.

Quins són els principals problemes?

Són problemes comuns a tota la ciutat: convivència entre animals de companyia

i altres ciutadans, infraccions a la normativa d'estacionament de motocicletes a les voreres, queixes amb els recuperadors de ferralla (que desballesten peces per treure el ferro i abandonen la resta), convivència entre veïns en horari nocturn, etc. Pel que fa a petits furtus i conflictes de caire polític o ideològic, la competència correspon sobretot als Mossos d'Esquadra, tot i que la GUB també hi intervé.

I els agents cívics?

Són treballadors municipals i porten una armilla. La seva funció és pedagògica: advertir de comportaments incívics. Ens serveixen també com a font d'informació dels problemes del districte.

Hi ha hagut problemes durant les Festes Majors?

No hem tingut problemes destacables. El més important és el consum d'alcohol. El que cal és, en primer lloc, la presència, i després identificar si el consumidor és major d'edat. Fem també xerrades a les escoles sobre el consum de substàncies. I també tractem temes com l'acostament escolar, en col·laboració amb els Mossos.

Pel que fa a la mobilitat, què es fa en relació amb la circulació de bicicletes i patinets per les voreres?

El nostre és un districte amb molts centres educatius i centres d'assistència. Està

costant molt convèncer els propietaris de vehicles que facin servir el transport públic. Fem campanyes amb les bicicletes i patinets que circulen per les voreres: cal aturar-los (la major part no porten matrícula ni identificatiu) i explicar-los les normatives. En cas de primera denúncia es pot convalidar la multa per un curs formatiu. Fem també campanyes d'educació vial a les escoles.

PUNTS CONFLICTIUS, segons el caporal:

- **Parc de Piscines i esports:** botellot i consum d'altres substàncies per part de grups de joves
- **Pipicà de Piscines i esports:** molèsties per als veïns en concentrar-se molts animals
- **Zona de Tuset:** soroll nocturn a la sortida dels locals d'oci. També a altres llocs de Galvany, denunciats per l'associació de veïns
- **Zona de Pau Casals:** estrebades, sobretot durant l'estiu. Aquí hi ha la col·laboració del grup de conserges de la zona de Turó Parc
- **Turó Parc:** el problema de la prohibició dels gossos s'ha plantejat com a una feina sobretot educativa, que el caporal qualifica de positiva
- **Jardins de can Ferrer:** queixes dels veïns per les concentracions de joves, botellot, consum de substàncies i soroll.
- **Barris de muntanya:** les persones que donen menjar als porcs senglars i que els inciten a sortir del seu espai natural; la persistència de les parcel·les abandonades i sovint ocupades per altres persones, amb risc d'incendi.
- **Apartaments turístics de la zona del Farró i Putxet, especialment als voltants del carrer Homer:** convivència amb el veïnat
- **Farró:** denúncies per l'ús abusiu de motocicletes en carrers de vianants.
- **Plaça de Sant Vicenç de Sarrià:** queixes veïnals per l'ús nocturn de l'espai
- **Zona de vianants de Sarrià:** queixes per l'ocupació de l'espai per motocicletes o vehicles d'altra mena
- **Plaça Bonanova:** problemes ja acabats de barraquisme; convivència entre els okupes (que han estat desallotjats dos cops, cosa que depèn de la propietat del solar i dels Mossos) i els veïns

© Juanjo Compañé

Què es fa en relació amb les violències masclistes?

No en tinc les dades en aquest moment. Però sí que estem coordinats amb els Punts Lila: a la Festa Major de Sarrià, sabem qui eren les voluntàries, quins circuits farien, per tal de donar-hi la resposta el més ràpid possible.

Quina actuació fan amb la detecció de persones sensesostre?

Tenim una taula bimensual de detecció i seguiment. Si detectem persones noves, es comunica abans de la reunió, amb una línia directa amb Serveis Socials: qui és, en quina situació està... Hi ha el cas d'un sensesostre a la zona de Joan Sebastià Bach, que vam identificar i veure que estava reclamat per desaparició, a qui vam ajudar a reincorporar-se al seu domicili i la seva família.

Alguna cosa per acabar?

La nostra feina és treballar per prevenir i evitar el conflicte. Demanem la participació dels veïns que ens facin arribar la informació perquè nosaltres la puguem analitzar. ■

ESTEM
D'ANIVERSARI

SON 6 ANYS
TENINT CURA
DE LA TEVA
ESQUENA

VOLEM CELEBRAR-HO
DONAN-TE
UNA PROMOCIO PER A
UNA PRIMERA VISITA I
AJUSTAMENT
PER NOMÉS

20€

EQUIL·BRIUM
CENTRE QUIROPRACTIC

LES PERSONES QUE VAN AL QUIROPRACTIC
S'OLEN PRESENTAR CONDICIONS COM ARA:
MAL D'ESQUENA, DE COLL, DE CAP, LUMBÀLGIA,
CIÀTICA, ESTRÉS I TENSIO MÚSCULAR

VEURÀS LO BÉ QUE ET
SENTIRÀS

Calle Castanyer 4, 08022 Barcelona
+34 933 28 33 82

equilibriumquiropactic.es

Els grans eucaliptus de Sarrià (*Eucalyptus globulus*)

El gran port dels eucaliptus i la fragància que desprenen les seves fulles i fruits ha afavorit que sigui un dels arbres preferits per plantar en els jardins públics i privats de moltes ciutats. A Sarrià n'hi ha uns quants i dos d'ells estan catalogats com arbres d'interès local.

M. JOSEP TORT

L'eucaliptus del Parc del Castell de l'Oreneta i el dels jardins de la Vil·la Amèlia, que va patir recentment els estralls d'una forta ventada, ha quedat tristament mutilat. Altres dos, no gens menys notables, viuen al pati de les Salesianes de Sarrià i als jardins de Maria Àngels Anglada i Abadal.

L'eucaliptus és un gènere d'arbres i arbusts de fulla persistent que comprèn unes 600 espècies originàries majoritàriament d'Austràlia i Tasmània, una de les quals, l'eucaliptus blau (*Eucalyptus globulus*) és la més coneguda al nostre entorn. El seu ràpid creixement, la seva corpulència i l'aprofitament de la seva fusta l'han situat com un dels arbres més cultivats en règim forestal, arreu del món.

El tret més característic d'aquesta espècie és determinat per l'escorça i la forma de les seves fulles. L'escorça es desprèn en làmines allargades deixant al descobert el tronc llis i uniforme amb clapes de color grisenc i verd mat. Les fulles es renoven contínuament i presenten un dimorfisme foliar que crida l'atenció. En el mateix arbre s'albiren dos tipus de fulles: les que creixen sobre les branques joves, que són arrodonides, oposades i mancades de pecíol; i les que es desenvolupen a les branques velles, en forma de fals, disposició alterna i proveïdes d'un llarg pecíol.

L'eucaliptus té moltíssimes virtuts, però malauradament el seu cultiu intensiu pot propiciar l'empobriment del sol a causa de l'extraordinària capacitat que té per absorbir aigua. És un bevedor infatigable. Les seves

poderoses arrels poden eixugar les fonts i contribuir a la desertització del territori. Els aborígens australians tallaven a trossos les arrels dels eucaliptus i les utilitzaven com a reserva d'aigua per viatjar a través del desert.

Les catifes de fulles caigudes es descomponen lentament, ja que contenen unes substàncies antisèptiques que ralentinzen el creixement de la flora microbiana que intervé en el procés de putrefacció de la fullaraca i la seva conversió en adob. Aquest fet pot afavorir també l'empobriment del sol i la pèrdua de biodiversitat, però en qualsevol cas no podem considerar el conreu d'aquests arbres, com un factor de risc ecològic.

Els eucaliptus aporten grans beneficis. A les zones pantanoses d'Amèrica del sud i Àsia, els eucaliptus es cultiven amb èxit per dessecar els aiguamolls i mitigar la proliferació de larves d'insectes transmissors de malalties greus com el paludisme. També es planten en zones erosionades sotmeses a escorrenties, per fixar i recuperar terrenys inestables.

La seva taxa de productivitat és altíssima (15m³/ha/any enfront de l'apreciat roure que és de 1m³/ha/any). Pràcticament no té competidors.

Jardins de la Vil·la Amèlia

Usos i propietats

Els diferents usos i propietats dels eucaliptus són innumbrables. L'aprofitament de la seva fusta, de gran resistència i amb bones prestacions mecàniques, s'orienta en un 80 % a la producció de pasta de paper, tan demandada al món, però també s'utilitza per fer travesses de ferrocarril, bigues, tancaments, encofrats, embalatges, etc. I, com a fusta noble, anomenada pel sector, *roure de Tasmània*, s'utilitza en la fabricació de portes, finestres i mobiliari. De les fulles, se n'obtenen olis essencials per a la indústria química i farmacèutica. Les propietats medicinals de l'eucaliptus són àmpliament reconegudes, sobretot pel que fa al tractament de

les malalties de l'aparell respiratori. Les flors, molt vistoses, atrauen les abelles, que elaboren un tipus de mel molt apreciada per les propietats antisèptiques. El comerç de les fulles i flors per usos ornamentals també és destacable.

Actualment, diverses línies d'investigació estan desvetllant nous aprofitaments de l'eucaliptus. S'està revaloritzant l'escorça, un rebuig de la indústria de la cel·lulosa que es xifra en mils de milions de tones i que podria convertir-se en un futur pròxim en biocombustible. Els eucaliptus, possiblement, són els arbres de creixement més ràpid del planeta i els que han aportat més beneficis a la humanitat. Estimem-los, respectem-los i gaudim de les seves singularitats. ■

Parc del Castell de l'Oreneta

Pati de les Salesianes de Sarrià

Jardins de Maria Àngels Anglada i Abadal

CONEIXEM ELS OCELLS

La tórtora europea

ENRIC CAPDEVILA

La tórtora europea (*Streptopelia turtur*) era la tórtora més comuna a casa nostra abans de la invasió de la tórtora turca (*Streptopelia decaocto*), a començament dels anys 70. Aquesta regressió fa que sigui un ocell molt escàs a Barcelona on, pel fet de preferir terrenys en mosaic de conreus amb zones boscoses, només trobem algunes parelles criant a Montjuïc, Pedralbes i Vallvidrera. En la resta de territori català és més estable: és un ocell estival que nidifica de forma regular per tot el territori, és comú en època de migració, però a l'hivern és més excepcional. Té un vol ràpid, amb freqüents canvis de direcció, bategant les ales espasmòdicament. La tórtora pertany a l'orde dels columbiformes i mesura uns 28 cm de llargària; és més petita que un colom de carrer. És fàcil de distingir pel seu color canyella, amb les parts superiors de color castany rogenc amb taques d'un bru fosc i el cap i el coll d'un gris rosat amb una taca llistada de blanc i negre a cada banda del coll, i la cua negra amb una banda blanca terminal. S'alimenta bàsicament de llavors i petits fruits de plantes silvestres que cerca a terra. La seva presència es nota molt quan els mascles en zel parrupegen incansablement. Construeix el niu a poca alçada a les capçades dels arbres, fa dues postes, que són incubades pels dos progenitors.

Frases fetes: *Viu sol com una tórtora. Semblen un parell de tortoletes.*

OUTLET BCN SURF SHOP

C/BALMES 310 BARCELONA 08006

TLF. 93 241 23 83

LES MILLORS MARQUES A MEITAT DE PREU

TÈXTIL, CALÇAT, COMPLEMENTS,
ROBA DE SNOWBOARD & SKY

50% DE DESCOMPTE EN TOTS ELS ARTICLES

 @outlet_bcn_surf

“Aquest petit tram del carrer d'Arimon, al cor de Sant Gervasi, ens mostra la convivència de la ciutat moderna amb la vila tradicional”

© Jesús Mestre

La transformació del teixit urbanístic

JESÚS MESTRE

El carrer d'Arimon és un dels més tradicionals de Sant Gervasi de Cassoles, i es va començar a urbanitzar cap al 1853, en terrenys de les propietats dels Sivilla, Arimon i Modolell, tots ells grans terratinents de la vila. A finals del segle XIX s'havia urbanitzat la plaça del Camp, i el vial arribava a l'àmplia llera del torrent de Mandri. El 1930, quan el tram del carrer Muntaner des d'Illes i Vidal cap a la Bonanova estava en procés d'alineacions, el tram d'Arimon entre la plaça del Camp i Muntaner ja estava del tot urbanitzat. Segurament tenia l'aspecte que ens mostra la fotografia antiga, feta l'any 1958: un grup de

cinc cases d'entre una i tres plantes amb eixida al darrer o, com la casa de la cantonada amb Muntaner, al costat. Eren majoritàriament cases unifamiliars, residencials, de classe mitjana. L'activitat comercial era a Muntaner o a la plaça del Camp.

La foto d'avui mostra la transformació del teixit urbanístic tradicional que, així i tot, segueix sent-hi present. La casa de la cantonada amb Muntaner i la següent han desaparegut i en el seu lloc hi ha un gran edifici de nou plantes, i un altre de quatre. La tercera casa, la dels balcons, es manté, tot i que hi ha modificacions a la façana que han comportat la pèrdua de l'ornamentació del

primer pis, si bé les baranes de ferro dels balcons s'ha mantingut. Finalment, les dues cases següents (que pràcticament no es veuen a la fotografia antiga), a tocar de la plaça del Camp, mantenen l'aparença tradicional i es mantenen perfectament o, potser, han millorat d'aspecte.

La ciutat és dinàmica: hi ha peces que persisteixen, d'altres que es mantenen però alterades, i d'altres totalment noves. Aquest petit tram del carrer d'Arimon, al cor de Sant Gervasi, ens mostra la convivència de la ciutat moderna (el carrer Muntaner) amb la vila tradicional (la plaça del Camp). ■

PUBLICITAT

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona
93 415 52 79 - www.bombonsblasi.cat

Aquest Halloween
tenim una xocolata
que està de por.

XOCOLATES · BOMBONS · TORRONS · COQUES DE XOCOLATA
DE SANT JOAN · MONES DE PASQUA · CREMES I SOLUBLES DE CACAU
PASTA DE CACAU 100% D'ORIGENS · PRODUCTES (sense gluten,
sense sucre, sense lactosa, sense soja i aptes per a vegans)

SANT GERVASI

Els secrets de la Font Mutilada

ROSER DÍAZ

Fa un temps, vaig escriure un article sobre la font de la Plaça Molina, que en diuen "la Font Mutilada" perquè li falten elements originals que mai se li han reposat. En aquell moment no vaig trobar l'origen i la construcció de la font. Però a través de l'arxiu del barri i estudiant les factures del moment, he trobat una sèrie de dades que ens poden donar una mica de llum.

La història de la font de la plaça Molina comença quan es va demanar de col·locar una font sobre un pilar provisional que abastia d'aigua el veïnat. Aquesta documentació és de l'any 1874.

Per portar a terme l'encàrrec, es va crear una comissió encapçalada per Domingo Homedes i Gustavo Neizguer. Es va pensar en el projecte d'una font alta, robusta, que recollís l'aigua en una pila semblant a un baptisteri. El projecte es va adjudicar a Macario Planelles, qui va contractar l'artista Ramón Castañá.

Les interioritats

L'ànima de la font és una columna de ferro colat feta per Amador Pfeiffer. Per

pujar l'aigua del subsol, es va comprar una bomba de dos claus grans de font pública a l'empresa Construcciones de Bombas Domingo e Hijos. Inicialment hi havia un fanal hexagonal, que va subministrar l'empresa Aparatos de alumbrado y calefacción Federico Ciervo.

La part artística del tractament de la pedra, la creació del pilar, el baptisteri, els escuts, l'ornamentació, és a dir, el que nosaltres veiem i abans ja hi havia, va néixer de la mà de l'escultor Ramón Castañá. Ell també va dissenyar quatre bancs de pedra per a la plaça.

La ubicació exacta de la font i del traçat de la plaça va sortir de l'estudi topogràfic de Narciso Ramirez.

El cost va ser el següent:

- Columna de ferro colat: 451,50 rals
- Claus grans i bomba: 320,00 rals
- Fanal, tubs de plom i transport: 200,00 rals
- Honoraris arquitecte Ramon Castañá: 327,00 rals
- Material de construcció: 307,00 rals

Tots aquests diners, majoritàriament es van recollir mitjançant donatius. Els

© Roser Díaz

més representatius són els dels senyors Francisca de Ortén i Eduardo Barring, que van donar cadascun 50 pessetes.

Inauguració

Va ser el dia 13 de setembre de 1874, a càrrec de l'alcalde José Campo. Va haver-hi begudes, menjar, i uns jocs de pirotècnia espectaculars a càrrec de Fuegos Erasmó de Pascual, del carrer Torrent de l'Olla 6.

Però què va passar? Per què és la Font Mutilada? Dues vegades la van treure per remodelar l'espai. Primer el 1961, però la van tornar intacta. Va ser el 1971, quan la font va patir una mutilació: l'escut de les quatre cassoles (hi havia quatre bòbiles, representatives de l'activitat terrissaire de la zona) va desaparèixer i la silueta de

quatre cases soles va coronar l'escut de Sant Gervasi.

Després, la placa que deia "Homenaje al Pueblo, varios vecinos 1874" tampoc es va tornar a col·locar. En el seu lloc... res. Quatre forats que testimonien que quelcom manca, que ja no hi és... No hi ha cap inscripció ni del poble ni dels records ni de l'origen. Només queden, com una mena de fulles en blanc de pedra, quatre espais emmudits des de l'ahir.

Amb aquestes dades he intentat donar una mica de vida a l'origen de la Font, que va néixer d'una iniciativa popular, sustentada pels donatius del barri. La font continua mutilada, però almenys en podem conèixer una mica més de la silenciada història. ■

CULTURA

Brossa i Hausson, una vinculació màgica

JESÚS MESTRE

L'Any Brossa, que commemora el centenari del naixement del poeta gervasienc Joan Brossa, encara va deixant brillants guspires, com la que ens va caure a la Biblioteca de Sant Gervasi, el passat 16 d'octubre. En una sessió organitzada pel Centre de Normalització Lingüística de Gràcia, l'il·lusionista Hausson va fer demostracions d'una de les facetes més emotives de Brossa: els poemes escènics, en una conferència-espectacle amb molta màgia.

La relació entre Brossa i Hausson es va iniciar l'any 1991, quan el poeta va escriure la *Gran Sessió de Màgia en dues parts*, per a l'il·lusionista, que es va estrenar al Teatre Romea. Des d'aleshores, van mantenir una relació fructífera en la qual Hausson era l'interpret ideal de la fecunda creació de Brossa, sempre molt interessat en la màgia: els il·lusionistes Leopoldo Fregoli i David Bamberg "Fu Manchu" són referents indispensables en l'obra del poeta. Actualment, Hausson és el codirector, juntament amb Hermann

Bonnín, de La Seca-Espai Brossa i patró de la Fundació Joan Brossa.

Hausson va encisar a la gent que omplíem la sala d'actes de la Biblioteca amb un seguit de jocs de màgia espectaculars i d'una gran bellesa plàstica. Les seves eines van ser les cartes, la corda, els gobelets, els mocadors... I també va proposar una classificació en quatre àmbits, molt clara, de la desbordant obra creativa de Brossa:

- Poemes objecte, elements que podem trobar en alguns carrers de la ciutat
- Poesia escènica, obres de teatre, alguns dedicats a la màgia com la *Sessió de Màgia* ja esmentada o la *Poemància*
- Poesia textual, on hi ha trucs i obres dedicades a Fregoli (La gran transformació) i Fu Manchu (Les anelles xineses)
- Poesia visual, l'aportació més destacada del poeta al món de l'art

Hausson va recordar el Brossa més vital i, en acabar la sessió, va deixar a tothom amb un somriure a la cara. Era màgia. ■

© Biblioteca de Sant Gervasi

Maria Dolors Cortès: “La música ha estat la meva professió i la meva afició”

MARIA ANTÒNIA FONT

Aquest mes ha estat un plaer entrevistar Maria Dolors Cortès, sarrianenca de tota la vida. Pels dos pianos i per la llitera *mas-sejapeus* de casa seva hi han passat molts deixebles de Sarrià, dels barris del voltant, com ara servidora, i de bastant més lluny. Però si té una alumna famosa, aquesta és, ni més ni menys, que Rosalía Vila. Per a les persones que la coneixem, la Maria Dolors és, des de fa uns anys, *la Dolçors*: «El dolor no m'agrada, i només amb una lletra...». Donem-li la veu, encara que sigui, en efecte, de lletra.

Has viscut sempre a Sarrià. Què records del barri que els joves ja no hàgim conegut?

Jo soc nascuda a Sarrià, al carrer Fontcoberta cantonada Bonaplata. El meu pare ja era conegut al barri perquè, a part que cantava a l'Orfeó de Sarrià, tenia autocars amb els quals hi viatjaven moltes entitats, com ara el Centre Excursionista Els Blaus. També recordo que, per Setmana Santa, portava gent a veure la Passió d'Olesa. Al barri hi havia moltes botigues: la merceria de la Carmina, casa l'Eulàlia, el *colmado* del Joan... No deïem que anàvem al *colmado*, per exemple, sinó que anàvem a cal Joan. També hi havia la Serafina, que tenia la lleteria, i encara recordo l'olor de les vaques quan passaven pel carrer. I la bacallaneria, cal fideuer... A l'estiu, els dimecres al vespre molta gent de Sarrià pujàvem a Vallvidrera a ballar sardanes. Baixàvem caminant, per les escales.

Viatgem ara per la teva trajectòria professional. Quins van ser els teus primers contactes amb la música?

Els meus pares eren melòmans, però sent la petita de set germans vaig créixer envoltada de música. La meva germana Remei aniria a perfeccionar estudis de piano a Brussel·les, on ha fet de pedagoga i concertista (té gravada tota la *Integral* per a piano de Mompou). La Maria Lluïsa, que és religiosa del Sagrat Cor, va estudiar piano, orgue i cítara, i ha estat professora de música. La Mariona (que ens va deixar l'any 2000) va posar la primera escola de danses d'arreu del món i de balls de saló a Barcelona. I la Roser, que també s'ha dedicat a la dansa, posaria la seva escola a Mataró.

O sigui que tots els germans heu estat músics.

La Montserrat, la meva germana gran, i el Lluís (que ens va deixar al 2013) no s'hi van dedicar professionalment, però tocaven la guitarra, la flauta... I encara falta el

meu cosí Joan Lluís, que també vivia a casa: ell va estudiar la carrera de violí i va tocar primer a l'Orquestra Municipal de Barcelona i després a l'Orquestra Simfònica de Radiotelevisió Espanyola, a Madrid i al trio Mompou. Amb tot aquest ambient, en fi, fer música era quasi com menjar. Jo no vaig ser gaire bona estudiant de piano, però sí que agafava la guitarra i cantava. Aleshores, el meu cosí va proposar als meus pares de portar-me al conservatori, i com que ho suggeria ell, que ja havia estudiat tota la carrera, en van fer cas.

I vas anar al conservatori a estudiar cant.

M'ho vaig combinar amb els estudis de Magisteri i treballant alguns anys de mestra a l'Escola Betània, encara que era molt difícil. Però vaig tenir la sort de conèixer el foniatra Jordi Perelló i em va obrir altres portes. Vaig anar a treballar a la seva consulta, on vaig veure passar cantants famosos com per exemple la Montserrat Caballé. Vaig conèixer també a fons les patologies que poden afectar la veu: lesions a les cordes vocals, nòduls, pòlips, edemes... Hi vaig estar uns anys, aprenent moltíssim, i em vaig interessar per la rehabilitació vocal. Amb l'ajuda del foniatra Perelló vaig començar a fer sessions per ajudar la gent que patia de disfonia a recuperar la veu.

Per tant, també vas estudiar Logopèdia...

Bé, els estudis de logopèdia pròpiament no existien aquí: estem parlant dels anys 1974-1975. Però vaig anar a Besançon a fer els estudis de Bioacústica, que en aquell moment equivalien als de Logopèdia.

Després de França vas anar a Viena...

Com que La Caixa em va concedir una beca, me'n vaig anar a perfeccionar estudis de cant i interpretació a Viena. I un dissabte a la tarda, fent cua per anar a veure *La flauta màgica*, on cantava l'Anton Dermota, el meu professor, vaig conèixer el Konrad, el meu marit i pare dels meus dos fills.

I a la fi cap a Barcelona.

Al cap d'un any i mig, em vaig establir pel meu compte fent classes de cant i de reducció de la veu. A partir d'aleshores, m'he dedicat bàsicament a l'ensenyança com a autònoma, tot i que també he col·laborat amb alguna escola, com per exemple Eòlia.

Quin va ser el teu primer projecte professional com a cantant?

La primera vegada que vaig cantar de solista va ser amb la Coral Cantiga, que aleshores la dirigia Oriol Ponsa. Després

© Juanjo Compairé

van sortir algunes col·laboracions amb corals, orquestres... Entre el 1986 i el 1991, vaig cantar a la Capella Reial de Catalunya, amb Jordi Savall. Amb l'orquestra del Teatre Lliure vaig cantar el cicle de Mahler "Lieder eines fahrenden Gesellen" i vam fer diversos concerts, un d'ells al Teatro Real de Madrid. M'he dedicat més a l'ensenyança, però sempre he anat fent algun concert.

Rosalía va comentar que el treball que havia fet amb mi li havia servit per expressar a través de la veu una sèrie de sentiments

Els darrers temps, has aportat una nota musical a les Festes Majors de Sarrià.

El 2004, des de la Comissió de festes de Sarrià, vaig constatar que el programa de Festa Major era ple d'activitats maques, però que no n'hi havia cap de música clàssica. I com que la gent de certa edat podia recordar la família Cortès, se'm va acudir d'organitzar un concert de cant, piano i violí amb la meva germana Remei i el meu cosí Joan Lluís (que per cert son els meus padrins). La resposta del veïnat va ser fantàstica, i vam tenir la sort de comptar amb dos espònsors molt fidels: el Leandre Mateu del bar Dole i el Miquel París, un empresari i amic de joventut. Hem actuat a la Sala de Plens, a la Casa Orlandai, al Teatre de Sarrià... I quan la meva germana va tenir més dificultats per venir de Brussel·les, al piano ens va acompanyar Carles Puig, nascut a Sarrià i vinculat al barri. Amb ell hem fet també altres programes com "Cançons de cabaret" i "Melodies de Broadway".

Moltes persones estudien música només per gaudi, però hi ha gent que s'hi dedica professionalment. Com valdria la situació laboral dels músics en general i dels cantants en particular?

Així com en moltes professions no t'exigeixen que siguis el número 1, en la música, fora que siguis molt famós, ho tens molt difícil per guanyar-t'hi la vida com a solista.

Però fora de l'Estat espanyol, a Viena, per exemple, no és així, oi?

És que a fora (a Alemanya, a Àustria...) a molts pobles hi ha un teatre i una companyia d'òpera, i molta gent hi té feina. Hi ha més música, més subvencions i més activitat.

Ara tenim el fenomen Rosalía, que sé que ha estat alumna teva...

Ha estat alumna meva molt temps, i una alumna molt agraïda. En una entrevista va comentar que el treball que havia fet amb mi li havia servit per expressar a través de la veu una sèrie de sentiments. Ho vaig trobar molt maco. I al disc últim que ha tret, *El mal querer*, em cita als agraïments.

Parlant d'agraïments, com porta el veïnat que facis classes de cant a casa teva?

Des del 1992, que estic aquí [al tram final de Major de Sarrià], estic bastant tranquil·la. Abans, però, vivia al carrer Caponata i vaig haver de marxar cuita-corrents perquè se'm queixaven molt. Ara, en canvi, hi ha persones que em diuen que la nostra música els fa companyia.

Què et sembla la nova zona de vianants del tram final de Major de Sarrià?

Oh, jo estic molt contenta: feia anys que l'esperava, perquè no s'hi podia caminar amb comoditat!

Quines aficions tens a part de la música?

Saps què passa? Que la música ha estat la meva professió, però també la meva afició, i tot ho he acabat portant a la música. Sempre m'he interessat per millorar com a persona i he fet cursos de desenvolupament personal, reiki, aromateràpia, massatge Ayurveda, un any d'estudis del mètode Grinberg, cursos de sanació energètica... Així ha estat com després he pogut ensenyar a través del treball de la veu, a connectar amb la respiració i la nostra força vital.

Respirar, connectar cos i ment, vocalitzar, explicar una història. Això és cantar i això és viure amb harmonia... i dolçor. Perquè després de cantar, un veu la vida endolcida. I amb la Dolçors, encara més. ■

40 anys de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya va néixer el 5 de setembre de 1979. De seguida va assumir la gestió de les xarxes de ferrocarril traspassades a la Generalitat per l'Estat. FGC va ser la primera empresa pública de la Generalitat restaurada, amb Josep Tarradellas com a president, fins i tot abans de tenir l'Estatut.

Durant la dècada dels vuitanta, i davant del mal estat de les línies, FGC va dur a terme un ambiciós pla de modernització que contemplava tant la

completa reconstrucció de les vies i les instal·lacions, com la renovació del material mòbil. Aquest pla es va materialitzar amb l'arribada l'any 1983 del primer tren elèctric de la nova sèrie 111, formada per 20 unitats. La millora del transport de mercaderies o el soterrament de les vies entre Cornellà i Barcelona (1985-1987) són algunes de les accions cabdals dels primers anys de gestió per part de la Generalitat de Catalunya.

Tren de la sèrie 400, coneguts com "els granotes"

Dues vistes dels automotors dièsel de la línia Llobregat-Anoia

A mitjans dels anys noranta, les xarxes d'FGC van començar una nova etapa amb l'entrada en servei del **Metro del Vallès** el 1996 i del **Metro del Baix Llobregat** el 1997.

L'any 1986, amb la integració a l'empresa del cremallera de Núria, de les estacions de muntanya de Vall de Núria i La Molina i dels funiculars de Montserrat, FGC va donar el primer pas per esdevenir una de les empreses ferroviàries més variades del món atès que, no només incorporava la gestió d'un nou mitjà

de transport, sinó d'un tipus de servei diferent vinculat al turisme i als esports de muntanya. Posteriorment, ja entrats en el segle XXI, es va incorporar també les estacions d'Espot Esquí i Port Ainé (any 2011) i Vallter 2000 (any 2013).

L'any 2016, amb l'entrada en servei dels nous trens Stadler, va materialitzar-se l'assumpció definitiva per part d'FGC de la línia ferroviària entre Lleida i La Pobla de Segur. Els anys 2015 i 2017 culminaven dos ambiciosos projectes: els perllongaments de les línies de Terrassa i de Sabadell.

A l'esquerra, tren de la sèrie 3000, i a la dreta un de la sèrie 213

Un tren de la sèrie 113, incorporats l'any 2013

El Carrer dels Senyors, un llibre que descobreix el passat de Sarrià

JESÚS MESTRE

Els salons de 'la Casa Amat' han recuperat part de la història del carrer de la Duquesa d'Orleans. Va ser el dimarts 8 d'octubre amb motiu de la presentació del llibre de Carlos Romaní, *El carrer dels Senyors* (editat per Punto Rojo Libros), a la Torre Amat. Va ser un acte familiar, ja que va reunir molts membres de les nissagues Tous, Sant, Amat, Romaní... I d'història, perquè el llibre descobreix molts aspectes del passat de Sarrià, de la ciutat i, com va confirmar l'historiador Alex Sánchez, de Catalunya.

Les escenes d'una pel·lícula de Delmiro de Caralt, filmades a principis del segle xx, on es veuen membres d'aquestes famílies jugant a tennis, a croquet i altres esports en

jardins d'algunes de les cases del carrer Duquesa d'Orleans, 'el carrer dels Senyors', ens situaven l'època. Romaní va deixar que Sánchez fes una aproximació a la família Tous, amb origen a Igualada (i potser a Sant Martí de Tous), especialment el patriarca Nicolau Tous i Soler (1795-1870), fabricant, home de negocis i polític amb una gran influència a la Catalunya de l'època. El seu fill, Nicolau Tous i Miralpeix (c. 1810-1892) va ser el fundador de la Maquinista Terrestre i Marítima, l'empresa metal·lúrgica més important de Catalunya al segle xx.

És un llibre de pes: més de 2 kg, cosa que no ajuda a portar-lo al llit, per llegir una estona abans de dormir. Però és un estudi rigorós per

descobrir-hi detalls de les relacions familiars de la gran burgesia catalana, de les estratègies d'enllaços matrimonials entre les famílies que vivien en el mateix carrer, com passa amb els Tous i els Sant. S'hi poden trobar anècdotes singulars, com l'atemptat de l'anarquista Ramon Archs contra Ernest Tous i Repetti, l'any 1910 a la cantonada amb Pedró de la Creu; la història del castell de l'Oreneta, construït pel mateix Ernest Tous; la relació amb els Cornet i Mas; la fàbrica La Estrella (Sant i Cia.) de Montigalà, a Badalona; els Jocs

Florals (en català) i la relació amb els Serrahima, durant la postguerra; els anys que el futbolista Kubala va viure al carrer...

El 20 de novembre hi ha prevista una presentació pública del llibre a la Casa Orlandai. Segur que coneixem moltes més històries del "carrer dels senyors". ■

El carrer Duquesa d'Orleans, el "carrer dels senyors", cap el 1950. Fotografia aèria cedida pels hereus d'Ernest Serrahima

Maria Aurèlia Capmany reviu al Teatre de la Gleva

El teatre del Farró ret homenatge a l'escriptora i activista

Les actrius Anna Güell i Àurea Márquez amb una fotografia de Maria Aurèlia Capmany al fons

JUANJO COMPAIRÉ

"La memòria dels altres i la meua s'haurien d'enllaçar en algun moment i en algun punt. Tots tenim dret a recordar; no tenim altra manera de viure. Em moriré definitivament quan ja no pugui recordar". Aquestes paraules de Maria Aurèlia Capmany, tretes de "Mala memòria", poden emmarcar perfectament el muntatge teatral que el Teatre de la Gleva presenta aquests dies sota el títol molt *capmanyà* de 'Paisatge viscut II'.

El muntatge: la postguerra dels ulls d'una noia inquieta

La personalitat de Maria Aurèlia és tan polifacètica que resulta difícil d'abastar en una hora i escaig d'espai dramàtic. El text de Lurdes Barba se centra fonamentalment en dues èpoques principals: la postguerra i la transició. La primera part està basada en 'Pedra de toc', començada el 1939, quan Capmany era estudiant de Filosofia a la Universitat de Barcelona. La selecció de textos (fonamentalment decrets i testimonis) ens ressona perquè estranyament sovint ens fa pensar en episodis recents de la nostra història.

L'autora es desdobra i llavors les dues actrius (Àurea Márquez i Anna Güell) converteixen les reaccions de Capmany en una mena de diàleg interior. El muntatge visual d'Albert Miret i el tractament de la música de l'època per Bàrbara Granados

resulten molt potents per situar-nos en una època molt dura.

El muntatge: la transició dels ulls d'una noia compromesa

Lurdes Barba fa un salt en el temps i ens situa ja entrats els anys 60, quan el franquisme estava en una fase tardana. Capmany llavors apareix com una dona compromesa des de la creació cultural en la recuperació de la cultura. Se subratlla sobretot la seva relació de deixeble de Riba i Salvador Espriu, i també la interacció amb Pedrolo i la nova cançó. Passem després de puntetes per la seva participació en la Caputxinada, la seva condició de precursora del feminisme modern, la militància socialista i la seva obra de gestió municipal, ja en plena transició.

Una obra didàctica

L'obra resulta útil, doncs, per la seva voluntat didàctica i de reivindicació de la memòria necessària. Qui descogui l'entrellat de la història del nostre país, hi trobarà moltes claus per situar-se en el nostre present. Sovint hom té la temptació de pensar que hauria dit una persona tan compromesa com la Maria Aurèlia dels episodis recents. No ho podem saber mai. Però com sonen d'actuals aquestes paraules seves: "Per defensar-me de la destrucció que em volta, no tinc altra arma que la memòria"! I encara més viu sona aquest seu crit quan homenatja Francesc Layret, advocat dels obrers: "Gent esporuguida, què heu fet d'aquesta terra?" ■

9a Mostra del Comerç de Galvaný

dissabte
30
novembre

de 10 del matí
a 3 de la tarda

carrer **Madrazo** entre Santaló i Amigó

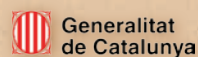
Organitzada per:

Amb el suport de:

Ajuntament de
Barcelona

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

L'amor de la gent normal

C. Santaló, 79
www.casausher.com

CASA USHER

En Connell i la Marianne són dos adolescents que estudien en el mateix institut d'un petit poble d'Irlanda. No tenen res en comú, pràcticament no saben de l'existència l'un de l'altre. Ella és esquerpia, solitària

i la consideren la *freak* de l'institut; ell és sociable, atractiu, una estrella de l'esport: a tothom li agrada en Connell. Oculta a tots els que els rodegen, sorgeix una connexió especial entre ells i comencen una relació poc corrent i desigual que els canviarà. A mesura que avancem en la novel·la, presenciem com els dos adolescents s'obren camí cap a la vida adulta, a les palpenes, sense manual d'instruccions, aprenent a força de caure i mirar d'aixecar-se de nou. Ens colem a la seva intimitat, ens reconeixem en les seves alegries, decepcions, pors o il·lusions.

Sally Rooney explica a la novel·la *Gent normal* (Edicions del Periscopi i Literatura Random House, 2019) la història d'aquests dos nois, de com es troben i es separen, de quina manera s'estimen, es feixen, es parlen i no sentenen,

es separen però no es perden. En capítols curts que van fent saltirons en el temps, des del mes de febrer de 2011 fins quatre anys més tard, la Marianne i en Connell creixen, canvien l'un per l'altre, gràcies i per culpa de l'altre. Com ja va fer en la seva òpera prima —*Conversaciones con amigos* (Literatura Random House, 2018)—, Rooney fa un retrat amb bisturi de les relacions actuals: l'amor, la dependència, la por, la pèrdua, la valentia, la fragilitat, la incomprensió, la comunicació, la soledat, les amistats, la família... Una radiografia d'una generació que ha estat educada per arribar a ser un ideal, però a la qual no els han ensenyat a gestionar el desencant, el fracàs o la frustració; massa preparada per triomfar sobre el paper i gens per sobreposar-se a la vida de debò. ■

Aristòtil i Dante descobreixen els secrets de l'univers

(Novel·la juvenil, a partir de 15 anys)

CASA USHER

L'Ari i en Dante són dos adolescents amb caràcters oposats —solitaris, cada un a la seva manera— que es coneixen a la piscina pública i es fan amics inseparables. L'Ari és callat, melancòlic, poc expressiu, desconfiat, a vegades pot ser agressiu, sempre sembla trist o

enfadat, no s'agrada a si mateix i se'l veu desorientat. En Dante, en canvi, és divertit, extravertit, sociable, cau bé a tothom, és creatiu (dibuixa, recita poesia, s'inventa històries i jocs...), i obre a l'Ari tot de nous mons: el de la poesia, la literatura i l'art, l'amistat i la lleialtat, l'aventura i l'amor. Malgrat les diferències, l'un se sent atret per l'altre i viceversa, l'un té allò que a l'altre li falta i necessita. Just es troben en el moment en què un ha de construir-se a si mateix, el moment en què tot passa per primer cop.

Així passen junts el primer estiu, durant el qual els dos nois tenen quinze anys: el de l'amistat, els jocs, l'aprenentatge, la valentia, però el final d'aquest estiu també els ensenyarà el que és la pèrdua, el dolor, els malsons i les pors. Després d'un curs separats, l'estiu següent descobreixen el valor de la família -la

pertinença, els orígens- i el pes dels seus secrets, com afrontar les herències i les expectatives dipositades en ells, la força dels lligams i la consegüent responsabilitat. S'adonen de la injustícia que hi ha al món i que és necessari triar les batalles perquè no les poden lluitar totes. És quan comencen a deixar enrere la infantesa i la innocència, però també aprenen que hi ha un univers esperant que el descobrin plegats.

Aristòtil i Dante descobreixen els secrets de l'univers, de Benjamin Alire Sáenz, ha guanyat els premi literaris: el Lambda Literary Award, l'Stonewall Book Award de Narrativa LGTB i el Michael L. Pritz Award de Narrativa Juvenil. L'editorial L'altra, en la seva col·lecció juvenil (L'altra Tribu), acaba de publicar la versió en català en traducció de Maria Climent. ■

© Eduard Sant

La llibertat segons Eduard Iniesta

JESÚS MESTRE

El guitarrista Eduard Iniesta va visitar la sala Nota79, acompanyat d'una guitarra elèctrica, una altra d'acústica i de la mandola. Aquesta vegada, contràriament al concert que va fer a Luz de Gas a mitjans d'abril, sense la banda, assumint el paper de cantautor. Al Nota79, el dijous 24 d'octubre, se'l va veure més lliure, més còmode i més segur amb la veu per fer front a un ampli repertori de cançons assenyalades per l'eclecticisme que domina el seu darrer i excel·lent àlbum, *White hole / Forat Blanc* (Audiovisuals de Sarrià, 2019), però sobretot sent 'molt Iniesta', i deixant una profunda petjada personal.

Va començar fort amb "Esperaré tranquil·lament" d'*Escampa la boira*, que va interpretar amb guitarra elèctrica i va posar a tothom dins del concert. Va seguir temes nous, un avançament d'un àlbum futur, previst per al 2021, on preveu fer un nou gir a la seva trajectòria. Després va anar compaginant les guitarres elèctrica i acústica i, en una ocasió, la mandola, instrument amb què va demostrar el seu virtuosisme amb les cordes. Va anar repassant, així, temes dels seus 9 àlbums publicats en solitari, cosa que no és poc, amb cançons clàssiques com "Ira" o, sobretot, "Gisèle". Després es va centrar en diverses cançons de *White hole*, per arribar al punt àlgid del concert amb "Pertanyo a la llibertat", un tema fet a partir d'un poema d'Enric Casasses. Iniesta va aconseguir que tota la sala l'ajudés a cantar la tornada: "Soc esclau de lo que fuig".

Iniesta és un esplèndid intèrpret de guitarres i mandola, especialment en música clàssica. I ja ha forjat una sòlida carrera com a cantautor, alliberat de gèneres però trobant cada cop més un estil propi. La seva veu té molts matisos i s'acoba especialment en les cançons íntimes, romàntiques. Com a personatge inquiet, explora els camins de la guitarra elèctrica que, segons sembla, tindrà més protagonisme en els seus pròxims treballs. S'acomiadà, després de tocar tres bisos, amb una cançó acústica, "Missatge a la nevera", de *Nítid*, de temàtica quotidiana i un punt irònic. Un concert rodó. ■

EL LLIBRE DEL VEÍ

Al Jardí amb... Francisco Cels

"NO OBLIDIS ELS TEUS SOMNIS"

SANDRA PALAU

"La confianza es una seguridad que no es certeza. La certeza se refiere a proceso. La confianza, en cambio, depende de la libertad humana y está sometida a una inseguridad irremediable."

JOSÉ ANTONIO MEDINA

Aquestes paraules encapçalen la novel·la de Francisco Cels. I és que *La casa de la magnolia*, història ambientada a Sant Gervasi, gira al voltant de la confiança... Amb les preguntes i respostes, amb els seus dubtes, amb totes i cadascuna de la seva essència. El perfum de la magnòlia acompanya els personatges des de l'inici de la trama... La màgia d'aquesta flor vesteix el camí anhelat del protagonista d'aquesta història. Un còctel d'amor, engany, lleialtat, traïció, morts... on l'autor, Francisco Cels, ens captiva mentre ens remou amb interrogants i records marcats per una tragèdia.

El Francisco, escriptor i arquitecte, veí del barri, em convida a descobrir-lo en totes les seves vessants. Sota la seva mirada atenta i analitzadora, comparteix amb mi la certesa que amaga *La casa de la magnolia*.

La casa de la magnolia és una història dramàtica?

Crec que és de gènere inclassificable. Hi han drames, però no considero que sigui dramàtica... El to no ho és.

© Imma Domènech

L'escriptora Maria Rosa Nogué presentarà *La casa de la magnolia* el divendres 15 de novembre, a les 19 h, a l'Ateneu Barcelonès

És una novel·la que té els elements idonis per atrapar el lector...

Té elements d'amor, d'intriga... I la confiança té molt de pes en tota la història. Crec que les paraules de Jose Antonio Medina defineixen molt bé l'essència de la trama.

És la teva primera novel·la...

Sí. Sempre m'ha agradat llegir però no va ser fins fa uns deu anys que se'm va despertar el cuquet de l'escriptura i vaig decidir estudiar narrativa.

I ja tens alguna idea per una segona novel·la?

Estic escrivint... però crec que serà un llibre de relats.

Què llegeixes normalment?

Llegeixo un parell de llibres al mes, i normalment són novel·les, tot i que també m'agraden molt les biografies. Una de les que em va fascinar va ser *La ridícula idea de no volver a verte*, de

Rosa Montero. Una biografia sobre Madame Curie.

I parlant de biografies... Quin seria el títol de la teva biografia?

M'agrada molt analitzar-ho tot, i sospesar molt les coses per trobar l'equilibri. El títol podria ser *La recerca de l'equilibri*.

Llegeixes en paper o en pantalla?

Llegeixo en paper sempre, m'agrada molt tenir el llibre a les mans... Però el diari el llegeixo en digital.

I ara, si et poguessis retrobar amb el Francisco que començava els estudis d'arquitectura... Quin consell li donaries?

A mi m'agradava molt el teatre i cantar... Potser hauria hagut de continuar per aquest camí... Ara canto a la coral d'arquitectes. Per tant aquest seria el consell: "No oblidis els teus somnis".

Quin superpoder t'agradaria tenir?

Tornar enrere, als anys de joventut.

Per canviar les coses?

No, per tornar a viure-les. ■

Cicle de concerts de l'Associació Musical Granados-Marshall

EL JARDÍ

Com cada any, s'ha programat el cicle de concerts de l'Associació Musical Granados-Marshall amb dues conferències de Joan Vives sobre 'Beethoven 250', en motiu de la celebració del 250 aniversari del seu naixement. En l'apartat de concerts de piano solista, hi ha la presència de pianistes formats a l'Acadèmia i amb una notable projecció internacional. Les japoneses Ayako Fujiki (que inicia el cicle de concerts el 28 de novembre presentant el seu disc *Fantasia*) i Yoko Suzuki (que tancarà el cicle l'11 de juny), i amb Luis Fernando Pérez que oferirà un recital en homenatge a Alicia de Larrocha amb motiu dels 10 anys de la seva mort. Aquest any també es recorda la vinculació de la música de Scarlatti amb l'Acadèmia convidant l'especialista italiana en música antiga Emilia Fadini. Oferirà un concert de clavecí amb obres de Scarlatti. Finalment, a l'apartat de Cant, la soprano Marta Mathéu i el pianista i compositor Albert Guinovart ens oferiran un concert amb obres de Granados i del propi Guinovart. ■

Les tres dames de l'alta costura a la Fundació Rocamora

EL JARDÍ

La col·lecció tèxtil d'Antoni de Montpalau, de la mà de Josep Casamartina i Parassols i Ismael Núñez Muñoz, porta les creacions d'Asunción Bastida, Carmen Mir i Rosser (Roser Pujol i Camarasa), les tres dames de l'alta costura, a la Fundació Rocamora. Fins ara mai s'havia organitzat una exposició amb caràcter retrospectiu que revisés el treball d'aquestes modistes catalanes que van formar part de la Cooperativa de Alta Costura, l'òrgan que va regir i dictar la moda a l'Estat espanyol durant gairebé cinquanta anys al segle XX. L'exposició es podrà veure entre el 8 de novembre i el 18 de desembre, de 10 a 14 h, als salons de la torre Rocamora, al carrer Ballester 12. ■

Estem a punt de fer quatre anys!
I volem celebrar-ho amb tu! T'agrada escriure?
Participa al nostre concurs de relats breus!
Si ets un dels quinze finalistes publicarem el teu relat en un llibre!

Bases del concurs a:
www.lavocaldelis.com
o truca al 93 463 74 94 / 609 15 70 11

LA VOCAL DE LIS EDITORIAL

CULTURA POPULAR

El Manel, el gegantó del Putxet torna a ballar

FRAN RIBERA (AV PUTXET)

En Manel va ser construït l'any 1995 per Joan Castelló i Vendrell, pare de l'actual propietari, en Lluís —Manel Castelló i Masip. Es diu Manel i és un pescador d'aigua salada en memòria de l'avi matern d'en Lluís. Fa 2,14 m d'alçada i pesa uns 12 quilograms i mig.

La llegenda diu que aquest pescador d'aigua salada es va enamorar d'una noia molt maca i de casa bona que també li corresponia, tot i l'oposició de la família. Un dia, en Manel emprengué un llarg viatge, però en tornar ningú li va donar raó d'ella, tan sols a algú li va semblar veure-la pel Putxet. És per això que en Manel va pujar al Putxet i s'hi va quedar.

Va ser batejat l'any 1998, concretament el 19 de juny. Els seus padrins van ser en el llavors regidor de Sarrià i Sant Gervasi, Jaume Ciurana; la que era presidenta de l'Associació de Veïns i Amics del Putxet, Monica Marambio; en el gegant de la Barceloneta Pep Barceló; i la Laia, Geganta de Sarrià. Van ser testimonis l'Àliga i el Lleó del Bestiari Històric de Barcelona, acompanyats dels Cavallers Cotoners i d'Els Diablers de la Satànica de Sant Andreu.

En Manel va sortir per la Festa Major del Putxet, però no va poder trobar a la seva Carmeta. És per això que va sortir també amb altres colles, com les de la Sagrada Família, però no va tenir sort i, decebut, es va tancar a casa. Ara, un grup de joves amb empenta l'han convençut perquè torni a sortir, i així ha estat: en aquesta Festa Major del Putxet ha sortit, ha tornat a ballar i ha quedat il·lusionat en comprovar la participació del veïnat del Putxet.

Tant és així que altres colles, en veure la seva il·lusió, l'han convidat a ballar en les seves Festes Majors. I així ha estat: ha participat en la recent Festa Major del Congrés i Indians de Barcelona. I està disposat a sortir quan l'invitin, però el temps passa: ha estat tants anys tancat que l'artrosi ha aparegut i per això fa una crida a la gent jove i no tan jove que el vulgui acompanyar en els seves sortides, que l'ajudin a trobar la seva Carmeta. Els que hi estigueu disposats contacteu amb l'Associació de Veïns i Amics del Putxet. ■

EL FARISTOL

Clàudia Cabero: "A Barcelona venim a pujar nota amb el nou disc *Aorta*"

Parlem amb la cantant que presentarà el seu nou projecte el divendres 8 de novembre a les 21 h al Teatre de Sarrià

EDUARD SANT I CHALOIS (@Eduard_Sant)

Nascuda a Barcelona en el marc d'una família de músics, Clàudia Cabero és arquitecta i alhora cantant. Després de 20 anys en cors, i havent rebut formació musical clàssica de petita i de jazz al Taller de Músics durant l'època universitària, l'abril del 2016 arranca un projecte personal en solitari, acompanyada per la seva guitarra i una estació *looper*.

El gener del 2018 edita el seu àlbum debut, *Melic*. El disc s'enregistra a TinyRoom Studio, a Mataró, sota la producció del músic Nico Canet. Aquest debut discogràfic és una fotografia sonora de cinc cançons escrites i arrangades per la cantant. L'octubre de l'any passat, Clàudia Cabero, en format trio -Guillem Aguilar al baix i Sandra Monfort a la veu i guitarra- resulta guanyadora del XI Concurs Sons de la Mediterrània, promogut pel Grup Enderrock en el marc de la Fira de la Mediterrània de Manresa. Aquest premi li comporta poder actuar en cicles i festivals de la talla de Portalblau (l'Escala), Festival Tradicionari, FIMPT (Vilanova i la Geltrú), Música a la Vila (el Vendrell) o el Circuit Folc. En total, més de 80 concerts.

Aquest octubre, i gràcies a l'impuls del Concurs Sons de la Mediterrània, Clàudia Cabero acaba de publicar *Aorta* (U98), que presentarà el proper divendres 8 de novembre a les 21 h al Teatre de Sarrià.

Com a arquitecta de professió i compositora, quines similituds i diferències veus entre la creació d'un disc i l'elaboració d'un projecte arquitectònic?

Com a similitud, crec que els dos processos tenen un vessant d'ofici que m'agrada molt. Potser en el cas de l'arquitectura és més clar, perquè està fins i tot burocratitzat (les diferents fases d'un projecte, els diferents agents que hi intervenen...), però en els dos casos hi ha aquesta cosa de l'artesanía que una cosa ve després de l'altra, i si es salta un pas allò no funciona, i si un va més de pressa, tampoc. Com a diferència, almenys en la meua experiència laboral com a arquitecta, el procés creatiu és molt curtet, en canvi, el disc és un procés creatiu constant, fins al punt que hi ha moments que has de decidir no decidir més, netejar les orelles uns dies o setmanes.

A part de temes propis, poemes musicats de Rosa Maria Arrazola i de Joan Margarit i cançons tradicionals, a *Aorta* has inclòs dos temes que ja formaven part del teu

primer EP, *Melic*. Què t'ha portat a aquesta decisió?

Els motius són diferents en els dos casos. Tot i això, parteixen del fet que sempre he sentit que *Melic* tenia un caràcter de fotografia instantània sonora, i sense reneegar gens del resultat precisament perquè és la Clàudia de finals del 2017, en el cas d'aquestes dues cançons revisades, sentia que els devia aquesta actualització. En el cas d'*El Llimoner*, potser és més una revisió de millora que m'ha servit per fer-ne un homenatge. En canvi, 'Lisboa' ja havia canviat molt des de la mateixa presentació de *Melic*, quan vam començar a tocar-la amb la Sandra i en Guillem. És una cançó senzilla i fresca, dona peu a jugar-hi i a transformar-la, i la vida que tenia als concerts era molt diferent que a *Melic*, així és que la vaig voler tornar a registrar. Un cop a l'estudi, em vaig trobar que tal com la fèiem fins aleshores als concerts quedava molt despenjada de la sonoritat global d'*Aorta*, i abans de descartar-la del *setlist*, vam fer un laboratori amb tots els músics per donar-li una volta més, ens va agradar molt el resultat i vam incloure-la amb aquesta nova sonoritat.

'El Llimoner' és un petit homenatge a la meua família

A 'El Llimoner', veiem la col·laboració al piano de la teua mare, Albada Olaya, i del teu amic Marc Timón. Ho tenies previst?

És totalment premeditat! La revisió d'*El Llimoner*, a més a més de voler millorar la versió present, parteix d'una idea força romàntica. Tenia ganes de fer un petit homenatge a la meua família (no només als pares, que són pianistes). Aquesta cançó té una estructura harmònica i melòdica bastant desenvolupada, així és que vaig demanar a en Marc Timón, grandíssim músic i molt amic meu, que me'n fes un arranjament per a piano, com un lied català, i que l'enregistrés la mare. Des d'un inici vaig

situar-la al final del disc, per tancar-lo, gairebé a mode de "bonus track". També, vist el resultat, m'he tret una petita espineta, ja que, potser, és la que menys em convenia.

Que creus que t'ha proporcionat ser la guanyadora, l'any passat, del XI Concurs Sons de la Mediterrània, més enllà de difusió i d'obrir-te un petit camí?

Confiança. Més enllà de l'oportunitat que ha suposat, clara i present a les mateixes bases del concurs (el finançament del CD, una gira de concerts i promoció a través de la revista Enderrock), per una banda ha estat un repte. Se'm brinda una oportunitat, l'he de defensar, i després d'un cert pànic inicial, de no saber si podré estar a l'altura del reconeixement, em poso les piles, m'arremango i treballo fort, i acabo el procés parint un disc que és molt jo, i la millor versió. Per altra banda, m'ha fet començar un petit viatge personal de plantejar-me com vull integrar la música en la meua vida, ja que fins ara l'havia vist sempre com a *hobby*, l'havia tingut en un lloc sagrat que no volia pervertir, perquè em donava una honestetat i tranquil·litat de fer i desfer de forma visceral i intuïtiva, sense que m'hi depengués res. Ara mantinc aquest esperit, perquè és el motor, però intento casar-ho amb la professionalització, encara que no sigui amb dedicació exclusiva.

Per últim, respecte al concert de presentació del nou treball a Barcelona, el 8 de novembre a les 21 h al Teatre de Sarrià, com es presenta, què n'esperes i què es trobarà el públic?

El concert de Barcelona és, en realitat, la segona presentació. La primera va ser a Manresa fa just uns setmanes, i tot i que n'estem molt contents perquè musicalment va anar molt bé, va ser una mica una prova de foc i un examen. Vaig prendre uns quants apunts, i a Barcelona venim a pujar nota. Crec que, per a qui no ens conegui, és una immillorable ocasió per descobrir la proposta, i qui ja ens hagi vist alguna vegada partirà d'una referència dels últims concerts molt diferent. I a més, juguem a casa i ben acompanyats d'entrada, ja que hi ha un públic ple de mecenes que han col·laborat amb el finançament del disc, alguns d'ells família i amics a qui tinc moltes ganes de cantar, en un espai que crec que és idoni pel tipus de proposta, i amb algunes sorpreses previstes que normalment és difícil que passin: hi serà la Rosa Maria poetessa, recitant, però també mostrant la seva obra sorgida arran de la meua música... ■

Qué tiempos! Consells pràctics per ser més feliços

MARTA TRIUS

Amb la intenció de donar la volta als moments una mica convulsos que vivim, neix el llibre *¿Qué tiempos!* Una obra escrita per la veïna de Les Tres Torres Sandra Llubia, que ha volgut aportar el seu granet de sorra perquè tots siguem una mica més feliços i sapiguem valorar el que tenim.

El llibre està dividit en diversos capítols, en els quals parteix del moment actual del lector i exposa diferents idees per gaudir, ser creatiu i descobrir i analitzar la procedència de les coses i per valorar més el que ens envolta.

Un dels últims capítols està dedicat a la cerca de la felicitat, cerca a diferents plans: amb els altres, amb el que sents, amb la teva actitud cap a la vida, amb el que fas, amb el que vols... petits consells que moltes vegades oblidem i que ens poden retornar a la realitat, recordant conceptes com la gratitud, la pau, l'experiència, l'acció i també, per què no, l'autocrítica, ja que, com escriu la Sandra, "Cal ser humils i reconèixer que tenim virtuts i defectes" És de savis rectificar quan faci falta. ■

Narcís Comadira a les Vespertines

JESÚS MESTRE

Molt a prop de Can Foix un dels deixebles més avantatjats del poeta sarrianenc va visitar la vila per recitar les seves pròpies poesies. Narcís Comadira, poeta i escriptor gironí, va omplir la Vespertina d'octubre de paraules i música. Les seves arrels són a la poesia de Josep Carner i J. V. Foix, però també veu de Josep Pla, de Giacomo Leopardi (de qui

ha traduït els *Cants*, "una gramàtica d'acer") o del romanticisme de Charles Baudelaire.

També va tenir de mestre José M. Valverde: ell, Salvador Oliva i altres d'intel·lectuals gironins anaven a casa de Valverde a fer un 'taller de poesia', els anys seixanta. El poeta i filòsof valencià va ser qui presentà Gabriel Ferrater a Comadira, i tots dos poetes van mantenir una llarga amistat. Va

explicar una curiosa anècdota sobre Ferrater: el desembre de 1970, després de la Tancada d'Intel·lectuals a Montserrat, Ferrater va buscar refugi a casa de Comadira a Girona, que feia pocs mesos que s'havia casat, i va viure-hi un parell de setmanes.

Comadira va ser generós en la lectura de poemes de totes les èpoques, també del seu darrer llibre *Manera negra* (2018), i va obsessionar els oients amb un parell de poemes inèdits. En la seva tria hi havia alguns poemes molt adients per al moment: la post sentència, com "Terra natal" (1978); o per a la jornada, el 24 d'octubre, dia en què les restes del dictador volaven del mausoleu, per recordar el que significa el franquisme en "La visita del jerarca" (1980), un llarg poema que fa venir calfreds. El poeta, present a les llistes de la CUP en les darreres eleccions, no és gens optimista pel que fa a la situació actual del país, tot i estar convençut que ens en sortirem... potser d'aquí a 60 anys. ■

© Jesús Mestre

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

MERCAT DE SANT GERVASI

Plaça de Joaquim Folguera, 6, 08022 Barcelona

HORARIS

Dilluns, dimecres, dijous i disabtes: de 8 a 14.30 h

Dimarts: de 8 a 14.30 h i de 17 a 20 h

Divendres: de 8 a 20.30 h

SERVEIS

Aparcament (1 hora gratuïta) • Servei a domicili

106 ANYS AL SERVEI DEL BARRI

Visita'ns a [f](#) [t](#) [@](#)

MERCAT DE SANT GERVASI
Fes Mercat

Aconsegueix 100 punts
i tindràs un xec de compra
per valor de 6€
(cada 5 € de compra = 1 punt)

Curar la SIDA: el gran repte dels investigadors

MARTA TRIUS

L'Aula d'Extensió Universitària de la Gent Gran CIC ens va obsequiar el 28 d'octubre amb una interessant xerrada sobre la SIDA a càrrec del prestigiós Doctor en Medicina Bonaventura Clotet, qui va deixar molt clar que s'han fet enormes progressos i que la vacuna de la SIDA no és la solució per si sola.

La SIDA és en l'actualitat una malaltia de la qual tothom n'ha sentit parlar però el que pocs saben és que els seus orígens es remunten a principis del segle xx. "En la segona dècada de 1900 hi havia al Congo Belga (actual República Democràtica del Congo) molts caçadors furtius que mataven i esbocinaven als ximpanzés, i són aquests ximpanzés els que, a través de la seva sang infectada pel virus, van contagiar la SIDA a les persones" va explicar el doctor Clotet per començar la seva xerrada. Si bé en un primer moment la malaltia no va sortir de les zones rurals, al cap d'un temps amb les migracions a les ciutats les persones

que estaven infectades van començar a estendre'l.

Referent mundial en la seva lluita contra el VIH, Bonaventura Clotet va començar a investigar sobre la SIDA l'any 1981 quan, durant la seva residència com a especialista en Medicina Interna a l'Hospital Universitari de la Vall d'Hebron de Barcelona, va coincidir amb el primer cas de la SIDA descrit a Espanya. Des de llavors no ha deixat d'estudiar la manera de millorar la vida de les persones que tenen aquesta malaltia, buscant la manera de prevenir-la i lluitant per que els malalts deixin d'estar estigmatitzats, "tot i així el gran repte de la SIDA és aconseguir curar-la" va recalcar aquest metge i especialista en recerca sobre la malaltia.

La importància de la recerca

Durant la conferència Clotet va destacar la importància de la recerca perquè gràcies a ella s'han estudiat moltes altres malalties i s'han trobat remeis per a curar-les o minimitzar els seus efectes. "Gràcies als nostres estudis s'ha pogut avançar molt en

temes com el càncer, el microbioma intestinal i fins i tot l'envelliment accelerat, també anomenat síndrome de fragilitat, i això és molt reconfortant".

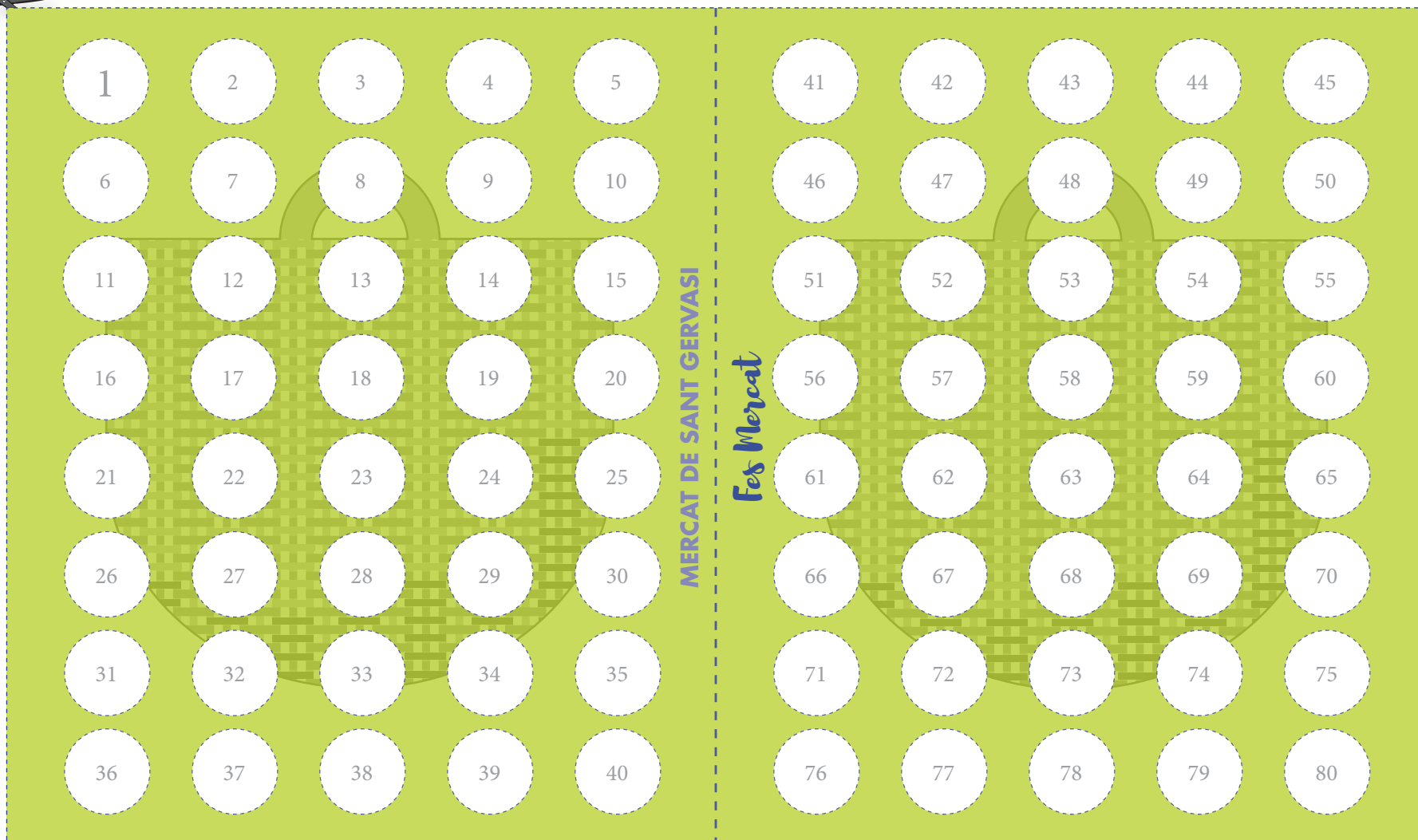
Si bé les dades continuen sent esgarrifoses ja que al món hi ha 37 milions de persones amb SIDA i cada any sorgeixen 900 nous casos a Catalunya i 10.000 a tota Espanya, els avanços fan possible que un malalt tingui una vida pràcticament normal: "L'esperança de vida d'una persona amb SIDA és igual a la d'una persona que no en té, l'única diferència és que el malalt ha de prendre's una píndola diària i portar un estricte calendari de controls mèdics", va comentar el doctor Clotet, que alhora va puntualitzar que la SIDA és un virus molt lent i per això la recerca va trigar tant a desenvolupar-se: "L'any 1983 es va descobrir el virus que el causa i a partir d'aquest moment va ajudar molt el fet que personatges famosos com

a Rock Hudson en 1985 o Magic Johnson en 1991 reconeguessin públicament tenir la malaltia, ja que això va obrir les portes al fet que les administracions se sensibilitzessin i es comprometessin amb la recerca".

Durant la conferència es van fer algunes preguntes sobre la vacuna de la SIDA, els símptomes o els fàrmacs denominats retrovirals, i Clotet va aprofitar també per a donar alguns consells de salut a l'auditori: "Menjar verdura verda i molta fibra, caminar cada dia almenys una hora i intentar no ensopegar", i fent broma va dir "si feu això viureu 100 anys", frase que va provocar una petita rialla entre els que l'estaven escoltant molt atentament. ■

© Marta Trius

El CAP Adrià serà centre col·laborador del Dia Mundial de la Diabetis

MARIA PASTORET DESCAMPS

El Dia Mundial de la Diabetis (DMD) es va instaurar el 1991 per conscienciar des d'una perspectiva global sobre la diabetis. Se celebra el 14 de novembre. Es va escollir aquesta data perquè coincideix amb l'aniversari de Frederick Banting, que, juntament amb Charles Best, va fer possible el descobriment de la insulina, l'octubre de 1921. Al llarg de tot el dia, al CAP Adrià es faran activitats relacionades amb la prevenció, detecció, tractament i el rol de la família.

Aquest dia reuneix milions de persones en més de 160 països, incloent nens i adults afectats, professionals sanitaris, individus amb poder de decisió en matèria sanitària i mitjans de comunicació. Nombrosos esdeveniments locals i nacionals són organitzats per les associacions membres de la Federació Internacional de Diabetis i altres organitzacions vinculades. A Espanya, la

Societat Espanyola de Diabetis és membre de la Federació Internacional de Diabetis.

Diabetis i família 2019: la família com xarxa de suport

Actualment, hi ha més de 425 milions de persones afectades de diabetis; el tipus 2 és el més habitual. L'activitat física regular, una bona alimentació i hàbits de vida saludables poden prevenir aquest tipus de diabetis, i les famílies poden marcar la diferència a l'hora de modificar certs hàbits que puguin ser de risc per desenvolupar aquesta malaltia. És igualment important per a aquelles persones que pateixen diabetis tipus 1 que el seu entorn n'estigui informat.

Un objectiu important del DMD és promoure el paper de la família en la gestió, cura, prevenció i educació de la diabetis: la família és la font principal de les nostres creences i pautes de comportament relacionades amb la salut.

L'aparició de la diabetis en el si familiar crea una situació nova i inesperada, ja que comporta la càrrega emocional de la malaltia que "no es cura" i que requereix tractament per a la resta de la vida, a més d'altres mesures terapèutiques. Exigeix canvis en l'estil de vida: alimentació i exercici, principalment. Per aquesta raó, es considera una malaltia que afecta no només a qui la pateix, sinó també a la família, ja que ha d'involucrar-s'hi.

Tant la persona que viu amb diabetis com els seus familiars han saber què és la diabetis, què la produeix, les complicacions i el seu tractament. I si bé és cert que els medicaments són importants per al seu control, cal dir que també ho és el suport familiar.

Conèixer la diabetis

El més important és conèixer els símptomes de nivells alts i baixos de sucre, però també:

- Quines són les seves causes?
- Hi ha diversos tipus de diabetis?
- Com es detecta la diabetis?
- Com es presenta la malaltia?
- Hi ha algunes situacions que augmenten el risc de desenvolupar la malaltia?
- Com es pot prevenir?

El tractament es basa en quatre pilars

1. Pla d'alimentació saludable
2. Activitat física
3. Tractament farmacològic: medicació via oral o injeccions d'insulina, i altres depenent dels factors de risc associats.
4. Educació diabetològica: incorporació de coneixements sobre la malaltia i les estratègies per a les cures quotidianes ■

© Hospital Plató

L'Hospital Plató acull la Unitat de Geriatria d'Aguts del Clínic

EL JARDÍ

Aquest octubre s'ha traslladat a la 4a planta de l'Hospital Plató la Unitat de Geriatria d'Aguts (UGA) de l'Hospital Clínic de Barcelona, en el marc de l'aliança reforçada entre les dues institucions.

Aquesta unitat, que disposarà d'atenció mèdica continuada les 24 hores, compta amb 20 llits i està dotada amb personal facultatiu i d'infermeria propis

de la UGA, que rep el suport de l'Hospital Plató per a interconsultes, Exploracions Complementàries, Fisioteràpia i Treball Social.

La UGA és un dispositiu d'internament per l'atenció al pacient geriàtric o fràgil que presenta descompensació reversible de la seva malaltia crònica principal o algun procés agut intercurrent. Durant l'any 2018 va atendre 581 pacients. ■

escola SANT GREGORI
Caps ben fets i vides plenes

MATÍ DE PORTES OBERTES A BELLESGUARD

28 de novembre
de 9.00h a 11.00h

Carles Riba, 11-15
www.santgregori.org

D'EDUCACIÓ INFANTIL FINS A LA UNIVERSITAT

Llar d'infants, Parvulari
Primària, ESO, Batxillerat

Escola de Música

Forest School (Escola del Bosc)

MATÍ DE PORTES OBERTES

Contes de ficció

La carta d'en Pol

ROSER DÍAZ

Hola, nois. Em dic Pol. Tinc dotze anys i visc a Barcelona. Vaig néixer l'any 2061 en un carrer del districte alt, aquell on quan plou o fa vent no hi arriben els esquixos del mar. Casa meua és de vidre, enllumenada per un munt de plaques solars i molt ventilada. Vaig a una escola petita, amb un pati tancat on cultivem tota mena de cactus i plantes grasses: això va bé per la nostra alimentació. Per cert, em diuen els avis que abans podien collir tomàquets i maduixes; ara aquestes coses només les trobem a les botigues de menjars especialitzats i són molt cares.

A casa tinc una petita llibreria on hi ha uns quants llibres. Un llibre és com un rectangle ple de fulles de paper i lletres, que servia perquè la gent pogués aprendre i distreure's, ja que abans tothom sabia llegir. Jo em considero un privilegiat per tenir-los a casa i no haver d'anar,

com altres nens, a les biblioteques o als museus. També puc interpretar el que hi ha escrit, i de vegades és més divertit que escoltar els vídeos que ens passen a l'escola. Quan un llegeix, pot imaginar la cara i la veu dels protagonistes del llibre, mentre que de l'altra manera tot està pautat. Aquest diumenge vaig anar, amb els pares, al barri baix. Em van explicar que no fa tant, quan no feia tanta calor, hi havia un passeig ample ple de flors i de gent que n'hi deien *Rambles*. També que darrere del dic alt, aquell que envolta a la plaça Catalunya, hi havia unes drassanes i un port, on molts dies arribaven uns vaixells alts plens de gent d'altres països. Ara només hi ha el mar, perquè les tempestes són tan fortes i les ones tan altes que enfonsarien qualsevol vaixell, per això atraquen al port subterrani, aquell que hi ha sota la placa foto-voltaica del Fòrum Vell.

Com que feia molt bon temps, amb els pares vaig agafar la planejadora turística que surt de la plaça Urquinaona, i vam fer el recorregut fins a la roca de Montjuïc. A dalt hi ha un castell que em fa molta por perquè fa molts anys afusellaven la gent. També vaig envoltar el cap d'una estàtua que assenyalava amb un dit cap l'infinit, com si volgués dir alguna cosa. Va ser un matí molt divertit. De tornada, vam poder anar pel tren submarí que passa per sota dels antics carrers. Vam arribar a casa prop de les onze del matí, corrent, per evitar la cremor del sol.

Escric aquesta carta i la penjo a les xarxes. No sé si potser algú em podria explicar si tot això ha estat sempre així, o si tenen raó els dibuixos i postals que veig a les planes dels meus llibres secrets.

Si ho llegiu, espero resposta. Estic permanentment connectat: podeu enviar nota de veu.

POL ■

La columna

Novembre feminista a Sagnier

ESPAI JOVE CASA SAGNIER

Amb l'arribada del mes de novembre, l'Espai Jove Casa Sagnier es vesteix de lila. Comença el novembre feminista, un seguit d'activitats i exposicions que durant tot el mes ompliran les parets i els racons de l'Espai Jove per mostrar el nostre rebuig cap a tot tipus de violència masclista.

Al llarg de tot el mes, farem un taller d'autodefensa feminista, un altre d'il·lustració amb el col·lectiu Bravas, de compreses de tela, d'elaboració de pancartes, de pintura corporal i de fotografia feminista. Acol·lirem dues exposicions i una passarel·la Drag Queen.

I és que, en un any marcat per violacions, agressions sexuals i diverses expressions de les violències masclistes, commemorar el 25 de novembre, dia contra les violències masclistes, esdevé una necessitat. És per aquest motiu que presentem una programació que persegueix l'objectiu de treballar la visibilització dels diversos tipus de violències, així com també l'empoderament, l'autodefensa i la sororitat. D'aquesta manera, volem contribuir a la prevenció de tot tipus de violència masclista i treballar perquè l'Espai Jove sigui un espai lliure d'aquestes violències.

La joventut serà feminista o no serà. Visca el novembre feminista! ■

La Petita Biblioteca

IVETTE ROCHE ANDREU

La Petita Biblioteca és un espai petit de contes al Centre Cívic Sarrià, al carrer Eduardo Conde 22, on les famílies podeu venir els dimarts, entre les 17.30 i les 19 h a passar 20 minuts, una hora, tota l'estona, 5 minuts... a mirar un conte, a escoltar-ne, a llegir-ne, a compartir-los, a llegir-los tota sola o amb la mama... En fi, a gaudir de les històries i els contes com més us plagui. Hi trobareu un bagul amb contes molt especials que hem escollit amb molta cura i intenció: llibres per als més menudets i també d'aquells que poden fer servei a petits, mitjans i fins i tot grans. Això i unes estores i coixinets per a poder posar-vos còmodes.

De vegades, a la Petita Biblioteca també fem punts de llibre, poemes, rodolins o ens inventem contes, perquè l'espai de contes és també un espai on pensar-se escriptor, il·lustrador o poeta. I de vegades dediquem algun dia a algun

escriptor o il·lustrador (home o dona) que ens agrada molt i volem que pugueu conèixer.

La Petita Biblioteca pertany al projecte d'infància i família del Centre Cívic Sarrià, que té també un Espai Infantil obert que s'anomena *El Parc*, unes petites propostes de tallers i materials tots els dimecres i de tant en tant algun espectacle de titelles, contes, llums... i alguna festa o sortida!

El projecte va néixer el dia que ens vam adonar que un calaix de contes ben triats, unes estores i uns coixins, i un espai recollit, podien ben bé ser una petita biblioteca a dins del Centre Cívic... Ara sols ens falten les famílies, infants i els seus acompanyants, necessitats de contes i silenci, uns i altres per aconseguir que tots aquests contes i els que vindran, puguin fer allò que més els agrada fer: acompanyar-nos a grans i petits i fer-nos la setmana més distreta, més bonica i més emocionant. ■

QUÈ: la Petita Biblioteca

ON: al Centre Cívic Sarrià, Eduardo Conde, 22

QUAN: tots els dimarts a partir de les 17.30 i fins a les 19 h

QUI: famílies amb infants a partir dels dos anys i fins els 10 aproximadament. Nadons i germans més grans són del tot benvinguts.

© Ivette Roche Andreu

IVETTE ROCHE ÉS RESPONSABLE D'INFÀNCIA I FAMÍLIA DEL CC SARRIÀ

fem dissabte A LA CLARÀ

ACTIVITATS FAMILIARS

al jardí de la Biblioteca Clarà

Dies 16, 23 i 30 de novembre de 2019

d'11.00 a 14.00 h

Dia 16 de novembre

'Anem a Cal Titella'

A partir de 4 anys

Dia 23 de novembre

'Circ sense límits'

A partir de 2 anys

Dia 30 de novembre

Màgia màgica...

A partir de 6 anys

BIBLIOTECA CLARÀ

CARRER DEL DOCTOR CARULLA, 22-24

ACTIVITATS
GRATUÏTES
AMB ESPAI DADONS
I DE LECTURA

**Districte de
Sarrià-Sant Gervasi**

**Ajuntament de
Barcelona**

CUINA VEGANA

Les ametlles

MARTA CASTELLS

L'ametlla és la llavor comestible del fruit de l'ametller dolç. Des de l'antiguitat s'ha utilitzat per les seves propietats medicinals, com per exemple per fer baixar la pressió arterial, contra la tos, com a antiinflamatori i cicatritzant.

Les ametlles contenen greixos —el 50 % del pes de l'ametlla són greixos saludables— amb efectes positius sobre la regulació del contingut de colesterol i triglicèrids. Un altre punt a tenir en compte és el contingut d'àcid linoleic (omega-6), àcid gras essencial que l'organisme no pot sintetitzar. El 20 % de l'ametlla és proteïna, una quantitat similar a la carn. Per aquesta raó, per qui segueix l'alimentació vegetariana, les ametlles i el fruit oleic en general són importants: és una de les poques fonts de proteïnes vegetals que conté arginina, un aminoàcid essencial fonamental per als nens.

Malgrat el seu aspecte sec i homogeni, l'ametlla té una quantitat notable de fibra soluble (el 10 %) ideal per combatre el restrenyiment i donar sensació de sacietat. Té un alt contingut en calci, que juntament amb el magnesi, ajuda a la fixació del calci als ossos i els enforteix. El magnesi també evita les rampes de les cames. Aquest fruit sec també és ric en fòsfor i manganès, ferro, potassi i sodi, entre altres minerals. Són rics en vitamina E, que és un antioxidant molt potent que ens protegeix dels radicals lliures i, per tant, amb efecte antienvelliment. També és rica en altres vitamines com la B1, B2, A i D.

Un grapat d'ametlles —15 ametlles— té un valor calòric d'unes 112 quilocalories, que és semblant al d'un got de llet sencera de vaca. La llet d'ametlles està indicada per a embarassades, lactants, per combatre

malalties nervioses, la desnutrició i l'anèmia, i no conté lactosa ni caseïna, ni greixos saturats, ni proteïnes que poden causar al·lèrgies. I és molt més digestiva!

A la cuina

Les ametlles són excel·lents per acompanyar plats dolços i humits com les cremes de cereals o les postres cremoses, ja que aporten la textura cruixent. Cal moderar-ne el consum, ja que en grans quantitats són de difícil digestió i poden crear problemes cutanis, inflamacions... La millor època per consumir-les és la tardor i l'hivern.

La manera tradicional de consum és trencant la closca només de les que necessitem, perquè així es conserven millor. La pell que cobreix l'ametlla és una protecció que té contra la picada d'insectes i les infeccions dels fongs, per tant és molt indigesta i convé eliminar-la. Per fer-ho, el millor és deixar-les en remull durant tota la nit o bé, escaldar-les uns segons en aigua bullent i colar-les per, encara calentes, treure'ls la pell amb facilitat.

Per mantenir els efectes positius dels greixos saturats, no convé fregir-les, torrar-les ni garapinyar-les. Per aprofitar-ne al màxim els seus nutrients, la millor manera de consumir les ametlles és 'activant-les'. És un procés en el qual es deixen en remull amb aigua —i, millor amb algun àcid— durant unes hores. Si no s'activen aquests aliments contenen uns antinutrients —àcid fític, oxalats i inhibidors de la tripsina principalment— que actuen com a 'protectors' de la llavor o fruit oleic fins que aquests troben el medi

adequat per desenvolupar-se (aigua principalment).

Aquests antinutrients són tòxics naturals que dificulten la digestió i absorció de proteïnes, vitamines, minerals... Quan activem els antinutrients passen a l'aigua i s'activen processos enzimàtics, (s'enriqueix la qualitat enzimàtica) i es tornen alcalins.

Com s'activa una llavor o fruit oleic

1. Renteu bé l'ingredient i deixeu-lo estovar en aigua mineral (que el cobreixi) en un recipient de vidre o ceràmica.
2. Afegiu-hi unes gotes de suc de llimona o vinagre de poma (això és opcional).
3. Deixeu-ho estovar entre 10 i 12 h (durant aquest temps comença el procés de germinació i s'inactiven els antinutrients).
4. Coleu-ho i llenceu l'aigua sobrant.
5. Un cop fet això, podeu torrar els fruits, deshidratar-los (si teniu l'aparell) o marinar-los amb herbes aromàtiques. O deixar-los tal com estan!

Com torrar el fruit oleic:

1. Enceneu el forn a foc mitjà. Col·loqueu dues tasses de fruit oleic en una safata per anar al forn (les nous podeu coure-les amb la closca).
2. Torreu-ho durant 10 o 12 minuts o fins que veieu que el fruit oleic canvia de color. Poseu-ho en una safata i deixeu-los refredar.
3. Com les llavors, guardeu-los en un pot de vidre que tanqui hermèticament.

El temps per torrar-ho depèn de diversos factors: si el fruit és de la temporada, la humitat ambiental, la potència del forn... ■

CUINA DE CONVENT

Guisats de tardor

FRA VALENTÍ SERRA

La millor manera de menjar sanitosament és seguir el curs de l'any ingerint els productes de temporada. Si ho fem així, no només garantim que els aliments tinguin òptimes condicions de conservació sinó que, alhora, contribuïm a mantenir l'agricultura i ramaderia de casa nostra.

En temps tardoral i hivernals, els cigrons esdevenen un plat molt adient per servir a taula. Per tal d'assolir una bona cocció dels cigrons cal tenir-los dotze hores en remull abans de posar-los a coure; i mentre bullen, almenys durant hora i mitja, no es pot interrompre el procés d'ebullició. Un plat molt apreciat en la cuina pairal i monàstica és el guisat de guatlls amb cigrons. Les aus han d'estar ben desplomades i ben netes; per coure-les cal preparar dins de la cassola un sofregit amb ceba, pebrot vermell i tomàtec, on hi posarem les guatlls ben enfarinades que les daurarem en el sofregit, on hi hem d'afegir un parell de vasos de vi blanc fins que s'evapori; després hi hem de posar els cigrons amb una mica de brou, per exemple. Si en tenim a disposició, de la cocció de bròquil, tapar la cassola i deixar-ho una estoneta al foc fins que s'acabi de coure.

Semblantment, és també un plat molt adient per als dies de tardor la llebre amb codonys; la cua de bou estofada amb verdura trossejada i cigronets, o bé la tripa de bou amb capipota i cigrons del país. Per guisar el cap i pota segons la cuina popular catalana, cal disposar un suc ben potent on no hi poden mancar la ceba, els alls, el tomàtec, els talls de cansalada viada, el pebre negre, l'oli, la sal una mica de safrà. I a tot plegat, mentre fa xup-xup dins de la cassola de fang, cal afegir-hi uns quants raigs de vi ranci. Encara, i a tall de complement, hom pot servir a taula uns platets d'arengada desespinada, ben escatada i sense espines damunt de pa amb tomàquet.

Per als dies festius, va gaudir de molt prestigi en la cuina pairal i monàstica el rostit de becada i, sobretot, l'ànec amb bolets, que es cuinava en una cassola greixonada amb llard i una mica d'oli d'oliva, on es rostia l'ànec prèviament trossejat. Després, amb el mateix greix hom hi sofregia la ceba tallada molt finament amb un farciment d'herbes aromàtiques i amb un parell o tres de tomàquets sense pell i, en afegir-hi el vi ranci, cal retornar els trossos d'ànec a la cassola, posar-hi els bolets, tapar bé la cassola i deixar-ho tot una bona estona al foc lent, fins que la cocció arribi al punt. A guisa de postres, es poden servir taronges farcides, després de degustar un platet de fetge d'ànec amb ratafia... ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

■ **lluís bragulat** ■
can lluís des de 1971

xarcuteria – formatges
embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48Segueix-nos a: [f](#) [t](#) www.facebook.com/canlluis.bragulat

Com reduir el sucre de la dieta infantil

ANNA VILARRASA

El sucre s'ha convertit en el principal focus d'atenció de l'alimentació saludable.

En el cas dels més petits, la presència de sucre en la dieta s'ha de controlar per diferents motius:

- Avui en dia, es sobrepassen les quantitats d'ingesta màximes recomanades per la OMS.

- Els nens són grans consumidors d'aliments i begudes amb elevats nivells de sucre afegit.

- Estudis científics evidencien la relació entre el consum elevat d'aquests sucres i la presència de càries dental i obesitat en nens. I aquest és un problema també per el seu futur ja que esdevenen adults amb més risc de patir obesitat i altres malalties que l'acompanyen.

- Els nens es troben en un moment d'aprenentatge i els hàbits adquirits en aquesta edat és difícil modificar-los més endavant.

Com actuem?

Un cop sabem que hem de reduir els sucres de la dieta infantil, anem a veure com actuen.

Una de les primeres coses que hem de fer és prioritzar l'aigua davant de qualsevol altre tipus de beguda. Els refrescos ensucrats i els sucres de fruita no aporten cap avantatge nutricional, a part de portar elevades quantitats de sucres afegits. Si els costa beure aigua, es pot aromatitzar amb fruites o herbes aromàtiques perquè sigui més divertida.

A l'hora de les postres, si encara tenen gana, el millor és oferir-los fruita fresca o iogurt. La majoria de postres, com ara els flams, els iogurts de sabors o les postres de xocolata, porten sucre afegit. A vegades una sola unitat ja s'acosta a la quantitat màxima recomanada per nens.

Els iogurts més adequats són els iogurts naturals ja sigui iogurt, iogurt grec, quèfir, formatge fresc batut o quark. Ens hem de fixar que no portin

“
Estudis científics evidencien la relació entre el consum elevat dels sucres afegits i la presència de càries dental i obesitat en nens”

“
Els nens es troben en un moment d'aprenentatge i els hàbits adquirits en aquesta edat és difícil modificar-los més endavant”

sucres entre els ingredients. Podem anar reduint a poc a poc el sucre que posem per endolcir, o bé barrejar-hi fruita o fruita dessecada com panses, dàtils o orellanes.

Els cereals d'esmorzar són un altre grup d'aliments que solen menjar molt els més petits. Al l'hora d'esmorzar o de berenar, els podem oferir altres opcions ben saludables, com entrepans, torrades, fruita, iogurt o fruita seca. I buscar les millors alternatives entre els cereals: els flocs de civada, els cereals inflats sense sucre o els flocs torrats sense sucre. Segurament si estan molt acostumats als cereals rics en sucre poden trobar a faltar aquesta dolçor.

Un altre cop, podem anar reduint la seva presència a poc a poc.

Si volem reduir el consum de lla-minadures, gelats, xocolata, etc., el millor que podem fer és no comprar-ne o no tenir-los a la seva vista. Si un dia en veuen i en prenen no passa res, no s'hi ha de donar més importància. Però hem de mirar de no fer-ne un consum habitual.

En el cas dels nens petits, no és recomanable prohibir algun tipus d'aliment. A vegades es podria produir l'efecte contrari i que els nens tinguessin més ganes de menjar-ne. ■

ANNA VILARRASA NUBIOLA ÉS DIETISTA
www.annavilarrasa.com

Venen dies Bisibisau!

El restaurant Bisibisau torna per Nadal a preparar els seus menús especials per a grups

Com cada any el Bisi es posa a la disposició de famílies, amics i empreses que desitgin celebrar els seus sopars de Nadal en un ambient tranquil i privat a partir de 15 persones sense sortir del barri.

Aquest menú especial per a grups consta de pica pica, 3 primers i 4 segons a triar. Sempre amb opció vegetariana i sense gluten, però sense oblidar la carn i el peix. A més de postres, aigua, cafè i vins a partir de 25 €.

Com la resta de l'any, Bisibisau segueix amb els seus menús de migdia saludables i deliciosos (12 €), de dilluns a divendres.

Amaya, la propietària, està a la vostra disposició per a qualsevol suggeriment i fer així més agradables i feliços les vostres celebracions.

bisibisau

c/ Lluçanés, 2, "al costat de la plaça Bonanova"
Tel.: 932 12 78 51 [@bisi_bisau](#) Horari: de 13 a 16 h (menú migdia)
Nits i caps de setmana per a grups consultar

Dita

Uns treuen
les castanyes
del foc, i altres se
les mengen

Què vol dir aquesta dita?
Tria la resposta correcta:

- a) Les castanyeres treuen les castanyes del foc, i els nens se les mengen
- b) Uns fan les coses i els altres se n'aprofiten sense fer res.

Cançó

L'ELEFANT

MIREU BÉ ALLÀ DALT
EN EL SOSTRE QUÈ HI HA,
ÉS UN GROS ANIMAL
QUE AMB BICICLETA VA!

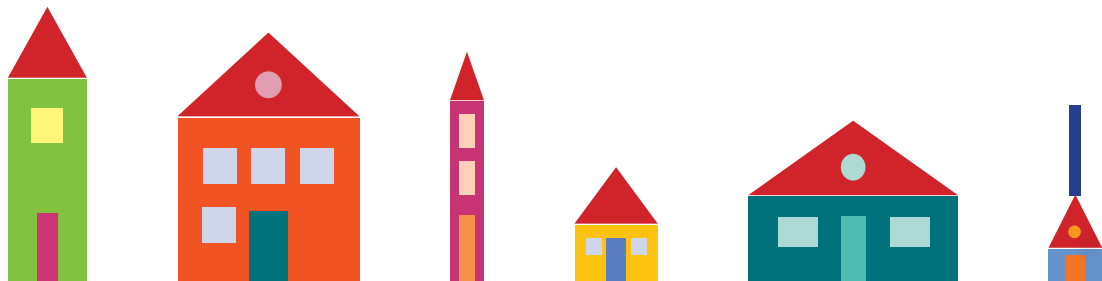
ÉS UN ELEFANT
I DONCS QUÈ US PENSEU?
TÉ UNA CUA AL DARRERE
I UNA ALTRA AL DAVANT

Per als pares:

Recordeu de gesticular per acompanyar tot allò que diem
(mireu bé / allà dalt / gros animal / amb bicicleta va, etc.)

Observa

Observa bé
les cases i numera-les
de l'1 al 6:

- 1) la més alta
- 2) la més baixa
- 3) la més ampla
- 4) la més estreta
- 5) la més gran
- 6) la més petita

I, quina té
més finestres?

El dòmino de les paraules

Troba la síl·laba que falta a cada fitxa per poder fer una paraula

MO		BO		TAR		BOM		SI
•	•	•	•	•	•	•	•	•
	DA		BÓ		TOR		TÓ	
BÓ	DOR	TÓ	CRUS	LLÓ	TROM	TOR	TAR	TRIS

Homenatge a la gent gran de Sarrià – Sant Gervasi

MARTA TRIUS

L'any 1990, l'Organització dels Nacions Unides (ONU) va designar l'1 d'octubre com el Dia Internacional de la Gent Gran per tal de retre homenatge a les persones grans, i al districte de Sarrià – Sant Gervasi no podíem deixar passar per alt una data tan assenyalada.

La plaça Consell de la Vila de Sarrià va acollir, sota el lema 'Fes-te gran amb nosaltres', diverses activitats on les persones grans del districte van ser les grans protagonistes, organitzades pels equipaments culturals de Sarrià – Sant Gervasi.

Els actes van començar amb el parlament del conseller tècnic del districte, Blas Navalón (PSC), qui va remarcar la importància de mostrar la part més positiva de l'envelliment, i va apostar per la defensa i el respecte de la dignitat i la saviesa d'aquest col·lectiu.

Alguns dels comerciants i personal vinculat als més grans del barri van

aportar el seu punt de vista sobre el tracte i la importància de les persones grans, que no sols donen molta vida sinó que ens ensenyen moltes coses, com per exemple valors, amor, molt afecte pel planeta i, per què no dir-ho, receptes de cuina tradicional que fan les delícies de moltes famílies i amics.

Després va venir el moment de mobilitzar-se amb les danses i músiques del món: els majors van ballar des de salsa cubana fins a sardanes amb el millor dels seus somriures, guiats per una professora que marcava el ritme. Oberta la gana, es va oferir un berenar saludable basat en fruita i suc, i ja a última hora tots van gaudir d'un concert amb la banda Sunday's Jazz.

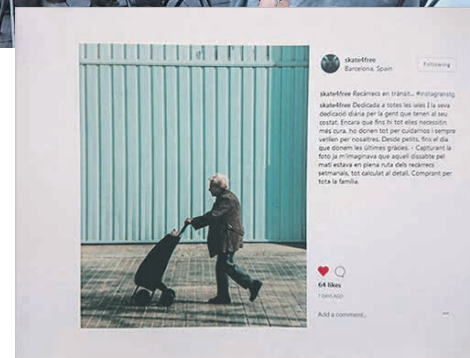
Instagram, el concurs que fomenta la relació intergeneracional

A més, a la plaça es van col·locar les fotos de l'exposició *InstaGran*, una iniciativa en la qual els joves del barri van mostrar les fotos d'Instagram

que reflectien la seva mirada sobre la gent gran del barri, fomentant així la relació intergeneracional. Aquestes fotografies no tan sols sorprenien pel tacte i la sensibilitat, sinó també pels comentaris que les acompanyaven, tot plens de tendresa.

La festa va acabar a última hora de la tarda esperant que l'any vinent aquest esdeveniment atregui encara més gent de totes les edats, ja que es tracta d'una manera més de reivindicar la figura de la gent gran, activa, participativa i font de coneixement. ■

Una de les fotografies de l'exposició *InstaGran* que van ser exposades a la plaça del Consell de la Vila de Sarrià

© Marta Trius

Subscriu-t'hi!

Rep *El Jardí* a casa per 50 € l'any

639663278

info@diarieljardi.cat

@diarieljardi

El Jardí

DE SANT GERVASI I SARRIÀ

PREMSA LOCAL · SCCL

La Bonanova, Monterols, Galvany, Turó Parc, el Farró, el Putxet, Sarrià, les Tres Torres, Pedralbes, Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo

Superservis

Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
 - Major de Sarrià 85 93.203.04.94
 - Avinyó 11 93.317.53.91
 - Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58
- i també estem al Vallès Oriental (Parets)

Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

© Fundació Uszheimer

qualsevol d'important. Ara, *quants números de telèfons recordes?* És fonamental fer activitats que estimulin la memòria, l'aprenentatge, el llenguatge, l'atenció, operacions aritmètiques, llegir, fer encreuats, jocs intel·lectuals i jocs d'habilitat. I fins i tot aprendre un altre idioma és especialment interessant a partir dels 50 anys.

Està comprovat amb estudis que les persones amb un nivell educatiu elevat o amb ocupacions que impliquin més exigències cognitives, disposen de major reserva i mostren menys risc de patir una demència.

Es pot retardar o prevenir l'Alzheimer?

FUNDACIÓ USZHEIMER

Encara que hi ha factors de risc en el desenvolupament de l'Alzheimer, i tenint en compte que aquesta malaltia encara no té cura, l'adquisició d'uns hàbits de vida saludable constitueixen un gran avenç en la prevenció i retard d'aquesta malaltia. Algunes de les mesures per prevenir i retardar l'Alzheimer són:

- **Mantenir un control dels factors de risc vascular:** Mantenir dins els límits normals la glucèmia, el colesterol i la tensió arterial.
- **Deixar el tabac i altres tòxics.** Les persones que fumen tenen un risc més alt de patir demència.
- **Cuidar l'alimentació.** Seguir una dieta mediterrània rica en peix, verdura, fruita i grasses vegetals i evitar aliments rics en grasses saturades (mantega, carns vermelles, embotits, etc.) que estan directament relacionades amb l'augment del colesterol.
- **Estimulació cognitiva i vida intel·lectual activa.** En l'actualitat, les noves tecnologies (telèfons mòbils, ordinadors, tauletes...) ens han facilitat molt la vida, però també ens han fet mandrosos intel·lectualment. Abans, en fer servir el telèfon analògic, sense memòria, memoritzàvem els números de telèfon i en recordàvem

– **Fer exercici físic.** L'activitat física és beneficiosa per al cervell, no solament perquè afavoreix la circulació de la sang, sinó també perquè augmenta les substàncies químiques que el protegeixen. L'activitat física també sol contrarestar part de la reducció natural de les connexions cerebrals que es va produint en envellir.

– **Socialitzar-se.** Relacionar-se amb altres persones, conversar, intercanviar pensaments i imaginar situacions fa que el nostre cervell estigui actiu i alerta.

– **Estimular els sentits.** Olorar les flors, veure obres d'art, tastar aliments nous o diferents combinacions, escoltar música...

– **Ser feliç sempre.** Mai hem de deixar de somriure, ja que així s'allunya l'estrès que, en moltes ocasions, pot portar problemes de memòria.

Si bé és cert que no hi ha cap mesura preventiva que eviti la malaltia, el que sí que és possible és modificar-ne el curs. Si se segueixen aquestes mesures, es poden mantenir les capacitats cognitives durant més temps, fer que la pèrdua de la memòria sigui més lenta, que la persona es mantingui amb un millor estat general (tant físic com cognitiu), i que mantingui l'autonomia i la independència durant més temps, amb la consegüent millora de la qualitat de vida. ■

FUNDACIÓ USZHEIMER. Centre de Dia i Unitat de Memòria Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65 • www.fundaciουςzheimer.org

© Districte de Sarrià - Sant Gervasi

Homenatge a les 19 persones centenàries del districte

EL JARDÍ

A Sarrià - Sant Gervasi, segons els càlculs de l'Ajuntament de Barcelona, hi ha 19 persones centenàries. El passat 20 d'octubre, el regidor del districte, Albert Batlle, acompanyat del seu equip de Govern, les va homenajar amb un emotiu acte a Vil·la Urània.

No hi van assistir les 19 persones centenàries, però sí una mostra significant, i així, vuit homes i una dona van ser a l'acte acompanyats de familiars, veïns i amics en un acte participatiu.

L'acte va estar conduït i dinamitzat per Dolors Morella, dinamitzadora de la gent gran del districte, i Irene Oliva, directora del Centre Cívic Vil·la Urània. Durant l'acte es van lliurar els obsequis i es va fer la tradicional bufada d'espelmes del pastís d'aniversari dels 100 anys i el brindis amb una fotografia grupal. ■

LES FINESTRETES DELS RECORDS

El cine Adriano

NEUS GAVALDÀ

No recordo quin any va ser, però jo era petita, quan hi va haver un gran esdeveniment al barri: hi van fer un cinema, el cine Adriano. Era al carrer Hercegovina, al darrere de la plaça Adrià, i suposo que d'aquí li venia el nom. Per totes les botigues del barri penjaven l'anunci de les pel·lícules que hi feien i cada setmana canviaven dues vegades el programa: de dilluns a dijous dues pel·lícules i de divendres a diumenge dues pel·lícules més. Al bar dels tiets també posaven aquells cartells i a canvi els regalaven dues entrades que servien de dilluns a dijous. Moltes vegades la tieta ens les donava i hi anàvem la mama i jo. Més endavant, quan jo ja

treballava a la merceria, hi anàvem a la nit i quasi sempre ens emportàvem el sopar. De vegades, durant el cap de setmana hi tornàvem, perquè com que era tan a prop de casa ens anava molt bé. A l'hivern, del tram de carrer de la cantonada entre Muntaner i General Mitre en deïem "las cumbres", perquè hi passava un vent que se'ns enduia. Abans de passar-hi ens embolicàvem bé el coll, i les dues agafadetes passàvem corrents fins baixant el pendent, on ja no tocava l'aire. Li vam posar aquell nom després de veure la pel·lícula *Cumbres borrascosas*, on sortia un lloc on també feia molt de vent, i vam dir "Mira, sembla General Mitre". I així es va quedar. ■

El cine Adriano va obrir el desembre del 1939, i l'última sessió va ser el març de 1975. Cartell

amb la programació del cinema, del 7 al 13 de desembre de 1964. Fons Francesc i Jaume Arisa

11a pinzellada: La Marta

Fa més de 20 anys, una tarda, la Marta Mestres va trucar a casa meva.

Venia a buscar una obra de teatre. Jo no la coneixia, però va resultar que ella coneixia la meua parella, Ricard Viñas. De petits havien estiuat al mateix poble i el meu Ricard tenia un boníssim record de "les nenes Mestres".

La Marta em va obrir la porta del carrer Bigai i m'hi vaig trobar com a casa. Vaig fer-hi xerrades, es van representar obres meves...

Tanmateix, el record que mai podré oblidar va ser la representació de la meua obra SUCRE AMARG.

"La vull fer jo", em va dir. L'obra era llarga, el paper difícil... Una dona de fer feines jubilada, amb dos fills amb problemes...

Sempre he dit que les meves obres han de fer riure, fer plorar i fer pensar, com feia Charlie Chaplin o Rusiñol.

La Marta va entrar tant en el paper que em va fer riure i em va fer plorar. A mi, que em sabia bé l'obra, però ella, com jo, sabia el que era ser mare. Fins i tot, en algun lapsus de memòria es va inventar frases meravelloses que, lògicament, només vaig apreciar jo.

Gràcies, Marta, per tot el que ens has donat. No t'oblidarem mai.

MONTSERRAT CORNET

BUFETS JURÍDICS

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
654 04 44 10
Monterols, el Putxet,
el Farró, Galvany,
Turó Park

RESTAURACIÓ I ALIMENTACIÓ

bonArea
Nou Supermercat
Vallmajor, 35. PLAÇA ADRIÀ
Tel. 932 694 393
També ens trobarà a:
Pedró de la Creu, 39. SARRIÀ
Tel. 932 057 509
Bigai, 4. LA BONANOVA
Tel. 932 541 795

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

KOPERUS
Business & Legal Services

c. Borrell i Soler 8, Pedralbes
Tel.: +34 93 119 02 97
Mov.: +34 692 208 354
info@koperus.com
www.koperus.com

SECTOR IMMOBILIARI

Cuina d'avui, cuina de sempre
LA FONDA DE SANT GERVASI
BAR-RESTAURANT
Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

SALUT

IDIOMES, OCI I ESPORTS

APP

Gestió Vitalici Vivenda

ACONSEGUEIXI UNA ALTRA PENSÍO

93 415 22 99
www.gvv.cat

restaurant
bisibisau
c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
@bisi_bisau
Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopars a mida

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu de confiança
70 anys en Audiologia L'ORL 1949-2019
Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

american school OF BARCELONA
English Language Center
English Classes for children, teens and adults with experienced native teachers. Cambridge test prep courses
Tel: 93 371 40 16
http://elc.asbarcelona.com

MEJORA TU VIDA
DISPONIBLE EN Google Play
comomejorarlavida.com

JARDINERIA

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS
Fabricació ARTESANA i FAMILIAR
BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA
www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

Club Billares ARS
• 12 taules de billar americà
• 1 taula de caramboles
• 2 futbolins, Jocs de taula
c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

PUBLICITAT:
enric@diarieljardi.cat
654 04 44 10
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

JARCLOS GARDEN CENTER
c/ Collserola, 22-24
93 418 32 06
c/ Escoles Pies, 67
93 212 45 96
www.JARCLOS.com

lluís bragulat
can lluis des de 1971
xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
c/ Pàdua, 105 / canlluís@movistar.es
Tel. 93 212 54 48
Segueix-nos a: [f](#) [t](#)
www.facebook.com/canlluís.bragulat

Unidad del Dolor
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF, Planta 2,
Despacho 2
Tel. 93566 12 57
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

OUTLET
B C N
SURF & SKATE
C/ BALMES 310
TUS MARCAS PREFERIDAS
A MITAD DE PRECIO

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

ACONSEGUEIXI UNA ALTRA PENSIÓ

RENDES VITALÍCIES PER A UNA MILLOR QUALITAT DE VIDA

Des de 1998 al costat dels nostres grans

 Si té un habitatge i més de 65 anys, és l'hora d'aprofitar-ho.

 Visqui a casa com sempre i aconsegueixi una altra pensió.

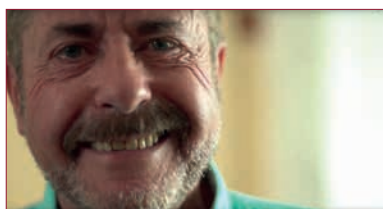
 Mantingui la titularitat de l'usdefruit vitalici i visqui a la seva casa com sempre.

 Si ho desitgen poden llogar el seu habitatge sense donar explicacions.

Tecla Mateu

"Puc viatjar més i tinc més seguretat ja que les pensions són baixes"

Pedro Romero

"Gràcies a fer un vitalici puc tenir més diners per a millorar la meua qualitat de vida"

Mª Ángeles Albarracín

"Al cap d'una setmana ja ho tenia tot solucionat i vaig començar a cobrar la renda"

Irene Güell

"Després de tant temps treballant per la meua casa ara és ella la que treballa per a mi"

També l'ajudem a cancel·lar els deutes.

- Assessorament integral
- Atenció personalitzada
- Explicacions clares i comprensibles
- Adaptació a les seves particularitats
- Cotitzacions gratuïtes

“Feu un vitalici us ho mereixeu.”

Informi's de forma gratuïta per a obtenir la millor valoració:

Barcelona - Avinguda Diagonal 468, 6a Planta - **93 415 22 99**
 Madrid - Paseo de la Castellana 40, 8a Planta - **91 185 31 38**
www.gvv.es - www.gvv.cat - info@gvv.es

Gestió Vitalici Vivenda